AFACEREA "CONSTITUŢIA", PRILEJ DE ÎMBOGĂŢIRE A BARONILOR PSD

Milioane de euro pentru "promovrea" Constituţiei

Pentru PSD şi votarea Constituţiei poate ajunge o afacere frumoasă. Zeci de miliarde destinate organizării referendumului pentru aprobarea revizuirii Constituţiei vor intra în buzunarele PSD. Deşi la un asemenea volum de tipărit buletine de vot ar fi trebuit să se facă o comandă la Imprimeria Naţională, Guvernul a decis ca acestea să se execute prin tot felul de firme de partid, fără licitaţii, deoarece nu mai e *"timp"*.

Operaţiunea *"buletine de vot pentru constituţie prin sereleuri de partid"* are deplină acoperire legală, respectiv Hotărîrea de Guvern nr.1104/2003 referitoare la cheltuielile cu referendumul, care pune într'un mod şiret banii la dispoziţia clientelei PSD. În hotărîrea de guvern se specifică faptul că, pentru respectarea termenelor prevăzute în programul calendaristic pentru organizarea referendumului, *"toate achiziţiile se vor face potrivit prevederilor art.12, lit.h din OUG nr.60/2001 privind achiziţiile publice, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 212/2002"*. Pentru cei care nu au de unde să ştie Legea achiziţiilor publice şi obligativitatea licitaţiilor pentru asemenea achiziţii, articolul 12, litera h, prevede achiziţiile din sursă unică, aşadar fără nici o licitaţie.

"În situaţie de forţă majoră, respectiv stare de necesitate ori altele asemenea sau în orice alte cazuri temeinic motivate care nu au putut fi prevăzute (...) dar numai pentru achiziţionarea produselor, serviciilor, lucrărilor necesare pentru a face faţă situaţiei de extremă urgenţă, într'o perioadă imediată, perioadă care nu poate depăşi durata normală de aplicare a procedurilor de licitaţie deschisă sau de licitaţie restrânsă".

În consecinţă, profitând de aceste scăpări legale, Guvernul Adrian Năstase a dispus ca tipărirea buletinelor de vot şi a celorlalte formulare, confecţionarea ştampilelor, achiziţionarea materialelor pentru secţiile de votare şi a celorlalte bunuri necesare organizării referendumului să fie încredinţate, fără licitaţie, unor *"surse unice"*. Aceasta, deşi intervalul de aproape o lună între data aprobării HG nr.1104/2003 (22 Septembrie a.c.) şi cea a referendumului ar fi permis cel puţin organizarea unei selecţii de oferte. Cei care se vor ocupa cu organizarea referendumului vor fi prefecţii, rotiţe şi pârghii importante ale clientelei judeţene PSD.

Că în felul acesta au fost gândite lucrurile o demonstrează şi faptul că Guvernul a ignorat cu totul posibilitatea ca tipărirea buletinelor de vot şi a celorlalte formulare pentru referendum, identice pentru întreaga ţară, să fie încredinţată Imprimeriei Naţionale. Aceasta ar fi fost singura care ar fi avut capacitatea necesară pentru un asemenea volum de tipărire şi preţuri mai mici decât cele ale unui sereleu de profil. Însă, în această situaţie, sereleurile PSD nu ar fi apucat nici o firimitură din cele aproape 100 de miliarde destinate tipăririi buletinelor de vot.

Pentru referendumul pentru Constituţie din 19 Octombrie s'au mai cheltuit milioane de euro pentru promovare. Clipuri publicitare, afişe, reclamă în presa scrisă. Mai mult decât atât, poliţiştii au fost somaţi să oprească şoferii şi să îi întrebe dacă cunosc modificările la Constituţie. Chiar dacă sloganul este că dacă votezi pentru Constituţie, votezi pentru Europa, nu este chiar aşa. Când va fi votată Constituţia europeană, aceasta va fi cea care va conta.

ISSN 0705-8365

Preţul unui abonament anual: 40 $ / 50 EURO

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE

THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 29 Nr. 318 - OCTOMBRIE 2003 PUBLICAŢIE LUNARĂ EDITOR: GEORGE BĂLAŞU

CIRCULAŢIE ÎN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, GERMANIA, GRECIA, FRANŢA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, INOUA ZELANDĂ

TRATATUL ROMÂNO-RUS

Eugen BÂRSAN

După zece ani de negocieri între România şi Rusia, preşedinţii Iliescu şi Putin au semnat pe ziua de 4 Iulie 2003, la Kremlin, Tratatul de *"prietenie şi cooperare"* româno-rus. Solemnitatea semnării documentului a avut loc în Sala Roşie din Marele Palat al Kremlinului care, bineînţeles, a fost plină şi de fantomele trecutului comunist. Şi în care Iliescu a vorbit în limba rusă, fără translator. Nu-i de mirare, când este ştiut că patria sa de inimă este URSS.

În vederea semnării Tratatului, trei avioane au vuit spre muma Rusîa încărcate cu politicieni pecerişti-pesedişti (chibiţi). Dar, din nefericire pentru România, ele nu s'au întors încărcate cu Tezaurul românesc şi nici măcar cu un pumn de pământ din Basarabia şi Bucovina.

Tratatul Româno-Rus s'a încheiat şi semnat în spiritul care a emanat din cuvintele rostite de Putin şi Iliescu. Un spirit care arată că *"Rusia e tot Rusia"* şi că România peceristă-pesedistă e tot aceeaşi pe care o ştim. Deci, un spirit care nu uimeşte, confirmând ce-i bine cunoscut. Un spirit în care Putin spune una şi Iliescu spune alta. După cum fiecare din ei vede sau nu vede istoria. Să vedem ce spun.

Putin spune, solemn şi statal, că *"cel mai rău lucru pe care putem să-l facem este să uităm trecutul"*. Având în chip sigur şi gând neuitarea că România a purtat cu Rusia un război de dezrobire a Basarabiei şi Bucovinei. Însă el trişează, *"uitând"* de invaziile ruseşti de peste Nistru, începând în deosebi din 1812 încoace.

Iliescu a replicat: (Noi, România pesedistă) *"am hotărît să lăsăm trecutul în seama istoricilor, a politologilor şi a sociologilor"*. Uluitor şi uimitor cum Iliescu leagă capul ţării şi impune României, ca bază a unui Tratat de prietenie cu Rusia, auto-uitarea. Adică, trebue să tragem cu buretele peste istorie, să înmormântăm şi să facem tabula rasa cu ea, să uităm de cele 14 invazii ruseşti ca, în final, să uităm de Basarabia şi Bucovina. Ultima salvare rămâne norocul că proaspătul Tratat nu aduce nici o schimbare în conştiinţa naţiunii române.

Continuare în pagina 3

PLANUL LUI TROŢKI ŞI PRELUAREA DREPTEI DE CĂTRE OAMENII LUI ILIESCU

Andrei BĂDIN

După ce comuniştii au preluat puterea în Rusia, ideologii partidului bolşevic au pus la punct diferite strategii pentru păstrarea Puterii. Un astfel de plan a purtat semnătura lui Troţki şi este datat 1920. Pe scurt, propunerea liderului bolşevic, care mai apoi a fost înlăturat, arată că ar fi util să fie păstrat un simulacru de democraţie prin crearea de partide de diferite orientări, dar care să facă jocul Partidului Comunist.

După 1990, planul lui Troţki a fost pus în practică puţin diferit în România. Fiecare partid istoric a avut parte de *"clona"* sa pentru a-i ştirbi autoritatea. La rândul său, Regele Mihai a avut drept *"concurenţă"*, fabricată, pe aşa-zisul prinţ Paul sau pe Cioabă, autoproclamatul Rege al ţiganilor. Strategia FSN-ului condus de Ion Ilici Iliescu şi gândită de persoane influente din fosta Securitate nu a dat roade însă decât parţial.

Aşa că planul a trebuit să fie modificat. De data aceasta, persoane din fostul FSN sau apropiate acestuia au fost teleghidate spre partidele istorice, al căror capital electoral deja se împuţinase după guvernarea nereuşită dintre 1996 şi 2000.

Prima *"ţintă"* a fost Partidul Naţional Liberal. Uşor-uşor, acest partid a devenit prizonierul foştilor miniştri ai lui Ion Iliescu. Theodor Stolojan, numit premier de către Ion Iliescu atunci când Petre Roman începuse să aibă visuri de integrare euro-atlantică, a ajuns liderul liberalilor. La rândul său, Theodor Meleşcanu, fost ministru de Externe în epoca FSN-ului, a ajuns nr.2 în acelaşi PNL. Şi lista ar putea continua. Iar după ce PNŢCD a dovedit că revenirea sa mai trebue aşteptată, strategia a fost clară: PNL-ul, cu Stolojan şi Meleşcanu în frunte, trebue să confişte partea dreaptă a eşichierului politic. Ca atare a fost nevoie şi de o construcţie politică, care să facă posibil acest lucru şi aşa s'a creionat alianţa PD-PNL.

PD, un partid provenit din FSN, şi-a jucat o carte interesantă. În perioada 1996-2000 a fost *"calul troian"* în guvernarea PNŢCD-PNL-UDMR. Trebue amintit că acest partid, prin vocea celui care astăzi îi este lider, Traian Băsescu, s'a opus tuturor acţiunilor reformatoare din acea perioadă. Restituirea proprietăţilor a fost blocată în primul rând de PD şi mai apoi ţărăniştii, în primul rând, nu au putut forţa adoptarea acestei legi absolut necesare pentru alinierea ţării noastre la standardele occidentale. De asemenea, prin ministerele economice pe care le deţinea, PD a dovedit că nu este nici pe departe partidul reformator creat de oamenii săi de imagine.

Astăzi, României i se prezintă o nouă alternativă: PNL-PD. Deocamdată nu avem prea multe informaţii despre ceea ce doreşte să facă această alianţă. Există numai un decalog de principii, dintre care l-am reţinut pe cel privind restituirea proprietăţilor şi promisiunea că nu vor participa la o alianţă de guvernare cu PSD. Însă până a lua în serios acest decalog, liderii alianţei supranumite *Dreptate şi Adevăr* trebue să lămurească public numeroase chestiuni.

Printre acestea, Theodor Stolojan trebue să prezinte opiniei publice rolul său în gestionarea şi ascunderea în diferite conturi a fondurilor valutare ale fostului dictator Nicolae Ceauşescu. Stolojan a fost şi - foarte important: lucru pe care destul de puţini îl ştiu - cel care ştia totul despre conturile fostului dictator. Mai mult, Stolojan trebue să ne lămurească în legătură cu poziţia sa astăzi faţă de Ion Iliescu. Să ne reamintim că pe când era în post la Banca Mondială, împreună cu celălalt proaspăt *"liberal"* - Teodor Meleşcanu, au susţinut candidatura lui Ion Iliescu în 1996. Mai mult decât atât, de când este liderul liberalilor, Stolojan a lăudat în mai multe rânduri calităţile acestuia şi mai ales a spus că ar fi posibilă o alianţă PNL-PSD, după alegerile din 2004.

La rândul său, celălalt lider al alianţei PD-PNL, Traian Băsescu trebue să lămurească multe lucruri. În calitate de comandant de navă înainte de 1989, a avut legături cu Securitatea, ştiindu-se că cei care plecau în străinătate erau în atenţia instituţiei amintite? Băsescu mai trebue să lămurească de ce a blocat în permanenţă acţiunile reformatoare ale coaliţiei care a guvernat între 1996-2000.

Sunt foarte multe întrebări aşa cum am arătat şi, la un an înaintea alegerilor legislative, nu este deloc clar ce legătură are alianţa PD-PNL cu dreapta tradiţională. Doar confiscarea PNL nu este un argument. Mai trebue şi fapte şi mai ales oameni în fruntea acestei coaliţii care să dovedească prin acţiunile lor că reprezintă acest concept politic. Până una-alta, liderii PD-PNL ar putea cu brio să candideze şi în numele PSD. Nimeni nu s'ar mira.

pag. 4 SCANDALUL BEURAN

SCHIMBĂRILE DIN NOUA CONSTITUŢIE pag. 7

PATRU STÂLPI AI ÎNŢELEPCIUNII pag.10

pag.11 ANUL STĂNILOAE

PREMIEREA FILMULUI BINECUVÂNTATĂ FII, ÎNCHISOARE pag.13

pag. 19 SPORT

editorial

BARIERELE CORUPŢIEI ŞI ALE FURTULUI COTIDIAN

De mult timp în presa din Ţară, precum şi în paginile acestui ziar, care este ataşat de interesele neamului românesc, se tratează în mod repetat, zilnic aproape, efectele corupţiei şi lipsa de calificare a conducătorilor de azi ai Ţării, până mai ieri activişti de partid sau securişti.

Toată această efervescenţă politică nu a trecut neobservată în cadrul ţărilor vestice, care vor să verifice amănunţit calitatea viitorilor parteneri.

Un recent exemplu este participarea a 30 de consultanţi britanici în găsirea soluţiilor pentru combaterea furtului rampant la nivel de societăţi şi întreprinderi economice.

De asemenea, discutata lege contra evaziunii fiscale este redactată şi pregătită cu ajutorul unor specialişti americani.

Se pare însă că membrii Uniunii Europene ştiu ceva mai mult şi mai de profunzime despre situaţia economică a României, în afara informaţiilor edulcorante furnizate de guvernul neocomunist.

De aceea ne îngrijorează în mod deosebit unele ştiri încă incomplet oficiale, prin care anumite ţări cu influenţă, cum ar fi Austria sau Germania, din câte ştim până acum, înclină să amâne intrarea României în Uniune, preferând mai întâi Turcia.

Explicaţia ar fi aceea că unele ţări consideră Turcia mai solid organizată economic, deşi - fără a glumi - cuvântul bacşiş, se pare că din acea parte a lumii vine. Numai că în comunism, ca şi acum în noua sa formă deghizată, această noţiune economică minoră folosită la nivel de bărbieri şi chelneri, a evoluat la o scară de neimaginat, a devenit o artă a înşelăciunii economice. Cu cât suma *"comisionului"* pentru eludarea legilor e mai mare, cu atât e mai puternic cel ce facilitează această noţiune. Este furtul cotidian, la toate nivelele, ridicat la arta corupţiei (bine ascunsă) cotidiene. Aceste lucruri sunt barierele REALE de care, eventual, se va poticni România la ora intrării în Uniunea Europeană. Scopul nostru nu este de a publica statistici în această zonă nefastă a corupţiei şi a furtului cotidian. Noi vrem să arătăm numai fenomenul în esenţă, ca un alt semnal de alarmă.

Începutul furtului naţional a luat naştere imediat după lovitura de palat contra retardatului conducător, când cei ce au preluat demagogic puterea au făcut să dispară averea *"prezidenţială"*, aşa cum un scamator face să dispară o ţigară printre degetele lui exersate să mânuiască iluzia. Să nu uităm că cei ce au preluat puterea erau deja specialişti de ani sau decenii în espolierea avuţiei poporului ce niciodată nu i-a ales.

Tot aşa de discret s'au escamotat casele *"de protocol"* ale partidului *"lor"*, fermele ce le asigurau un trai de huzur, fondurile partidului, ale utc, ale sindicatului etc. Apoi a început comedia de prost gust a privatizării, prin care hoţii partinici de ieri şi-au consolidat proprietăţi ce niciodată nu puteau fi ale lor. Şi, cu bani neştiuţi şi nevăzuţi de ochii publici, au apărut *"bănci"* şi alte instituţii financiare, ca ciupercile otrăvite după ploaie, ca aceste apariţii să dea destul de repede faliment, şi *"fondurile"* să dispară în acel neant economic neocomunist.

Cineva, specialist din afară, poate cu uşurinţă constata că mult trâmbiţatele cazuri de spălare a banilor în lumea interlopă mafiotă sunt la nivel de grădiniţă, comparând cu acţiunea la scară naţională a *"eludării"* regulilor fiscale, ca să ne exprimăm eufemistic, prin care avem miliardari (în dolari!) cu capitaluri venite de neunde şi activând sub privirea protectoare a unei justiţii şi ea corupte şi a unor legislaturi formate în majoritate din profitorii de ieri ai ocupaţiei comuniste.

Nici nu e de mirare că la ora actuală s'au dovedit - numai în Bucureşti! - 147 de firme specializate în spălarea banilor! Acum încă mai continuă un fel de altă farsă a cumpărării unor foste întreprinderi de stat cum ar fi fabrica de camioane Roman, Tractorul Braşov sau Aro, preluate de străini la preţuri derizorii. Suntem pentru investiţii străine în România, fără ele nu putem intra în circuitul european, dar aceste achiziţionări dovedesc incapacitatea economică a neocomunismului.

Tot pe această linie, ştiind cine a colaborat cu ocupantul sovietic, nu putem fi blamaţi că suntem suspicioşi la citirea unor date cum că Rusia (!) controlează 33% din investiţiile de gaz metan şi circa 50% din cele de petrol, atât cât petrol o fi rămas după celebra *"conductă a prieteniei"* care pompa petrol către mama vitregă sovietică!

Principalele condiţii cerute de Uniunea Europeană se referă la transparenţă guvernamentală, stabilitate legislativă şi eficienţă administrativă.

Stabilitatatea legislativă este un punct penibil deoarece după 14 ani dela căderea formală a comunismului Justiţia este încă subordonată Politicului.

În cazul eficienţei administrative, cazurile interminabile de corupţie şi furt dovedesc din plin că vechile obiceiuri balcanice, nu numai că nu au dispărut, dar înfloresc nestânjenite.

De aceea, cu adâncă tristeţe, trebue să concludem că nimeni să nu fie surprins dacă România va fi trecută *"pe planul doi"* la ceasul intrării în Uniunea Europeana. Pentrucă această membrie nu înseamnă folosirea bancnotei euro, a libertăţii totale de mişcare şi lucru prin Europa, pentru a spăla şi mai uşor fonduri de neunde, a accesului la pornografie şi alte forme de subartă. Intrarea în Uniune e un pas ce trebue pregătit cu seriozitate şi substanţă, de către un guvern calificat şi realmente ales de popor. Altfel, cele de mai sus vor constitui o barieră insurmontabilă.

George BĂLĂŞU

ENTUZIASMUL ORBEŢILOR

Mihai CREANGĂ

Cu un entuziasm susţinut din banii publici, pe care acest Guvern al Partidului-Stat nu s'a sfiit niciodată să-i cheltuiască pentru a-şi şlefui imaginea, toată presa s'a angajat orbeşte în campania DA pentru Constituţie, DA pentru Europa! La drept vorbind, nu este deloc clară legătura între prea puţinele corecţii aduse Constituţiei feseniste din 1991 şi integrarea în Europa, primejduită - de fapt - de succesivele acaparări *"democratice"* ale Puterii de către sosiile FSN tot mai occidental smăcuite şi devenite, prin rearanjările strategice ale globalizării, aproape acceptabile pentru oficialităţile euro-atlantice.

Entuziasmul, însă, suferă adesea de miopie. Aşa că, până şi într'un ziar mai obişnuit cu rigoarea, putem citi că în 1991 Constituţia a fost *"votată de 70% din cetăţenii cu drept de vot"* (editorial în *"Adevărul"* de Marţi, 30 Septembrie 2003).

În realitate, rezultatele referendumului din 8 Decembrie 1991, date publicitătii pe 13 Decembrie, arătau că din 10.948.468 cetăţeni prezenţi la vot (subl. ns.), 8.464.624 (77,3%) au spus DA şi 2.235.085 (20,49%) au spus NU, iar 248.759 (2,3%) din voturi au fost anulate (Domniţa Ştefănescu - *"Cinci ani din istoria României"*, Ed. Maşina de scris, Bucureşti, 1995). Cum cetăţenii cu drept de vot erau cam 17.000.000, rezultă că, în realitate, Constitutia abia a fost votată de 50% dintre electori! Dar în ce atmosferă de presiuni asupra cetăţenilor şi de ofense aduse Opoziţiei... Spre exemplu, din 1.019 amendamente aduse proiectului de Constituţie, n'au fost primite decât... 66! (Antonie Iorgovan, interviu în *"Adevărul"* din 5 Septembrie 1991). Votul final în Adunarea Constituantă, transmis în direct la TVR, a înregistrat tot felul de replici *"patriotice"* ale reprezentanţilor FSN, în general cei care votau contra fiind calificaţi ca *"duşmani ai poporului"*, *"duşmanii ţării"*. Reţinem declaraţia inegalabilului deputat FSN de Gorj, Nicolae Mischie: *"Întrucât votanţii <contra> de până acum au dovedit, dela revoluţie şi până în prezent, că sunt împotriva bunului mers al treburilor în ţară, votez Constituţia"*. Într'adevăr, pentru Nicolae Mischie, ca şi pentru toată ciocoimea roşie, Constituţia pe care au votat-o le-a asigurat pe deplin *"bunul mers al treburilor"*...

Stăpâni nu doar pe palate personale (în cazul lui Mischie *"moştenite"* dela nenumăratele sale mătuşi) şi pe averi fabuloase, imposibil de agonisit prin retribuţiile (chiar mari) pe care le-au avut, ei au ajuns, de fapt, stăpâni peste judeţe întregi, soarta a sute de mii de oameni fiind la bunul lor plac.

A vota pentru modificarea Constituţiei din 1991 înseamnă doar a pune nişte proptele noi la un pârleaz putregăit, pe care l-au încălecat toţi mischiii, oprişanii, tărăcilii şi şolcanii... Cu tot neamu' lor!

CONTROLUL AVERILOR ŞI ANIHILAREA FAUNEI TOTALITARISTE

Florin Oprea SĂLCEANU

Controlul averilor a devenit o mare durere de cap pentru actualii guvernanţi, dar şi pentru cei care au guvernat în anii din urmă. Este adevărat că mişcarea de acaparare a averii naţiunii române în mod abuziv a fost fără limite şi cu acordul tacit al Justiţiei şi Poliţiei, coordonată de foştii securişti. Este nedrept ca naţiunea română să fie ţinută sub talpa hoţilor care perfecţionau sistemul totalitar cândva, să primească din plin numai suferinţă şi sărăcie. Actualii guvernanţi şi cei care au fost şi mai sunt strecuraţi prin centrele vitale ale naţiunii continuă să îşi facă jocul hoţiei fără graniţă. Tot ei au pus în mişcare compromiterea naţiunii române prin invadarea statelor europene civilizate cu hoarde de ţigani. De data aceasta planul a eşuat. Rămâne de văzut dacă mafia hoţilor, care au strâns averi dincolo de orice legalitate, va mai acţiona pentru a destabiliza integrarea naţiunii române în civilizaţia europeană.

Se aud tot mai clar voci în rândul oamenilor simpli, care au muncit cinstit aproape o viaţă şi au pensii de mizerie, că este necesară o intervenţie eficientă împotriva mafiei care s'a îmbogăţit peste noapte prin excrocherii financiare, prin distrugerea premeditată a tuturor mijloacelor economiei naţionale sau le-au vândut-cumpărat la preţuri derizorii. Toţi care au făcut parte din guvernări trecute şi prezente şi numai pentru a pune mâna pe os, trebue să fie verificaţi până la a şaptea spiţă a neamului pentru felul cum au făcut avere. Pentrucă este imposibil ca un individ pus pe afaceri, prin muncă asiduă şi în mod cinstit, să reuşească numai în câţiva ani să facă o avere de sute de miliarde. Marii îmbogăţiţi prin spolierea legilor sunt ataşaţi de partide şi au funcţii de răspundere în conducerea acestora şi continuă să facă jocul pentru a obţine substanţiale beneficii în dauna naţiunii române.

Partidul de guvernământ este plin de potlogari şi lichele, în centrele de conducere ale judeţelor. Dar nici celelalte partide: PNL, PRM, PD nu sunt curate. Moda de a te înscrie într'un partid pentru a obţine un os de ros, a atins cote alarmante. Din această cauză naţiunea română suportă supliciul dezumanizării existenţiale, hrănindu-se cu mizeria unei vieţi de iluzii poporaniste, permanent propagate de *"stăpânii osului de ros"* în lojele guvernării la centru sau la judeţe. Mai marii PSD sunt prezenţi la tăieri de panglică, primesc cadouri scumpe, un obicei perpetuat de pe vremea celui ce se considera *"geniul Carpaţilor"* şi televiziunile se întrec în a da direct astfel de intrări festivist nomenklaturiste, tăindu-le răsuflarea milioanelor de Români speriaţi de spectrul frigului dela iarnă, de scumpirile fără noimă la energie, alimente, transporturi, comunicaţii. Aceste mascarade festiviste nu sunt altceva decât fumul incendiarelor verbale aruncate dela tribuna Parlamentului, a guvernului, a mai marilor dela judeţe, mulţi, enorm de mulţi, crescuţi şi educaţi în doctrina totalitarismului. Liderul guvernului este înconjurat numai de securişti, lichele şi perverşi.

Preşedintele aflat la al treilea mandat, a înţeles abia acum cum stă treaba cu această faună a totalitarismului şi o recunoaşte public, dar este prea târziu. Cine ştie. Poate că e mai bine mai târziu decât niciodată. Poate că până în 2007 această faună va intra în putrefacţie, dispărând definitiv. Poate, numai dacă oamenii cinstiţi, existenţi în politică, în serviciile secrete, din mass-media, vor porni o cruciadă împotriva acestei faune totalitariste, unită în mafia hoţiei de tot felul, îmbogăţiţii peste noapte prin excrocherii, gândindu-se la interesele naţionale ale României pentru ca mediul social şi economic să se sprijine pe principii universal-valabile normale şi sănătoase...

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"?

AVIZ IMPORTANT

Persoanele care doresc să plătească abonamentul la ziarul "Cuvântul Românesc" în lei, pot depune banii în valută naţională la contul Fundaţiei Culturale "Cuvântul Românesc":
2511.1 - 10297.1 / Rol B.C.R., Fil. Sect. 6, Bucureşti,
anunţând în acelaşi timp şi secretariatul fundaţiei la adresa:
Oficiul Poştal nr.23. C.P. Nr.9, Sector 6, Bucureşti

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice / La Voix Roumaine
ISSN 0705-8365
Redacţia şi Administraţia:
P.O.BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L9C 7N5
TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4851

CUPON DE ABONAMENT

COMPLETAŢI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE.....
PRENUMELE.....
STRADA/ Nr. .....
ORAŞUL.....STATUL/PROVINCIA.....
CODUL POŞTAL.....ŢARA.....

PREŢUL ABONAMENTULUI ANUAL:
PESTE $ 100 ABONAMENT DE SUSŢINERE
$ 50 ABONAMENT INSTITUŢIONAL
$ 40 ABONAMENT INDIVIDUAL (TOATE ŢĂRILE)

REFERENDUMUL PENTRU SCHIMBAREA CONSTITUȚIEI, DIN 18-19 OCTOMBRIE

Mihaela MOISIN

Un referendum pentru schimbarea Constituției era necesar încă imediat după cel din 21 Noembrie 1991, când s'a revizuit așa-zisa Constituție a României. Așazisa, pentrucă această constituție intrată în vigoare în 1991 nu are nici o legalitate, ea reprezentând revizuirea Constituției datând din vremea regimului comunist, impusă de acesta. Într'adevăr, mai mult ca orice, se cerea o revizuire a Constituției, dar începând cu art.1 (2), care spune: *"Forma de guvernământ a statului este republica"*. Ca și în 1991, și acum se ignoră revizuirea acestui cel mai important articol. Un referendum ar fi trebuit să aibă loc în acest sens, pentrucă poporul trebue să hotărască, acum, când România nu mai este sub un regim strict comunist, dacă vrea ca forma de guvernământ să fie republica sau monarhia. Dar electoratul, prea ocupat cu celelalte articole, nici nu s'a gândit la primul și cel mai important.

In 22 Septembrie a.c. s'a supus la vot modificarea Constituției. Cu 100 de voturi pentru și 37 de voturi contra, proiectul de revizuire a trecut prin Parlament, după ce s'au mediat toate textele aflate în divergență. Ca să se poată trece prin mașina de vot a Parlamentului, s'a introdus și votul prin corespondență, pentru prima dată. Astfel, parlamentari ca Adrian Severin, Valeriu Stoica și alții au votat din străinătate, unde se aflau. Data stabilită pentru referendum a fost 19 Octombrie.

Din sondajele efectuate s'a tras concluzia că electoratul nu este prea interesat în a se prezenta la vot pentru acest referendum, astfel că guvernul a hotărît (tot în premieră) ca votul să aibă loc de fapt timp de două zile: 18 și 19 Octombrie. Ambasadele române au fost și ele informate și instructate în a convinge pe cetățenii români din afara țării să se prezinte la vot. Ambasada Canadei, spre exemplu, informează pe Internet despre data și locurile de votare, de asemenea, indică adresa de internet unde se poate afla textul legii de revizuire a Constituției. Dar la această adresă... nimic!

Din presa și *site*-urile de discuții de pe Internet, se mai poate afla câte ceva, mai exact discuții la ceea ce șochează pe unii sau pe alții. Astfel, de exemplu, noua Constituție prevede: • Prelungirea mandatului președintelui statului dela 4 la 5 ani. Înseamnă aceasta, oare, că Dl. Iliescu, președintele ales și supraales va mai domni încă un an? • Proprietatea privată va fi garantată prin Constituție. Deci, toate averile dobândite în ultimii 14 ani prin fraudă de către baronii roșii vor fi consfințite prin Constituție. • Cetățenii UE vor avea dreptul să cumpere pământ în România, precum și alți străini (în condițiile rezultate din aderarea României la UE), după cum vor avea dreptul de a alege și de a fi aleși și vor putea ocupa funcții în administrația locală. Omul de rând român, însă, nu va cumpăra nimic. • Minoritățile se vor putea exprima în limba maternă în fața instanțelor. Să însemne, oare, că în România angajații Tribunalelor vor trebui să fie fluenți în limbile și maghiară și țigănească, limbile celor două minorități majore? În orice țară civilizată emigranții care nu cunosc limba țării în care trăiesc, se adresează instanțelor în limba lor maternă, dar folosindu-se de interpreți. • Constituția nouă nu va mai stipula caracterul obligatoriu al serviciului militar.

Guvernul a pornit la schimbarea Constituției în grabă și tot în grabă a alocat dela buget 257 miliarde lei, acum când se vaită că nu sunt bani pentru îmbunătățirea vieții celor săraci, și când în prag de iarnă totul se scumpește, utilități și produse alimentare de bază, nu sunt bani pentru medicamente etc.

Această grabă seamănă mai mult a campanie electorală, căci toate drumurile sunt împânzite cu sloganuri *"Da pentru Constituție, Da pentru aderarea la Uniunea Europeană"*, alături de portretele liderilor regionali ai PSD. Până și dela amvon, preoții fac campanie, îndemnând enoriașii să iasă la vot, pentrucă spune purtătorul de cuvânt al Patriarhiei (Patriarhul Teoctist care ajută pe cel care este la putere - ieri pe Ceaușescu, azi pe Iliescu), *"Să nu se înțeleagă greșit, este vorba despre o îndatorire creștinească"*. Așa să fie, oare?

In mod nereglementar, Guvernul și-a anexat simbolurile Uniunii Europene, pentru a convinge electoratul că acest referendum este o necesitate în vederea aderării la UE. Dar acest referendum nu are nici o legătură cu Uniunea Europeană, cum încearcă Guvernul să mintă electoratul, pentru a-l aduce la vot și nici cu *"examentul de maturitate al societății românești"*, cum spune Dl. Ion Iliescu.

TRATATUL ROMÂNO-RUS

Urmare din pagina 1

După ce prin Tratat se spune (indirect): Adio, Basarabia! Adio, Bucovina! cu aceeași totală ignoranță sau bătaie de joc se mai spune și Adio, Tezaur! Ca să nu se discute despre ele în nici un fel (tabu), capitolele Basarabia, Bucovina și Tezaurul au fost marginalizate prin aruncarea lor în grija miniștrilor de Externe. Cu specificarea că o (eventuală) *"Declarație comună"* a acestora nu va angaja în nici un fel Rusia. Astfel, discuțiile despre aceste două capitole au rămas la o valoare de apă de ploaie.

Iliescu a pus bine umărul într'o asemenea privință prin declarația pe care a făcut-o că pentru România Tezaurul nu înseamnă mare lucru, el rămânând la o *"valoare simbolică"*. Să zicem că ar fi așa. Dar atunci de ce o indiferență strigătoare la cer față de o valoare simbolică. Când este mai mult decât bine știut că Neamul Românesc se adapă la valorile lui simbolice.

Presupun că mai mult sau mai puțin se știe despre ce-i cu Basarabia și Bucovina. De aceea țin să dau un răspuns la ce este mai puțin cunoscut. Ce-i cu Tezaurul român sechestrat de Moscova? În Decembrie 1916 și August 1917 au luat drumul Moscovei 41 de vagoane, încărcate cu 98 tone de aur (Rezerva Băncii Naționale) și 5.280 de lăzi încărcate cu tot ce a avut România mai de preț: documente vechi, cărți rare, picturi de mari maeștri români, bijuteriile Casei Regale etc.) Toate valori inestimabile, plănuite să fie salvate de primejdiile războiului, prin ducerea lor la Moscova. Și duse au fost, și duse sunt. Acesta este Tezaurul românesc despre care Rusia nu vrea să vorbească, prefăcându-se că nici nu știe despre ce este vorba.

În general vorbind, când e vorba de un contract sau tratat, părțile iau și dau. În cazul Tratatului Româno-Rus, România a dat, umilitor, *"uitarea"* Basarabiei, Bucovinei și a Tezaurului. Și nu a luat nimic. Pe de altă parte, Rusia a luat, triumfător, *"uitarea"* (istorică românească). Și nu a dat nimic. Astfel, din punct de vedere românesc, Tratatul se reduce la o *"rușine"*, iar din punct de vedere rusesc la un *"triumf"*. Triumful politicilor lui Ivan cel Groaznic, Petru cel Mare, Stalin și (în actualitate) al lui Putin, numit de Ruși Putin cel Mare.

Ce s'a întâmplat în 4 Iulie la Kremlin este de netăgăduit cea mai cinică *"uitare"* istorică românească, care instigă România la un alt război ce are în cauză tot Basarabia și Bucovina. Un război împotriva *"uitării"* (lor) proclamată și aplicată de Iliescu, președintele țării, și impusă poporului român printr'un tratat.

Iliescu nu s'a dus cu mâna goală la Kremlin. Drept cadou, i-a dat lui Putin o flintă rusească, dintre cele folosite de Ruși ca să invadeze și să anexeze părți din România. I-a înmânat lui Putin flinta în momentele în care el a vorbit triumfător despre istoria relațiilor multiseculare româno-ruse. Exceptând perioada comunistă, nimeni nu știe care ar fi acestea.

Tratatul Româno-Rus este pe un timp de zece ani. Iar cine crede în semne, ar avea ceva de tălmăcit. Omul care a pus sugativele pe semnăturile celor doi președinți, a scăpat mapa cu tratatul pe marmura dela Kremlin.

Eugen BÂRSAN

BOGAȚI... DAR CINSTIȚI

Viorel PALTIN

Când poporul român se va trezi din transă, când efectul cloroformului care i s'a administrat zilnic în doze de elefant de circa 14 ani de zile va trece, *"când marele'ntuneric va cădea"* - cum zicea un poet al suferinței - dacă ieșirea din anestezie se va întâmpla totuși vreodată... - lucru de care mă îndoiesc și rămâne tot mai fără speranță... - ei bine, dacă în pofida tuturor relelor auspicii Românul se va deștepta, cum îl îndeamnă zilnic imnul național - va vedea că între timp toate lucrurile vor fi așezate de așa natură în această țară, încât nu va mai fi nimic de făcut. Abia atunci, *"cu mintea din urmă"* se va întreba: *"Să fi fost noi atât de proști"* - vorba lui Brucan - încât să nu fi înțeles că totul s'a învârtit în politica, propaganda, finanțele și economia românească între **a avea** și **a nu avea**? să nu fi înțeles că în toată perioada postcomunistă sau neocomunistă - cum vreți să-i ziceți - miza a fost transferarea prin fraudă a bunurilor, a bogăției, a averii din posesia anonimă a *"întregului popor"* în buzunarele imense ale unei infime minorități, care a făcut regulile jocului și s'a *"întabulat"* cum i-a plăcut? Nu-mi pasă că noii potentați sunt de fapt în marea lor majoritate foștii comuniști marcanți sau urmașii lor, ceea ce mă supără este că în România nu s'a instituționalizat în capitalism real, *"o economie de piață"*, cu legi și reguli ferme ca în lumea civilizată, ci un soi de ciordeală și cârdășie, un fel de *"lumpencapitalism"*, cu *"baroni"* mizerabili în sens moral și estetic. Ei sunt cei care au impus un stil al opulenței obraznice, al consumatorismului de mahala, cu idealul *"ciorbei de burtă"*, al îmbuibării iresponsabile și al îngrămădirii în stil de bâlci a unor opere de artă scumpe, alături de gogonele și mujdei de usturoi, într'o atmosferă de manele turco-țigănești pe texte vulgare, promiscue, ascultate la maximum... Zic nu mi-ar păsa cine ar fi noii capitaliști, dacă ar fi cu adevărat așa ceva, adică o clasă socială avută, care să-și asume condiția - drepturile și îndatoririle pe care le conferă bogăția! Din nefericire, hienele nu-și asumă decât gustul și nesațul pradei și nu le pasă de ce lasă la locul putredului lor dezmăț carnivor. Iar acest loc al pradei nu este din nefericire altceva sau altundeva decât această țară, căreia strămbunii, bieții noștri bunici și străbunici țărani obișnuiau să'i spună cu o vorbă sfântă România! ***Iar România este și țara meal Și nu cerșesc nimănui această demnitate!*** Declarațiile de avere pe care s'au văzut obligați să le facă publice demnitarii de azi ai țării sunt iarăși un fel de perdea de fum - praf în ochii proștilor... Care-i problema? Este perfect legal să fii bogat în România de azi! Chestiunea în întregul ei este de a se ști dacă ești sau nu cinstit! Este iarăși perfect legal să fii sărac aici, chiar dacă ești președintele țării. Un singur lucru nu e voie: să fii bogat sau sărac și hoț, adică necinstit, să furi pentru tine sau să favorizezi, să tăinuiești să fii complicele hoților, chiar atunci, să zicem, că tu nu te înfrupți direct din pradă... Ca să nu *"întinezi valorile socialismului"* poți să fii sărac cât poftești sau ca să nu dezici capitalismul în care crezi tot așa cum au crezut ascendenții tăi în Marx, Engels, Lenin și Ceaușescu ai dreptul să fii cât de bogat poți! Dar vorba străbunicului lui Bulă, faimosul Gâgă interbelic *"Decât bolnav și sărac, mai bine sănătos și bogat!"* Te cred și eu... Până la urmă, când poți alege ai opțiunea de a te îmbogăți sau pe aceea de a rămâne sărac. Când nu poți să alegi îți rămâne totuși alternativa săraciei și aceea moștenitoare de viață veșnică post-mortem. Că, zice Biblia și drept zice: *"adunați-vă averi în cer!"*, fiindcă *"...mai degrabă va trece cămila prin urechile acului, decât bogatul în împărăția cerurilor"*...

MÂNĂSTIREA [redacted]GOMIRNA -1609

SCANDALUL BEURAN

-Reacţiile mediului academic-

Ministrul Sănătăţii e vinovat de plagiat

Comisia de anchetă a Universităţii de Medicină şi Farmacie Bucureşti a ajuns la concluzia că unul dintre volumele seriei coordonate de ministrul Mircea Beuran reprezintă un plagiat. Potrivit comisiei, volumul *"Ghidul medicului de gardă"* a fost copiat după varianta originală americană apărută la editura Saunders din Philadelphia, fără să existe vreo menţiune în acest sens. Secretarul ştiinţific al comisiei de anchetă a Universităţii de Medicină şi Farmacie din Bucureşti, profesorul Leon Zăgrean, a declarat la BBC că ministrul Sănătăţii, Mircea Beuran, riscă să-şi piardă din această cauză titlul de conferenţiar universitar. Leon Zăgrean a subliniat că Mircea Beuran a obţinut acest titlu şi ca urmare a publicării seriei de ghiduri medicale, din care face parte volumul incriminat. Potrivit lui Leon Zăgrean plagiatul arată lipsa de moralitate şi probitate ştiinţifică.

Comisia de anchetă va analiza în continuare alte două volume despre care există suspiciuni că ar fi fost copiate după o serie de cărţi de medicină apărute în Franţa.

Nesimţire ministerială: Beuran explică plagiatul prin *"procedurile identice"*

Pasajele identice din ghidurile medicale din Franţa şi din cele apărute în România sunt explicate de ministrul Sănătăţii, Mircea Beuran, coordonatorul variantei româneşti, prin faptul că simptomele bolilor sunt aceleaşi pretutindeni, iar *"în medicină există proceduri comune"*. *"Nu poţi trata un caz de apendicită în Franţa într'un fel şi în România în alt fel. Simptomele sunt identice. De aceea ele apar identic în cele două ghiduri. Este mai mult decât firesc"*, a răspuns Beuran, în scris, la o interpelare formulată în urmă cu trei săptămâni de liderul grupului PD din Senat, Maria Petre. Beuran explică că ghidurile de medicină lipseau din România cu câţiva ani în urmă, iar în opinia sa *"primul pas în reforma sistemului sanitar"* a fost tocmai racordarea medicului de gardă şi a rezidentului la cerinţele unei asistenţe medicale moderne.

De menţionat că instituţia din Franţa care deţine dreptul de autor al ghidurilor de audienţe ar putea cere reeditarea lucrărilor plagiate de ministrul Sănătăţii Mircea Beuran sau ar putea încheia un nou acord, doar după ce îi vor fi transmise concluziile oficiale ale comisiei dela Bucureşti.

Ministrul Sănătăţii Mircea Beuran

Mediul academic confirmă plagiatul ministrului Beuran

Reacţia mediului universitar a fost primită cu uşurare de opinia publică românească. Lumea simţea nevoia unui arbitraj în disputa aceasta cu totul disproporţionată. Ministrul Mircea Beuran, profitând de relaţiile sale de partid, a beneficiat de o puternică susţinere politică şi mediatică menită să intimideze. El a explicat, de exemplu, ore în şir la emisiunea lui Adrian Păunescu, că este nevinovat. Pledoaria ministrului a fost cu totul neconvingătoare, dar prin abundenţa explicaţiilor şi a amănuntelor invocate el a părut să copleşească orice critică.

Comisia instituită la Facultatea de Medicină şi-a propus să evalueze toate lucrările coordonate de Mircea Beuran. Verdictul dat cu privire la *"Ghidul medicului de gardă"*, a fost că el e plagiat după o lucrare americană. Este vorba despre un volum apărut în cadrul Blue Books Series, în 1989, la editura W.B. Saunders Company din Philadelphia. Medicii şi profesorii întruniţi în comisie au constatat că volumul coordonat de Mircea Beuran *"reproduce prin traducere"* cartea apărută la Philadelphia.

Este de-a dreptul pasionant ce se va întâmpla în continuare, pentrucă celelalte ghiduri coordonate de ministrul Sănătăţii s'ar putea afla exact în aceeaşi situaţie, iar printre colaboratorii săi se găsesc personalităţi bine plasate în lumea medicală şi care nu au interesul să se lase antrenate în acest scandal. De fapt, dezvăluirile privitoare la Mircea Beuran scot în evidenţă moravurile din lumea academică din România, aici, unde un titlu ştiinţific poate fi dobândit prin falsuri. Secretarul comisiei de evaluare, Leon Zagrean, a dat de înţeles că una dintre sancţiunile care ar putea fi aplicate celui vinovat ar fi retragerea titlului de conferenţiar, care i-a fost atribuit tocmai graţie lucrării incriminate şi considerate la vremea respectivă o contribuţie meritorie la practica medicală.

Opinia publică a răsuflat după toate acestea uşurată, întrucât s'a văzut că şi la Bucureşti există mijloace de combatere a impusturii. Cazul a ieşit din sferele academice, întrucât este vorba, pe de o parte, de un ministru, iar pe de altă parte este vorba de un fapt cu o semnificaţie socială mult mai amplă. Dacă în România starea de spirit a majorităţii oamenilor este atât de proastă, acest lucru se datorează şi sentimentului că viaţa publică a fost acaparată de parveniţi şi de impostori, de persoane care neavând merite personale reale şi-au creat o relaţie de susţinere reciprocă. Faptul că primul ministru şi preşedintele l-au susţinut cu hotărâre pe doctorul Beuran în ciuda tuturor evidenţelor, a descumpănit pe toată lumea. Va fi în orice caz, după verdictul profesorilor, extrem de dificil pentru primul ministru şi pentru Preşedintele Iliescu să-şi menţină poziţia.

Comisia de anchetă dela Universitatea de Medicină va cere desfacerea contractului de muncă al lui Mircea Beuran

Comisia de anchetă va cere Senatului Universităţii de Medicină *"Carol Davila"* din Bucureşti desfacerea contractului de muncă al lui Mircea Beuran. Ministrul Sănătăţii, Mircea Beuran a fost acuzat de plagiat în legătură cu o lucrare publicată în Statele Unite. După cum a declarat la BBC secretarul comisiei, Leon Zăgrean, co-autorilor ar urma să li se interzică vreme de 2 ani participarea la orice concurs în vederea unei funcţii de conducere şi control.

Comisia îşi continuă cercetările în ceea ce priveşte acuzaţia de plagiat a unei alte lucrări, tipărite de o editură franceză, apărută în România ca lucrare originală tot sub coordonarea actualului minsitru al Sănătăţii, Mircea Beuran.

Danela Bartoş cere retragerea titlului de conferenţiar universitar obţinut în urma lucrării lui Mircea Beuran

Fostul ministru al Sănătăţii, Daniela Bartoş a cerut anularea concursului în urma căruia ea şi Mircea Beuran au dobândit titlul de conferenţiar al Universităţii de Medicină şi Farmacie. Daniela Bartoş este semnatar al unui capitol din primul ghid de urgenţe medicale coordonat de actualul ministru Mircea Beuran, lucrare considerată un plagiat. Doamna Bartoş consideră că a fost indusă în eroare de Mircea Beuran.

Daniela Bartoş a declarat BBC că nu se va adresa Justiţiei, dar ar fi mulţumită ca Mircea Beuran să înţeleagă răul făcut colegilor invitaţi să semneze ghidurile respective. Întrebată ce ar fi făcut dacă s'ar fi aflat în locul ministrului Beuran, dovedit că a plagiat, Daniela Bartoş a declarat: *"din prima zi mi-aş fi dat demisia din toate funcţiile. Am suficientă onoare şi vreau să mi-o păstrez ca atare şi m'aş fi dat deoparte"*.

Mircea Beuran dat afară din postul de conferenţiar universitar

Senatul Universităţii de Medicină *"Carol Davila"* a decis desfacerea contractului de muncă al ministrului Sănătăţii, Mircea Beuran. Decizia a fost luată de membrii Senatului UMF prin vot secret, cu 45 de voturi pentru, şase împotrivă şi trei abţineri. Prin punerea de desfacere a contractului de muncă a fost făcută de comisia de anchetă care a analizat acuzaţiile de plagiat aduse ministrului Sănătăţii. Comisia a stabilit anterior că unul din volumele de medicină coordonate de Mircea Beuran este un plagiat după o carte apărută în SUA, iar un altul reproduce aproape integral o carte apărută în Franţa. În ce priveşte retragerea titlului universitar al lui Mircea Beuran, decizia urmează să fie luată de Comisia Superioară de Diplome, care aparţine Ministerului Educaţiei, Cercetării şi Tineretului.

ROMÂNIA ESTE CONDUSĂ DE ŞACALI

Aurel. S. MARINESCU

Nu sunt bani pentru salarii şi pensii; nu sunt bani pentru asistenţă medicală, socială, medicamente speciale din import; nu sunt bani pentru modernizarea căilor ferate, a şoselelor, a sistemului de canalizare; nu sunt bani pentru electrificarea satelor, a aprovizionării cu apă potabilă, pentru repararea, construirea şi dotarea de şcoli de toate gradele; nu sunt bani pentru canalizarea şi îndiguirea râurilor spre a nu mai provoca inundaţii şi nu sunt bani pentru alte zeci de nevoi ale ţării pentru a micşora decalajul faţă de ţările europene.

Aceasta este formula *"nu avem bani"* cu care şacalii politicii româneşti de azi îşi bat joc de un întreg popor, insultându-i inteligenţa.

Şi totuşi, bani se găsesc atunci când vor şacalii!

- 4.000 miliarde lei pentru construcţia unui nou cartier luxos bucureştean *"Henry Coandă"*, pentru îmbuibaţii zilei;

- 13.200 miliarde lei făcuţi *"cadou"* ţăranilor posesori până la 5 ha, care au primit 2 milioane lei de ha, ca să nu uite cât de mărinimos este guvernul de şacali şi să-l voteze în 2004. În acest fel s'au dat mai multe lovituri: 1. O amnezie generală care să aducă uitare peste jaful şi teroarea cotelor şi colectivizării; 2. O altă amnezie care să-i facă pe plugarii români să nu se gândească la starea jalnică la care a ajuns agricultura şi ei toţi, datorită şacalilor de după 1990 care au continuat opera de distrugere a ţărănimii începută de predecesorii lor - şacalii de ieri şi 3. Să nu spere că li s'ar cuveni nişte ajutoare financiare din partea guvernului pentru anul secetos 2003 şi să ia aceşti 2 milioane lei de ha ca un dar din partea *"drăguţilor şacali"*.

- Sute de milioane, dacă nu chiar miliarde găsite pentru crearea programului *"cornu' şi lăpticu'"* care în mod substanţial a ajutat şacalii PSD provinciali să se îmbogăţească şi mai mult.

- Câteva sute de milioane lei pentru ca *"aleşii poporului"* să aibă în Bucureşti propriul lor hotel vecin cu locul de muncă, telefoane celulare, maşini cu şofer, garaj, cabinet dentar etc., etc., lucruri la care omologii lor americani nici nu ar putea măcar visa.

- Zeci de milioane lei cheltuiţi pe iconiţe, cruciuliţe distribuite în mod propagandistic de PSD pelerinilor - zeci de mii - care au fost de Sf. Maria la mânăstirea Nicula, jud. Cluj şi la mânăstirea Hodos-Bodrog, jud. Arad. Pe lângă aceste daruri, li s'a servit pelerinilor şi un pomelnic de promisiuni şi realizări (mincinoase), un veritabil mesaj îmbibat de propagandă electorală, semnat de şacalul şef Năstase Scatiu.

- Sute de milioane lei pentru mutarea mausoleului comuniştilor din Nordul Parcului Carol (Libertăţii) şi amenajarea unui complex în noul amplasament.

- Pe lângă contribuţia anuală de câteva zeci de mii de dolari făcută Patriarhiei, urmează o altă donaţie importantă dela buget pentru Catedrala Neamului, ca să fie satisfăcută *"pohta ce a pohtit"* Patriarul Teoctist, de a rămâne în istorie alături de Ceauşescu, doi mari ctitori de construcţii gigantice. Poate că ar fi fost mai util ca o parte din bani să fie cheltuită pentru construcţii de noi biserici în cartierele noi unde nu există biserici şi reparate ori repictate zugrăvelile la cele aflate în nevoie. Este dureros ca pe străzile marilor oraşe româneşti să întâlneşti călugări şi călugăriţe aşteptând ore întregi câte un obol al unui credincios pentru repararea mânăstirii lor. Şi tot aşa de dureros este să citeşti în ziarele emigraţiei româneşti, săptămânal cereri de donaţii pentru reparare de biserici. Şi, mai dureros este să vezi înaltele feţe bisericeşti ortodoxe româneşti în acelaşi timp, vânturându-se prin ţări străine şi cheltuind sume importante pentru reţeaua de sute de biserici fără credincioşi din emigraţie, rezidenţe SIE în lume.

- Se găsesc bani pentru finanţarea partidelor în campania electorală pentru alegeri de senatori, deputaţi, preşedintele statului şi extraordinara lor pază S.P.P.

- 300 miliarde lei aprobaţi prin G 801/2003 pentru subvenţionarea achiziţiei de utilaje de irigat, sumă dirijată spre buzunarele şacalilor PSD mai mici.

- Şi când vin ajutoare financiare pentru anumite proiecte, şacalii şi le însuşesc. De exemplu, Uniunea Europeană a acordat României, 5,1 miliarde de

Continuare în pag. 5

Dr. Gina Caminschi
-Dental Surgeon-
918 Dundas Street East, Suite 208, Mississauga,
Ontario, L4Y 4H9
TOMKEN Rd. / DUNDAS Str. East
Tel : 905-804-8182

NU UITAŢI !
PLĂTIŢI
ABONAMENTUL LA
CUVÂNTUL ROMÂNESC

Raportul Societăţii Academice din România

Fondurile de publicitate se acordă pe criterii necunoscute

Ana BADEA

Reclama la căi ferate, aeroporturi, proiecte turistice, construcţii de drumuri, proiecte de tineret, sisteme naţionale de comunicaţii sau doar pentru popularizarea unor evenimente iniţiate de instituţii apar zilnic în ziare. Dar pe ce criterii alocă instituţiile publice banii pentru publicitate ?

«Mecanismele de atribuire a acestor fonduri nu sunt cunoscute, ceea ce poate deveni o sursă majoră de presiuni politice asupra presei», arată Raportul întocmit de Societatea Academică din România (SAR).

Cazul Agathon versus *Adevărul* a fost punctul de plecare pentru Raportul SAR: În Mai 2003, ministrul Turismului Dan Matei Agathon s'a adresat telefonic ziaristei Sânziana Ionescu: *"Noi doi cred că avem o problemă. Te potoleşti sau e nevoie să vorbesc cu Cristian Tudor Popescu* (redactorul şef al publicaţiei – notă C.G.), *să retrag publicitatea din ziarul vostru?"*. Acest caz a fost un impuls pentru o analiză a cheltuielilor pentru publicitate via instituţii de stat.

În perioada 19 – 24 Iunie 2003, SAR a solicitat prin 66 de cereri de informaţii publice către ministere, instituţii subordonate guvernului sau ministerelor, către Regii, Societăţi sau Companii Naţionale şi către autorităţile locale din Bucureşti detalii despre cheltuirea banului public în scopuri publicitare.

Sunt şi cazuri flagrante în care declaraţiile nu corespund cu informaţiile anterioare. De exemplu, Ministerul Transporturilor s'a evidenţiat ca unul dintre cei mai importanţi plătitori de publicitate din banii publici. Raportul pe anul 2002 al Agenţiei de Monitorizare a Presei - *"Academia Caţavencu"* remarcă acest lucru. În schimb, Ministerul nu declară decât 10,9 milioane lei (doar anunţurile obligatorii pentru locuri de muncă şi licitaţii), fără a fi avut cheltuieli din proprie iniţiativă. Aşa cum observă raportul Agenţiei, instituţiile şi societăţile subordonate ministerului duce o politică activă de promovare, dar folosind instituţiile din subordine, nu propriul buget.

O altă supapă, fondurile de promovare

Citâm din Raportul SAR : Nu există decât în foarte puţine cazuri strategii coerente de promovare şi nici nu este foarte clar de ce o anume politică trebue să fie sau nu însoţită de măsuri de promovare. Se pare că atitudinea instituţiilor în ce priveşte aceste fonduri ţine mai degrabă de iniţiativele şi interesele politice ale celui care le conduce decât de analize asupra necesităţii de promovare a politicilor.

Trebue precizat că nu există o procedură anume pe care instituţiile ar fi trebuit să o urmeze, am vrut doar să observăm dacă aceste criterii pot fi explicate, dacă respondenţii pot răspunde la întrebarea: de ce aţi preferat aceşti parteneri?

Foarte puţine dintre răspunsuri lămuresc acest aspect şi aduc argumente că alocarea este transparentă şi bazată pe criterii clare, anterior stabilite.

Un exemplu în acest sens este AVAB care a explicat realizarea unui algoritm de difuzare luând în calcul aria de difuzare, tirajul, profilul publicaţiei şi publicul ţintă.

De asemenea, a organizat şi negocieri cu o singură sursă, motivând necesitatea acestei alegeri. Fără a fi solicitat acest lucru, AVAB a realizat şi trimis şi un indice al eficienţei publicităţii plătite. Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă a ales soluţia explicării în detaliu a procedurilor urmate.

Chiar dacă nu a urmat o asemenea procedură, Institutul de Statistică a ales ceea ce s'ar putea numi soluţia imparţialităţii asumate: a oferit publicitate în sume egale (pentru promovarea recensământului populaţiei) tuturor celor patru posturi TV importante cu acoperire naţională. Societatea de Administrare Active Feroviare este singura care a menţionat o hotărâre internă de alocare a acestor fonduri, luată de Consiliul de Administraţie. În celelalte cazuri, nu este clar dacă difuzarea urmează proceduri interne scrise şi nici la ce nivel este decisă.

Aşa cum se poate observa în anexă, cele mai multe răspunsuri cuprind referiri generale şi formale, gen: *"tiraj mare"*; *"public ţintă"*. Deşi au fost luate în considerare la evaluarea răspunsului, nu este clar dacă asemenea criterii au făcut parte dintr'o procedură standard sau funcţionarul care a răspuns a încercat să reconsitituie post-factum această procedură pentru a răspunde cererii noastre. Însă, cele mai multe dintre instituţii s'au limitat la a evoca acte normative.

APADOR-COMITETUL HELSINKI:

"Noul Cod penal încalcă libertatea de exprimare"

Asociaţia Pentru Apărarea Drepturilor Omului în România - Comitetul Helsinki (APADOR-CH) critică dur proiectul noului Cod penal aflat în dezbatere în Camera Deputaţilor. APADOR-CH consideră că articolele despre libertatea de exprimare, de libertatea persoanei sau de siguranţa naţională - sunt ori nedemocratice ori anacronice.

În ce priveşte lumea secretelor şi a informaţiilor clasificate, APADOR-CH crede că *"la articolul 444 din proiect, privind divulgarea secretului economic, trebue eliminat alineatul 2 deoarece Legea nr.182/2002, privind protecţia informaţiilor clasificate, a reglementat şi secretul de serviciu, principiul fiind acelaşi ca şi în cazul secretului de stat: obligaţia apărării secretului de serviciu nu revine întregului popor, ci numai celor care au abilitarea legală de a il deţine şi gestiona"*. Concluzia: din momentul în care un secret, de stat sau de serviciu, a ieşit în spaţiul public, el îşi pierde - ireversibil - caracterul de secret.

Astfel, în ce priveşte libertatea de exprimare, APADOR-CH crede că articolul 204 din proiect, privind încălcarea dreptului la viaţa privată, şi articolul 220, privind calomnia, trebue eliminate. Articolul 204 *"este o nouă infracţiune, introdusă inutil"*, pentrucă, *"practic, infracţiunea poate fi reţinută şi atunci când un ziarist fotografiază vila unui demnitar fără acordul acestuia"*, iar *"încriminarea din articolul 204 din proiect este un regres faţă de reglementarea din materia audiovizualului"*, susţine APADOR-CH.

În ce priveşte art.220, potrivit APADOR-CH, acesta trebue eliminat întrucât calomnia *"este pedepsită numai cu amendă penală (sub forma zilelor-amendă) între 2.000.000 lei şi 120.000.000 lei, dar aceasta poate uşor ajunge la sume disproporţionate cu veniturile ziariştilor (evident, şi cu veniturile medii pe economie), conducând la autocenzura din partea acestora şi, implicit, la limitarea independenţei editoriale şi, în general, la inhibarea presei"*.

În ce priveşte libertatea persoanei şi dreptul de a nu fi torturată sau supusă unor tratamente inumane sau degradante, APADOR-CH e de părere ca la articolul 338 din proiect, privind arestarea nelegală şi cercetarea abuzivă, regimul sancţionator a fost atenuat prin introducerea amenzii ca alternativă şi cere înăsprirea pedepselor dela cinci ani de închisoare în sus.

Articolul 339, privind tortura, este considerat şi el prea blând, APADOR-CH cerând pedepse până la detenţia pe viaţă. *"Codul nostru penal, în forma actuală, este unul dintre cele mai restrictive, dacă nu cel mai restrictiv, din Europa în privinţa pedepselor şi a lipsei de alternativă la încarcerare. Menţinerea lui în vigoare ne-ar costa imens pentrucă ideea este să pedepseşti omul, dar să păstrezi o proporţionalitate pentrucă, dacă este vorba de furtul unei găini sau de o înjurătură la adresa unui funcţionar, nu cred că omul trebue să fie la fel pedepsit ca pentru tortură sau alte forme de încălcare gravă a drepturilor omului"*, a declarat Manuela Ştefănescu, vice-preşedintele APADOR-CH.

"Guvernul, controlat exclusiv de personajul balzacian care este Şerban Mihăilescu, supraveghează orice efort de modernizare a actului executiv"

(Fragmente din interviul acordat *"Revistei 22"* de Emil Hurezeanu, fost consilier al Premierului Adrian Năstase)

Adrian Năstase, la fel ca Ciorbea sau Contantinescu, va fi învins însă de un sistem politic, strâmt şi gangrenat, ineficient şi esenţialmente corupător, dacă nu i se pune de-a curmezişul. Acum nu mai poate. Nu ştiu dacă mai vrea acest lucru.

- Ce ne puteţi spune despre experienţa de 6 luni de consilier personal al D-lui Năstase?

- Aparatul Guvernul, controlat exclusiv de personajul balzacian care este Şerban Mihăilescu, supraveghează orice efort de modernizare a actului executiv. Dinozauri ceauşişti, eficienţi şi abili, mari maeştri ai artei îmbrobodirii şi supravieţuirii, fac totul ca noul venit, considerat corp străin, să nu primească niciodată un computer, o secretară sau hârtie de scris. Listele cu vizite în străinătate, oricât de util ai putea fi în organizarea lor, când este vorba de informaţiile livrate premierului, sunt periate atent. Eşti adică, de regulă, scos de pe liste. Adrian Năstase este produsul unui sistem în care nomenclatura postcomunistă, complicităţile serviciilor secrete, capacitatea de adaptare a noilor veniţi, mimetismul geo-politic, dar şi vrednicia cu care se duc la capăt anumite angajamente contractate, impuse şi controlate de Occident, asigură principalele linii de forţă. În acest complex de interese, în preajma alegerilor, au recâştigat teren exponenţii dogmatici ai fostului PCR, FDSN, PDSR.

- Dar există într'adevăr o stângă reformistă la noi? Dacă da, care este situaţia ei?

- Înnoitorii social-democraţi, adepţi ai celei *"de-a treia căi"*, încurajaţi, până la un punct, de Adrian Năstase, sunt în minoritate. Plecarea lui Cozmin Guşă este un indicator mai nesemnat al acestei dinamici decât alăturarea premierului de miliţianul Garcea, în clipuri populiste de larg consum. (...) Şi dacă a avut parte de o experienţă neobişnuită, în care a fost nevoit să-şi schimbe, involuntar, chiar şi aliaţii, şi inamicii.

"N'am devenit un om politic, dar ştiu că nu există un mandat exclusiv tehnic în preajma unui om politic fără să-i împarţi, în mod automat, meritele şi, mai ales, păcatele, aşa cum se văd din afară. Perspectiva din interior este mai puţin simplificată, are mai multe hârtoape şi bălţi, dar afli mai direct şi mai repede şi care este preţul ocolirii sau al astupării lor. Idealismul şi candoarea nu sunt niciodată recomandabile în exerciţiul politic, chiar şi la nivelul unui consilier subaltern, cu atribuţii tehnice limitate", explică Hurezeanu.

În Martie 2003, în zilele când urma să preia funcţia, Emil Hurezeanu declara că din această postură nu va face decât să-şi continue rolul pe care l-a avut şi până acum, *"acela de a analiza fenomenele politice, nu de a le influenţa"*. *"Cu alte cuvinte, voi rămâne un teoretician, nu vreau să devin politician"*, afirma el atunci. După cum lasă să se înţeleagă, propunerile sale de schimbare s'au lovit însă de *"constrângerile sistemului politic şi de putere"*.

Hurezeanu a demisionat

Emil Hurezeanu a anunţat că a renunţat la funcţia de consilier personal al primului-ministru. Emil Hurezeanu a explicat gestul în termeni metaforici, spunând că a luat această decizie *"de bunăvoie şi silit doar de o formă de egoism inspirat"*.

Sfârşitul colaborării cu primul ministru vine la şase luni dela instalarea sa în funcţie, perioadă pe care Hurezeanu o defineşte ca una *"de probă"*, la sfârşitul căreia ar fi urmat să ia decizia de a continua sau nu. Potrivit propriei mărturisiri, el şi-a păstrat principiile şi punctele de vedere *"pe care colaborarea cu Dl. Prim-ministru Adrian Năstase n'a încercat sau reuşit să le modifice"*, chiar

În Martie, Hurezeanu se declara însă optimist, acceptând funcţia cu ideea că *"faptele, ca şi oamenii, se schimbă. Sunt de părere că actualul guvern promovează un proiect de modernizare a ţării în bună parte mai reuşit decât alte proiecte similare. Este în continuare nevoie de rectificări şi soluţii care încă nu se aplică sau se aplică într'un mod foarte timid"*.

ROMÂNIA ESTE CONDUSĂ DE ŞACALI

Urmare din pag. 4

euro pentru reforma administraţiei de stat, a transporturilor, agriculturii şi infrastructurii. Banii au ajuns la banda de şacali condusă de Emil Constantinescu, care s'a retras apoi din politică considerând-o *"murdară"*, dar acum a apărut din nou, decis să se bălăcească în *"murdara"* politică dâmboviţeană, precum şi la regimul şacalului bicefal, Iliescu - Năstase Scatiu.

Din alte fonduri venite pentru alte scopuri, ministrul Integrării Europene, D-na şacal Hildegard Puwak - PSD - şi-a făcut şi ea o *"parte a leului"*, ajutând cu banii respectivi afacerile soţului şi fiului dânsei.

- Prin planul Saphard al Uniunii Europene s'au distribuit 600.000 de euro pentru aprovizionarea cu apă a comunei Cornu din Prahova, un fel de Tătăreşti II, unde îşi au vile şacalii din guvernul ţării, cât şi la Costineşti, unde banii Saphard vor pompa apă în vilele şacalilor de acolo.

- Ce se mai poate spune de şacalul Dan Agathon, care a cheltuit peste 100.000 dolari, adică 3 miliarde 200 milioane lei (considerând 1 dolar echivalentul a 32.000 lei) pentru cei 100 de palmieri aduşi la Mamaia, unde au rezistat 6 luni. Cine a plătit extravaganţa şacalului? Bugetul, care nu are bani!

Sunt sau nu sunt bani? Se vede că sunt, după cele relatate mai sus, plus alte zeci şi zeci de cheltuieli de călătorii, protocol, nimic auster. Numai că, şacalii fac ce vor, profitând de un popor încă traumatizat datorită a 50 de ani în care predecesorii şacalilor de azi, şacalii de ieri, roşii, au introdus domnia bunului lor plac!

A.S. MARINESCU

UN 9 - 11 DE CINCIZECI DE ANI

—Radu DUNĂREANU—

Deşi publicate acum, prezentele rânduri au fost scrise pe data de 11 Septembrie, la doi ani dela crima abominabilă a terorismului internaţional islamic.

Am mai scris în variate ocazii despre primejdia încă subapreciată a acestei aşa-zise religii şi am fost înjurat din plin de către fel de fel de intelectuali de stânga sau de alte categorii de sfertodocşi.

Rândurile de faţă s'au născut privind la manifestările triste şi dureroase legate de aniversarea crimei de distrugere a clădirilor din NY şi a unei părţi din Pentagon - Washington. Şi am fost foarte impresionat de patriotismul sănătos al Americanilor cinstiţi care, fără fanfaronadă goală, îşi respectă şi apreciază victimele ca pe nişte eroi. Am fost plăcut impresionat, pentrucă nu e nici o ruşine să fi patriot şi să-ţi iubeşti ţara. Şi am fost trist pentrucă în România dragostea de Ţară a ajuns o noţiune desuetă şi cei *"vinovaţi"* de un asemenea simţământ sunt categorisiţi *"de dreapta"* şi suspectaţi de a fi legionari.

Căci dacă victimele crimei din 11 Septembrie 2001 nu au vrut să fie eroi şi, în afară de membrii poliţiei, ai pompierilor şi ai altor forţe de ordine şi salvare, ei au devenit eroi prin simbolismul care a ajutat - sper - la trezirea politicienilor dintr'un fel de somnolenţă tolerantă.

Dacă cei vii au nevoie de aplicarea justiţiei împotriva criminalilor, cei morţi au nevoie de adevărul care a dus la crimă, pentru ca sacrificiul lor să fie respectat. La data de 9-11 aproape trei mii de fiinţe absolut nevinovate au devenit victimele unei crime ce nu trebue iertată şi nici uitată. Dar mă gândesc cu amară tristeţe, câte zeci de mii, sute de mii de nevinovaţi din România, au fost victime ale comunismului, acea plagă teroristă cu caracter internaţional care încă afectează, de 50 de ani, destinele ţării, un perpetuu 9-11...

Şi, mai ales, ce plagă morală ne macină naţiunea că nu suntem în stare să comemorăm victimele, să respectăm memoria lor, să ne amintim de ei? Vrem să *"transformăm"* România într'o ţară a Comunităţii Europene, ascunzând adevărurile dureroase ori, şi mai tragic, modificându-le, falsificându-le. Am convingerea că acel popor care îşi uită victimele şi nu îşi comemorează eroii, nu se poate bucura de viitor. De aceea România a devenit o ţară tristă.

A existat, imediat după 1989, un fel de falsă euforie legată de victimele gulagului românesc, s'a făcut şi un serial TV despre unii dintre cei trecuţi prin lagăre şi închisori, accentuându-se doar Sighetul, dar totul s'a oprit la amintirea unor nume mai cunoscute, chiar dacă aceste nume au contribuit direct sau din inconştienţă la capitularea penibilă din 1944.

Cât despre miile de victime tăcute, necunoscute, nici o vorbă. Sămânţa terorii comuniste nu a dispărut şi se manifestă din plin. Aşa îmi explic vandalizarea Troiţei memoriale dela Tâncăbeşti, locul crimei regale atât de acoperită de uitare. Aşa îmi explic de ce nu avem străzi, bulevarde, memoriale, care să amintească în fiecare zi celor de azi despre crimele făcute ieri, de către părinţii lor.

S'au scris câteva cărţi despre teroarea închisorilor şi lagărelor, unele mai bine scrise, altele mai puţin, dar toate au nucleul lor de adevăr care azi este negat.

Mi s'a scris de către un editor: nu mai publicăm *"asemenea"* cărţi, pentrucă *"piaţa este saturată"* de acest gen. Este România suprainformată de teroarea celor 50 de ani de crime comunsite? Răspunsul este un categoric NU, accentuat de faptul că, acum ca şi în timpul ocupaţiei deschis comuniste, adevărurile nu numai că sunt ascunse, dar sunt mai ales negate.

Albanezii au interzis comunismul prin constituţie, Germanii au făcut publice dosarele securităţii lor, STASI, Francezii şi Italienii chiar şi azi urmăresc şi persecută legal pe cei ce au făcut crime de război contra ţărilor lor. Comunitatea Europeană a luat în considerare deschiderea unui proces al comunismului în Europa, ceea ce va include şi cele comise de către comunişti în România.

Dar ce fac guvernanţii de azi ai Ţării? Se complac cu mândrie că sunt *"democraţi"* şi că împing Rmânia pe un drum nou, uitând trecutul care, spun ei, ne-ar trage spre înapoi, adică nu fac nimic.

In viaţa morală există două drumuri distincte: unul spre bine şi altul spre rău. A pretinde neutralitate este a alege calea răului. De aceea viaţa politică în România nu progresează, ci din contră.

Am fost impresionat de reacţia poporului american şi a politicienilor lui. Alegând calea firească a combaterii terorismului islamic, nu se opresc dela nici un efort financiar, social sau militar, chiar dacă unii stângişti se plâng de încălcarea unor fictive drepturi ale omului. Americanii, cu mult curaj, au arestat o sumedenie de suspecţi şi, sunt convins, că vor fi judecaţi şi condamnaţi după faptele lor.

În România, cu dovezi irefutabile, cu martori supravieţuitori ai crimelor comunismului, e drept din ce în ce mai puţini, nu s'a mişcat un deget pentru pedepsirea celor ce au adus şi proliferat teroarea. Mai mult chiar, cu cât a fost contribuţia lor mai mare la distrugerea Ţării, cu atât mai mare a fost răsplata lor politică şi socială, mergând până la funcţii supreme în Stat.

Am plâns când am văzut că în Australia, la aniversarea lui 9-11, anul acesta s'au plantat atâţia copaci câte victime au fost la acea dată în 2001. Pentru victimele nevinovate din România, câţi copaci sau câte parcuri memoriale avem, câte troiţe, câte cruci pe mormintele necunoscute de pe lagărele de exterminare ce au existat pe tot cuprinsul patriei?

Românii se uită spre cer, aşteaptă ca alţii din afară să le rezolve trecutul penibil, incluzând o nostalgie pentru o monarhie desuetă, care a avut contribuţia ei directă la proliferarea victimelor azi uitate, se uită spre cer şi aşteaptă să plouă cu dolari sau euro. Continuăm să stăm tolăniţi la poalele Carpaţilor. Elogiem criminalii şi uităm victimele care, acum mai mult ca oricând, au nevoie de dezvăluirea adevărului legat de uciderea şi torturarea lor.

Din cauză că refuzăm să facem ce e drept, România continuă să fie victima unui act terorist, ca cel dela 9-11, fără sfârşit. Orbecăim în noaptea istoriei şi atunci când cineva ne aprinde o făclie a adevărului îl ucidem, căci ne complacem în întunericul terorii pe care cu inconştienţă o numim democraţie socialistă.

Sunt trist, nespus de trist că am fost moralmente obligat să scriu aceste rânduri, dureros de adevărate.

CONCURENŢA, MOTORUL DEZVOLTĂRII

Concurenţa este motorul pentru dezvoltarea biologică, culturală şi economică a omenirii. Ea înseamnă selecţie, adaptare, luptă pentru progres şi chiar pentru supravieţuire. Aceasta înseamnă de asemenea schimbare continuă, ca şi continuă adaptare. Vieţuitoarele care nu s'au putut adapta schimbării, au dispărut. Cel mai bun învinge, cel mai slab dispare, lege naturală, obiectivă, valabilă pentru om, animal, plantă, idee, produs, tehnologie etc. Soluţia de ieri, poate să nu mai funcţioneze astăzi. Sistemele economice şi politice, ca şi imperiile, ori se schimbă ori dispar, aşa cum au dispărut cele mai uriaşe animale, dinosaurul şi mamutul.

Istoria ne arată că nu se poate impune artificial un sistem politic, economic, o societate, care nu ţine cont de dezvoltarea naturală, iar dacă se încearcă, aceasta doar prin folosirea forţei militare şi poliţieneşti. Marx şi Lenin, ca şi urmaşii lor, comunişti, au încercat impunerea comunismului prin cea mai brutală forţă. Au fost ucişi milioane de oameni, terorizate popoare, urmările sunt încă vii în memoria noastră. Pentru o perioadă scurtă din punct de vedere istoric, folosind şi îndoctrinarea, ca şi prostia umană, o astfel de societate poate exista. Apoi se prăbuşeşte, aşa cum s'a întâmplat cu socialismul (comunismul). Moscova prezenta lupta contra lumii libere, prin ***"întrecerea paşnică între sistemul socialist şi cel capitalist"***. Sistemul socialist a sucombat, iar democraţia şi economia de piaţă proprii lumii libere, au triumfat, pentru că lumea liberă se bazează pe evoluţia naturală a omului.

Concurenţa dintre oameni este motorul dezvoltării omenirii. Fiecare om vrea să aibă succes, să devină cineva, să aibă ceva pentru el şi familia sa, să trăiască bine. La fel fiecare naţiune. Această dorinţă naturală, propriul interes, este un impuls pentru muncă şi creaţie. Aceasta conduce la concurenţa dintre oameni şi naţiuni, la concurenţa dintre întreprinderi, produse, pieţe, preţuri...

În economia de piaţă există o ***"presiune a pieţii"***, astfel că fiecare întreprindere este obligată să se preocupe de raţionări, de inovaţii, invenţii şi deci de continuu progres care conduce la ridicarea societăţii, şi creşterea nivelului de viaţă al popoarelor. Concurenţa dintre întreprinderi etc. este reglementată, există anumite reguli, deci nu este anarhică.

Comunismul, în care a existat un singur proprietar, statul, a înlăturat automat lupta de concurenţă, adică progresul şi a instaurat planificarea generală, centralizată care a însemnat stagnare. Încercarea de a crea ***"întrecerea socialistă"*** dintre întreprinderi nu a avut succes.

Ocuparea de către trupele sovietice a ţărilor din Estul Europei, a însemnat şi impunerea prin forţa armată şi poliţienească a sistemului socialist, ceea ce a dus la stagnarea dezvoltării, stagnare dublată de îndoctrinarea ideologică, ale cărei urmări o simt aceste popoare şi acum.

Cele mai grele urmări ale îndoctrinării comuniste, cu mutilarea mentalităţii şi gândirii unei părţi a populaţiei, le găsim, din păcate, în România, iar aceasta la toate nivelurile, consecinţa fiind rămânerea României în urma tuturor celorlalte ţări fost comuniste din Estul Europei.

România poate însă să ajungă aceste ţări şi chiar să le depăşească.

Potenţialul românesc este imens, dar acest potenţial nu poate fi mobilizat din lipsa de concurenţă politică. În România trebue să aibă loc, în primul rând, o reformă a sistemului politic. În România există încă ***"sistemul partidului unic"***, ca în comunism. Micile partidulețe sunt doar formale. Trebue să existe două partide puternice, concurenţiale, aşa cum există în America (Partidul republican şi Partidul democrat), sau în Germania (Partidul social democrat - SPD şi CDU/CSU - Uniunea Creştin democrată/creştin socială). Fără două partide politice, concurenţiale, nu se poate ieşi din starea deplorabilă în care se găseşte ţara. Concurenţa politică va putea conduce la crearea condiţiilor de concurenţă economică, culturală, socială etc. Fără această concurenţă nu va exista dezvoltare. Prin concurenţă economia de piaţă din România va deveni funcţională. Concurenţa este motorul societăţii. Societatea care crează baza economică, politică şi culturală, pentru desfăşurarea concurenţei, se dezvoltă. Fără concurenţă lipseşte motorul fără de care nu merge maşina. Sperăm ca înţelepciunea şi dragostea de ţară să poată crea un al doilea partid politic puternic, creaţie vitală pentru România.

SEMNE RELE DINSPRE BRUXELLES

Anul 2004 nu poate fi garantat pentru încheierea negocierilor, afirmă comisarul european pentru extindere

Comisarul european pentru extindere, Guenter Verheugen, care a fost audiat în comisia de politică externă a Parlamentului European, a creat o mare nedumerire printre membrii acesteia, declarând că încheierea negocierilor de aderare cu România şi Bulgaria în 2004 nu poate fi garantată - se arată într'o corespondenţă din Bruxelles a postului Radio România Actualităţi. *"Anul 2004 nu poate fi garantat pentru încheierea negocierilor. Este o dată foarte ambiţioasă, ţările sunt foarte hotărîte, dar mai sunt multe de făcut. Sper să le putem primi în Uniune în 2007'*, a afirmat Guenter Verheugen.

La solicitarea raportorului pentru Bulgaria al Parlamentului European, Guenter Verheugen şi-a explicat afirmaţiile spunând că nu există garanţii, dar că este voinţa Comisiei Europene să încheie negocierile cu cele două ţări în 2004. Comisarul pentru extindere a refuzat să facă alte comentarii pentru presă, repetând că încheierea negocierilor cu România şi Bulgaria nu a fost niciodată garantată. *"Am încredere că se poate, dar ar fi greşit să creăm impresia că totul e deja făcut"*, a mai spus Guenter Verheugen.

Comisarul european pentru extindere nu a făcut nici un comentariu despre Raportul de ţară pe anul 2003, pe care Comisia Europeană îl va da publicităţii la 5 Noembrie şi dela care România aşteaptă recunoaşterea statutului de economie de piaţă funcţională.

Completându-l parcă pe Verheugen, ambasadorul SUA la Bucureşti, Michael Guest, a declarat că România este *"trasă înapoi"* de corupţie, precizând că a vorbit pe această temă *"sincer"*, *"din inimă"*, pentru a ajuta ţara, constatând deja *"un mic progres"* prin discuţiile pe care le-a avut cu oficialii români.

Dr. ANCA JIVAN - D.D.S.

4777 Yonge St. North York
Ontario, M2N 5M5

TEL: (416) 225-4949
FAX: (416) 229-4004

Stomatologie generală pentru adulţi şi copii

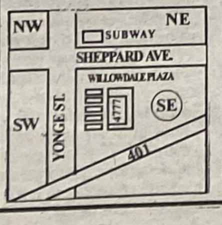

- Oferim întreaga gamă de servicii dentare.
- Urgenţe şi pacienţi noi sunt bineveniţi.
- Sunaţi pentru programare. Parcare gratuită.

CITIŢI ŞI RĂSPÂNDIŢI "CUVÂNTUL ROMÂNESC"

IMPLICAŢIILE SCHIMBĂRILOR DIN NOUA CONSTITUŢIE

•Pentru documentare publicăm mai jos un comunicat dat publicităţii

1. Prin Articolul 41 străinii primesc dreptul (pe care nu l-au avut de când există România) de a cumpăra proprietăţi *"la egalitate"* cu Românii; Românii câştigă în medie de 20 de ori mai puţin decât străinii - tot ce se poate vinde va fi cumpărat de corporaţiile şi mafiile străine, iar Românii vor ajunge chiriaşi în fosta lor ţară.

2. Prin acelaşi Articol 41 se dă dreptul ca urmaşii grofilor unguri, fanarioţilor, paşalelor turceşti şi ai altor invadatori (de care România a scăpat prin luptele cumplite din 1821, 1877-78, 1916-1919 etc.) să revendice moşiile şi proprietăţile jefuite de strămoşii lor dela Români (aşa-zise *"moştenirii"*).

3. Prin Articolul 135 se permite autorităţilor să dea libertate pentru vânzarea către particulari (Români sau străini) a tuturor bogăţiilor subsolului şi apelor pe care vrea să le declare a nu fi *"de interes public"*.

4. Prin Articolul 119 limba română devine opţională în administraţie şi servicii publice (transporturi, energie electrică, apă şcoală ş.a.m.d.) în schimb limbiile minorităţilor *"semnificative"* într'o anumită zonă devin obligatorii pentru administraţie şi serviciile publice - nu va mai exista nici româna ca limbă naţională, nici unitate a ţării, este începutul federalizării ţării, adică al desfiinţării României.

5. Ca urmare a Articolului 119, Românii din administraţie şi serviciile locale vor trebui să îşi piardă locurile de muncă sau să înveţe limbile minorităţilor locale.

6. Imunitatea parlamentară nu doar că nu e anulată, ci chiar sporită; vechiul Art.70, *"abrogat"* este de fapt introdus ca nou alineat în Art.69; iar Art.89 adaugă o nouă limită, interzicând Preşedinţiei să dizolve Parlamentul altfel decât la... cererea Primului Ministru (ales de Parlament)!!

7. Guvernul (şi, implicit, Primul ministru, ca şef al Guvernului) primesc mari puteri asupra Parlamentului (Art.74 şi 89), fiind totodată scutit de griji din partea Preşedintelui (Art.106), care devine astfel o funcţie onorifică, fără rol real în viaţa statului.

8. Se impune un termen foarte scurt (45 de zile) pentru votarea une legi în Parlament, în cazul nerespectării termenului legea fiind considerată adoptată în forma depusă de Guvern! - e foarte uşor a se depune 10-15 proiecte deodată, astfel încât să nu se poată respecta termenul şi legile dorite de Guvern să intre automat în vigoare (ca să nu mai vorbim de ce poate face un Preşedinte de Cameră părtinitor).

9. Prin articolele 124, 125, 131, 132, şi 151 sistemul juridic actual - deja depăşit de corupţie şi politicianism - este distrus, fiind transformat într'o mascaradă juridică.

10. Se interzice Românilor, prin Articolul 145, să aleagă dacă vor sau nu să se unească cu Uniunea Europeană (aşa cu e normal), anulându-se în această privinţă dreptul fundamental la Referendum; aceasta se face pentrucă unii se tem ca voinţa poporului să nu le strice interesele personale. Uniunea Europeană nu a făcut asemenea recomandări (sau cereri) României!!! Acestea sunt total anti-democratice şi anti-naţionale.

- Uniunea Veteranilor de Război şi Urmaşilor Veteranilor.
- Asociaţia Naţională a Pensionarilor din România.
- Federaţia Foştilor Deţinuţi şi Luptători Anti Comunişti.
- Uniunea Naţională a Femeilor Creştine din România.
- Liga Naţională a Luptătorilor din Decembrie '89.
- Asociaţia Culturală ProBasarabia şi Bucovina.
- Asociaţia Studenţilor Creştini Ortodocşi ASCOR.
- Liga Studenţilor.
- Forumul Creştin Nou Dreaptă.
- Gruparea SCARA.
- Liga pentru Combaterea Anti-Românismului LICAR.
- Uniunea Vatra Românească.

Răsfoind presa de-acu' 50 de ani...

Valeriu ARBORE

• La o repede ochire asupra principalelor cotidiene şi periodice reperiste din luna lui Brumărel a anului 1953, se descoperă un tir de baraj concentric de titluri, gen variaţiuni pe-o temă comandată: *"În Italia jumătate din populaţie îndură foamea"* (ca'n România actuală!), *"persecutarea negrilor în SUA"*, *"Puternice greve în ţările capitaliste"*, *"Împotriva creării Armatei Europene!"*, *"Regimul fascist al lui Adenauer încearcă să-l reabiliteze pe Hitler"*, *"Amestec grosolan al Americii în campania electorală din Filipine"*, *"Cârdăşia dintre agresorii americani şi fasciştii spanioli"*, *"Mişcarea unitară a muncitorilor italieni impotriva concedierilor*, *"Se intensifică teroarea fascistă în SUA"* (eticheta *"antisemită"* nu era încă pe piaţă). Nu credem că pe securisto-comuniştii din ţara noastră îi dureau inima de *"soarta tragică"* a muncitorior din lumea liberă, din Japonia, Filipine etc. Ei se gândeau pe-atunci la deznodământul asteptat al luptei pentru putere din Kremlin şi de pe malurile dâmboviţene. Şi la spectrul dramatic al pregătirilor pentru iarna ce se prognoza a fi *"cumplită"*. Şi la febrila activitate a partizanilor anti-comuniştii din munţi...

•... Daaa, îndeosebi lupta de rezistenţă naţională din triumfalnica RPR le asediase şi inundase conştiinţa proletară. Iar din această pricină, de conduita lor *"revoluţionară"* nu se puteau debarasa. Şi aşa tulburelul de sezon nu era încă nici vin, nici must, mintea învolburată a propagandiştilor de partid dădea bineţe şi în presă cu actele turbate ale *"paznicilor templului"* roşu. Astfel, ziarele toate din 10 Octombrie anunţau pe un ton partinic gravissim, că *"la Tribunalul militar Bucureşti (preşedinte, colonelul G. Răpeanu; procuror, colonelul Aurel Ardeleanu) a început procesul unor spioni paraşutaţi de serviciul de spionaj american"* (grupul Tănase, Popovici, Golea, Samoilă ş. cl., căzut graţie *"patrioticei"* trădări a lui Bébi Toma). E scânteia care a declanşat contagios în *"Scânteia"* o amplă campanie de presă în jurul a două mari teme ale procesului: *"demascarea cercurilor agresive din Apus"* şi a Mişcării Legionare *"care s'a pus în slujba imperialismului american"* cf. *"România liberă"*, *"Munca"*, *"Scânteia tineretului"*, *"Viaţa capitalei"*, *"Der Neue Weg"* (*"Scânteia"* bătrână n'o mai punem la socoteală!) Încadrată în strategia războiului rece în toi pe-atunci, acţiunea din justiţia comunistă era folosită pentru a dovedi opiniei publice intenţiile belicoase ale Americanilor, cum caligrafia *"Scânteia"* din 13 Octombrie în editorialul *"Spionajul şi teroarea - metode ale politicii cercurilor agresive"*. Desigur în contrast cu *"dorinţa de pace şi destindere a URSS şi a democraţiilor populare"*. După pronunţarea sentinţei şi executarea *"dreptelor"* sentinţe capitale (13 la număr), *"primite cu profundă satisfacţie de către oamenii muncii"*, mobilizatoarea acţiune publicistică încetează. Tot la comandă.

• Cu aceste foarte grave probleme care au devorat, aidoma lui Flămânzilă, o tonă de cerneală şi hârtie, evident că alte *"cestiuni arzătoare la ordinea zilei"* pentru Împăratul Roşu şi-ai săi acoliţi, fură pasate discret - ghinionul dracului! - pe planul doi. Ei, asta, da' nu chiar toate, toate... Căci în afara instituţionalizatei *"Luni a prieteniei româno-sovietice"*, s'au înghesuit în coloane şi pagini gazetăreşti: ştiri, reportaje, comentarii. Unele simandicos iscălite. Iată, de exemplu, cât pe ce să trecem cu vederea, Doamne fereşte, că *"Ziua Forţelor Armate ale RPR"* se serba, în acel an, la 2 Octombrie, cu mult decor şi tobă mare, aniversându-se un deceniu dela *"înfiinţarea, cu ajutorul Uniunii Sovietice, a primei mari uităţi a armatei populare, a Diviziei de voluntari "T. Vladimirescu"*, de sub comanda colonelului I. Cambrea. *"Scânteia"* din 4 ale lunii aducea preaîmbucurătoarea, emoţionanta veste pentru Români, că în perioda Crăciunului vor avea loc *"alegeri de deputaţi pentru Sfaturile Populare"*. Ţara pierea şi babele se pieptănau! Scriitorii M. Codreanu (!!), A.I. Baconski (1), Mircea Zaciu, G. Mărgărit, Aurel Rău ş.a. fabricau texte ţapene, pro-sovietice. Academicianul C. Daicoviciu şi Ath. Joja (în *"Lupta de clasă"*, nr.10), denunţau cu mânie proletară *"rolul reacţionar şi anti-patriotic al istoriografiei şi filosofiei idealiste din România burgheză-moşierească"*... Şi încă un decupaj ziaristic: *"În URSS, spectacolul de circ e unul din cele mai populare, mai iubite de mase. Astăzi, datorită grijii* (cunoaşteţi Dvs.)..., *circul sovietic este, alături de cel chinezesc, cel mai bun din lume"*. Parol!

ATEMPORALITATE ÎN SATELE ROMÂNEŞTI

Florin OPREANU

Este de neînchipuit cum sate din marea Câmpie Română au ajuns să îşi ducă existenţa ca pe vremurile dintre cele două războaie mondiale. Mii de familii de ţărani trăiesc la marginea civilizaţiei, cu mijloace de existenţă precare, cu lipsuri felurite, cu mizeria unei vieţi fără împlinire, debusolaţi încă de fantoma *"socialismului multilateral dezvoltat"*, cu frica în sufletul lor, fără speranţa că într'o bună zi calvarul vieţii lor va lua sfârşit şi guvernanţii se vor gândi să aducă lumina peste Bărăganul întrat în apocalipsă.

Guvernanţii gesticulează prin culisele palatelor, se ocupă de problemele personale, poartă dialoguri şoptite peste fotolii necuvenite, se plimbă prin alte ţări cu scopuri nedefinite, cheltuind banii naţiunii, chipurile pentru informare-specializare, pentru a îndrepta orice suspiciune se grăbesc să dea ordonanţe guvernamentale pe bandă rulantă, mai *"emit"* cu nonşalanţă declaraţii fără perdea, mai aruncă murdării logoreice împotriva presei şi tot aşa... Pe ei îi interesează doar cum să îşi mai aranjeze fotoliul într'o viitoare guvernare, să dobândească foloase financiare, cadouri dela emirii Orientului, pentrucă dela Occidentali nu se poate; sunt sub LEGE şi o respectă. Pentru ei, interesele naţiunii nu au nici o valoare şi dacă se întâmplă să fie atenţionaţi de emisarii Uniunii Europene că au rămas în urmă cu un anumit capitol privind legiferarea unui document necesar naţiunii se agită nevoie mare, ca treziţi din somnul raţiunii şi ţipă că nu ei sunt de vină, ci *"programul de lucru care este foarte încărcat"* din cauza numărului uriaş şi sufocant de legi ce trebue să fie discutate şi votate, că oboseala cronică le-a năucit creierul şi este necesar să mai ia o pauză, adică o vacanţă de câteva zile, pentru a se reface psihofizic.

Şi trec lunile fără ca aleşii să intre în ordine, reluând circuitul plimbărilor prin alte ţări, sau intră în caruseul şuietelor personale prin parlament şi guvern şi tot aşa şi tot aşa... iar milioane de ţărani români vor intra tot mai adânc în smârcurile sărăciei, tot mai izolaţi de binefacerile civilizaţiei, tot mai neştiuţi în facerile şi desfacerile aiurite ale guvernanţilor.

Sate întregi din Câmpia Română, şi nu numai de aici ci şi în întrega Românie, sunt bântuite de spectrul sărăciei, departe de a cunoaşte binefacerile tehnicii agricole şi ale multimediei. În locul maşinilor agricole performante, la ordinea zilei sunt căruţele trase de animale şi ară pământul cu plugurile rudimentare. Guvernanţii se tot fofilează, cu laudă nerupşinată, că în majoritatea satelor au intrat calculatoarele, că se fac licitaţii electronice etc., dar ei nu au cum să vadă şi să ştie că iluminatul pe timpul nopţii lipseşte cu desăvârşire şi hoţii de tot felul acţionează nestânjeniţi, protejaţi de poliţiştii ce dorm fără grijă în sediile de poliţie săteşti.

În deplasările mele prin Bărăgan, cu trenurile personale vechi, mirosind pestilenţial şi neluminate noaptea, spre locurile copilăriei, văd cât de crunt trăiesc, cum se zbat să facă faţă unei agriculturi de mizerie, degradante, departe de binefacerile tehnice şi informaţionale ale civilizaţiei, uitaţi total de guvernanţii spoliatori de legi, omenie, bramburiţi în logoreea lor tulbure. Mulţi ţărani nici nu ştiu de *"generozitatea"* guvernanţilor: cele 2.000.000 de lei pe hectar ca ajutor şi chiar dacă unii au aflat şi intră în posesia acestui ajutor (şi asta dacă primarul nu deturnează ajutorul în scopuri nu tocmai ortodoxe), ei, făcând socoteala, rostesc vorbe grele împotriva guvernanţilor care nici nu se gândesc că aceşti bani sunt puţini pentru a acoperi toate cheltuielile agriole. Eu am auzit astfel de vorbe grele ca de blestem, dar pe guvernanţi nu au cum să îi atingă în neomenia lor, lenevind sub protecţia imunităţii. Din cauza acestor situaţii multicronice, Bărăganul, cândva grânarul Europei, cu satele sale fără iluminatul electric pe timpul nopţii, cu ţăranii loviţi de sărăcie, departe de civilizaţie, fără binefacerile tehnicii agricole de ultimă oră, uitaţi de guvernanţii ghiftuiţi şi logoreici, trăieşte şi continuă să trăiască - nu se ştie până când - în atemporalitate, în plin sfert al mileniului trei...

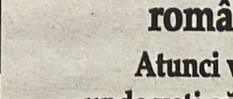

We bring the value of good food...

Sibiu-Hermannstadt Delicatessen

Încă mai apreciaţi gustul mâncărilor româneşti şi europene?

Atunci vizitaţi magazinul nostru, unde veţi găsi o largă selecţie de produse româneşti şi europene de cea mai bună calitate !

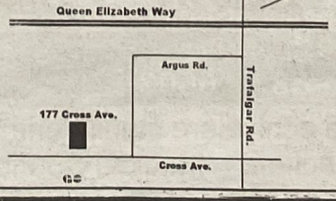

Virgil şi Adriana Comşa

177 Cross Ave.
Oakville, ON
Tel. 905-338-0296

CITIŢI PE INTERNET ZIARUL NOSTRU

WWW. CUVANTULROMANESC. COM

DAR DREPTURILE ROMÂNULUI?

Valeriu ARBORE

Sintagma *"drepturile omului"* face azi ravagii şi'n dulcea noastră Românie! Prin politică, mass-media, cultură. Ea este sistematic şi oportunistic ***supralicitată*** în nemărturisite (însă prea vizibile) scopuri propagandisto-diversioniste: să provoace confuzie, să timoreze opinia publică, să justifice şi să impună felurite iniţiative subumane. Începând cu hiperliberalizarea avorturilor, a sodomiei, dezmăţului şi violenţei fizice, până la implicarea (împotriva voinţei majorităţii româneşti) în intervenţii militare pe teritoriile anumitor state naţionale suverane. Dar nici într'un caz state comuniste! Prin interpretarea abuzivă, voluntaristă, a drepturilor omului, se tinde adeseori la prefacerea lor fetişistă în instrumentul în numele căruia să se ducă asaltul ideilor de ***naţiune, creştinătate, familie, ordine morală***. Constituite în reţele bine controlate şi arbitrar utilizate, ca mijloc de presiune politică, de şantaj economico-financiar, *"drepturile omului"* ţin să camufleze cinic şi cu perfidie interese hegemonice şi acţiuni străine de ţelurile nobile declarate. Partide (dela putere, din opoziţie), cercuri de afaceri, intelectuali găunoşiţi de cuget şi simţire românească, acceptă ***stalinistic*** constrângeri ale *"comunităţii internaţionale"*(sic), *"în virtutea drepturilor omului, a alinierii la standardele euroatlantice în domeniu"*... Indiferent de urmări negative pe termen lung pentru Neam şi Ţară; între care ar fi stricarea limbii *"vechilor Cazanii"* şi a moravurilor, lenea devenită ideal şi stil de viaţă, proliferarea unei culturi epidermice, în care binele şi răul devin *"valori"* cutanate, negarea Dumnezeului-Tatăl şi a taţilor pământeşti, nelimitate (absolute) ***drepturi făr' de obligaţii, datorii***.

Aşadar, pentru Românii-Români creştini, drepturile omului s'ar rezuma la supunerea fără crâcnire la ***un singur punct de vedere şi mod de conduită***, cvasi-atee, materialiste, deznaţionalizatoare. În acest *"front unic"*, nimenea nu are voie să mişte, de nu vrea să aibă necazuri (se cunosc destule cazuri...). În ultimă analiză, exclusivism, democraţie totalitară, intoleranţă, interzicerea apriorică a oricărei alternative, teroare (de tip nou!) nonviolentă... Cei care rezistă, nu se lasă prostiţi sau orbiţi de mania intrării în Europa manelelor şi a datului din buric sunt gratulaţi cu homerice epitete de *"extremişti"* (de dreapta, evident!), *"xenofobi"*, *"naţionalişti şovini"*, *"antieuropeişti"*, *"nedemocraţi"* etc. Deşi drepturile omului nu pot fi mulate şi agresiv adaptate în funcţie de necesităţi momentane politico-economice ale granguriilor Planetei...

Credem totuşi că, în afara valorilor europene realmente pozitive, compatibile firii Românului şi destinului naţional (poţi altoi un măslin într'un măr?!?), cultivabile sunt, în paralel, acele valenţe proprii spiritualităţii, culturii şi eticii autohtone. Ele dau relief, sens şi direcţie de viaţă acestui popor ***harnic, viteaz, moral***. În ziarul *"Timpul"*, din 11 Noembrie 1879, Mihai Eminescu (ce se bucură de mai mare faimă în cultura universală decât acei care fac spume la gură atacând românismul) nota: *"Noi susţinem că poporul românesc nu se va putea dezvolta ca popor românesc decât păstrând drept bază pentru dezvoltarea sa tradiţiile istorice, astfel cum ele s'au stabilit în decurgerea vremurilor"*. Altminteri, încă pe 5 Septembrie 1879, când Vasile Conta avertiza în Cameră că *"vom pieri ca Naţiune"* de nu ne vom apăra eficace contra celora care aservesc Neamul românesc şi *"se ocupă cu camăta"* doar, autorul nemuritoarei *"Doine"* îl felicitase pe orator, numindu-l *"salvator al Patriei"*. Şi, odată pentru totdeauna zicem noi, sublinia: *"Întâi să ne asigurăm conservarea naţională şi numai în urmă să ne gândim la aplicarea principiilor <umanitare>"*. În aceeaşi perioadă critică din istoria Românilor, Vasile Alecsandri atrăgea atenţia tot în Cameră, la 10 Octombrie 1879: *"Ce vreau năvălitorii dela noi? Să vină proprietari ai pământului acestui popor, iar din vechii stăpâni ai Ţării să facă nişte iloţi. (...) Blamul s'ar cuveni nouă, Românilor, dacă prin nepăsarea noastră sau prin aplicarea unor fatale şi absurde teorii <umanitare>, am da înşine o mână de ajutor în îndeplinirea acestui plan!"* De actualitate, un de răspicată actualitate semnal alecsandrin...

Drepturile minorităţilor din România în consens cu cele ale Românilor de peste fruntariile Ţării, cine le-ar putea tăgădui în veac? Însă ***nu ca discriminare pozitivă!*** În propria-i Ţară, DREPTUL ROMÂNULUI e sacrosanct. Adică dreptul ***la muncă*** (garantat material şi juridic), ***la educaţie, la creştineasca ajutorare reciprocă, la onoare*** (nu integrări cu orice preţ, ci demnitate cu orice preţ?), drepturi socio-economice, politice pentru populaţia majoritară etnic. Restul pare o poveste de adormit conştiinţa Neamului...

A 79-LEA ŢARĂ !

George BĂLTEAN

Lista de *rating* publicată de *"Handelsblatt"* - cel mai important ziar economic din Germania, din 3 Aprilie 2003 -, (bonitate sau încredere de credit) pentru anul 2003 plasează România pe locul 79. Anul trecut, 2002, România a fost de asemenea pe locul 79. Deci, nici un progres. Această listă de *rating* cuprinde 151 de ţări. Pentru cunoaştere, prezentăm primele 10 ţări: Elveţia (13 ani la rând!), Luxemburg, USA, Olanda, Norvegia, Marea Britanie, Germania, Franţa, Austria şi Danemarca. Malta, ţară-insulă, candidată la intrarea în Uniunea Europeană pentru anul 2004, se plasează pe locul 28, după care urmează opt ţări candidate pentru acelaşi an: Slovenia - locul 30, Ungaria - 31, Cehia - 33, Polonia - 37, Estonia - 40, Slovacia - 52, Letonia - 53 şi Lituania - 55. Despre Cipru, insula divizată, nu se vorbeşte. Toate aceste opt ţări menţionate mai sus au fost ţări comuniste, din care trei, cele trei Ţări Baltice, au fost înglobate în URSS. În Aprilie a.c. la Atena, precum se ştie, a fost semnat contractul de aderare a acestor ţări la U.E.

Din cele 12 ţări candidate pentru U.E., două ţări, România şi Bulgaria, au fost amânate (ca să nu spunem respinse). Ele vor fi primite, dacă vor îndeplini criteriile de primire, în anul 2007. Bulgaria se găseşte pe locul 67, România, repet, pe locul 79! România este deci ultima ţară din cele 12 ţări candidate, ultima din Europa de Est, după Turcia, locul 76, după Rusia, locul 64. În urma României se găseşte Ucraina, locul 96, Belarus, 128 şi ţările care se vor încă socialiste, Cuba, locul 139 şi Coreea de Nord, locul 151. Ultimul loc pentru ţara *"comunismului biruitor"*, în care poporul moare de foame. Pe locul 124 găsim din păcate Basarabia românească, zisă Republica Moldova!

Locul 79 plasează România între Sri Lanka (fostă Ceylon), locul 77 şi Vietnam, 80. România este deci o ţară înglobată, din punct de vedere al dezvoltării, perspectivei şi încrederii generale, în lumea a 3-a, dovedind o fermă stabilitate în starea de înapoiere.

În anul 1938, sub conducerea *"burghezo-moşierimii"* (ca să mă exprim în limbajul comunist), România se găsea pe locul 5 (cinci) în Europa şi locul întâi în Estul Europei. Ea era pe locul patru în Europa în exportul de cereale, zarzavat, legume şi carne. Produsele agricole româneşti, mai ales cele de Banat, erau cunoscute pe piaţa internaţională şi cerute, mai ales în locaţiile de elită, de lux, staţiuni climaterice, hoteluri şi restaurante, în Germania, Austria, Elveţia, Franţa şi Anglia. Unde sunt acele vremuri?

România are un imens potenţial, care depăşeşte potenţialul tuturor celorlalte ţări din Europa de Est. România ar putea să fie din nou cea mai avansată ţară est-europeană. Se pare însă că acest potenţial este necunoscut. Necesar este trezirea acestui potenţial, mobilizarea şi organizarea lui. Pentru aceasta însă trebue să existe pricepere, patriotism, bunăvoinţă şi anumite mijloace de acţiune. Şi mai ales conducere.

Ne întrebăm cu bună dreptate: cum au reuşit celelalte ţări din Estul Europei să progreseze? Tocmai aceste ţări, care au fost mai înapoiate ca România, cu mai mic potenţial decât România? Răspunsul trebue să-l dea conducerea României. Acum!

DESPRE NEOBRĂZARE

-II-

În fine, s'a făcut lumină! Mulţumită D-lui Florin Sandu, acum ştim cine's cei mai corupţi Români! Ticăloşii de dascăli, mizerabilii de profesori, - ăştia sunt viperele, ăştia au jefuit economia naţională, şi-au tras vile, palate, maşini luxoase, yahturi, vacanţe în Baleare sau Bermude, conturi în bănci străine etc., etc., etc. Da' las' că-i punem noi la punct! Noi, adică feciorelnica noastră poliţie, virginala noastră justiţie, imaculata noastră procuratură, vameşii noştri bine ştiuţi în toată Europa pentru inflexibila lor puritate etc., toţi aceştia plasaţi în sondajul de pe ecranele TV la cealaltă extremitate a registrului, deci cei mai onești dintre Români!

Aceştia, protejaţi şi îndrumaţi de valorosul nostru Parlament, ne vor proteja de bandiţii din învăţământ! N'o să le mai meargă mult dascălilor mârşavi, vom umple puşcăriile cu ei, vom asana viaţa socială, România va fi bine şi tot Românul va prospera, va profita din plin de extraordinara competenţă, extraordinarele competenţe ale guvernului Năstase! Şi vom intra şi'n Europa, dar fără dascăli! Se vor realiza extraordinare economii la buchetele de flori cu care bieţii copii terorizaţi şi bietele lor mămici erau, sunt încă, obligaţi să-i mituiască pe aceşti monştri nesătui din învăţământul de stat şi particular de toate gradele; ce să mai vorbim de economiile realizate la buget prin amendarea dascălilor care fac greşeli la examenele de tip european ce se vor permanentiza în învăţământul de toate gradele, şi care vor fi atât de netraumatizante pentru bieţii copii încât vor înceta să mai fie... examene! Şi femeile de serviciu dela anumite întreprinderi mai simandicoase se vor simţi mai puţin ameninţate de salariile profesorilor, care sunt pe cale să reprezinte aproape jumătate din ale lor, încărcând astfel bugetele locale.

Neobrăzarea, slugărnicia şi suficienţa guvernanţilor reprezintă garanţia accesului nostru în UE şi ele merită răsplătite cu un vot generos la viitoarele alegeri!

Să-l acordăm din toată inima, tovarăşi!

E strict interzis a se vorbi despre fapte, stări, ca:

a) frica de urmări îi împiedică pe oameni să reclame cererile imperioase de atenţii emise sau sugerate de poliţie, procurori, judecători, vameşi etc., etc.; dar nimeni nu se va teme de vreun pârlit de dascăl care va fi îndrăznit să-l noteze pe Bulă aşa cum va fi meritat, sau să-l pleznească pentrucă i-a pus mâna sub fustă, de exemplu. Cadrele didactice sunt, există, pentru ca populaţia să se poată defula. Oricine, dar în special ţiganii, hoţii şi rechinii de orice calibru pot liniştiţi să le tragă picioare în fund, să-i insulte şi să-i dea în judecată pentru crima de a fi penalizat vreo poznă a odorului vreunei mămici cu multe ghiuluri pe mâinile grase;

b) cercetătorii cu multe şi strălucite diplome, produsele de lux ale oricărei societăţi normale, scriitorii, muzicienii etc., într'un cuvânt cei ce lucrează în cultură sunt plătiţi ca nişte paria de care ar trebui să scăpăm ca de nişte leproşi; e greu de explicat de ce Domnul comisar şef nu i-a nominalizat ca fiind vinovaţi de... cerşetorie;

c) solidaritatea criminală între membrii acestor tagme privilegiate face ca ei să se denunţe doar atunci când apar conflicte acute de interese necurate, de personalitate, sau atunci când între ei se iscă vreun justiţiar; altfel, structurile de tip mafiot apărute după Insurecţie se vor constitui mereu într'un zid de granit în preajma partidului mult iubit de a cărui umbrelă protectoare depind, nu spunem care partid. Profesorii care au comis imprudenţa să nu-şi caute această umbrelă vor servi mereu de ţapi şi... capre ispăşitoare pentru tensiunile sociale create de indivizi neruşinaţi de tipul D-lui comisar şef;

d) cam o jumătate de milion de cadre din învăţământ nu au nici o şansă de a obţine satisfacţie în faţa acestei insulte neruşinate. Se va adăuga la multitudinea de traume vărsate asupra majorităţii dascălilor, începând cu înfometarea şi continuând cu multiplele forme ale insolvabilităţii. Dar se va adăuga şi la amărăciunea şi disperarea acestor oameni; sperăm ca nu ea să rodească.

Prof. [illegible] NĂDĂBAN

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC" ?

TRADUCERI AUTORIZATE
(CERTIFIED TRANSLATIONS)
Membru ATIO & CTIC

Diplomă şi Foaie Matricolă ~ Adeverinţe
Certificat Naştere – Căsătorie - Cazier
Hotărâre Divorţ - Acte Sponsorare

LUCIAN EFANOV
Tel: 416 - 587 - 6603

Specializat în acte de echivalare studii pentru Ontario College of Teachers ~ Medical Council şi Professional Engineers of Ontario

Fax: 905 - 619 - 9345
E-mail: postscriptum@lycos.com
Web site: PostScriptum.Netfirms.com

Traduceri profesionale, la preţuri rezonabile!
Post-Scriptum Translations

EFICACITATEA UNUI STUDIU

Interviu cu doamna doctor în biologie Gabriela Gunie

Licenţiată a Facultăţii de Biologie din Craiova, Gabriela Gunie s'a stabilit din anul 1989 în Franţa, unde a obţinut un DEA (Diplome d'Etudes Aprofondies) echivalent cu *"masterul"* în România. A urmat cinci ani de studii doctorale în cadrul Universităţii Paris XI, secţia Biologie d'invertébrés (nevertebrate). Teza de doctorat a fost susţinută la Universitatea din Bucureşti în colaborare cu Universitatea din Paris, cu lucrarea intitulată *INCIDENŢA ŞOCURILOR DE TEMPERATURĂ RIDICATĂ ÎN MOMENTUL TREZIRII PRENIMFEI ŞI ÎN STADIUL NIMFAL AL TRICHOGRAMMA BRASSICAE ASUPRA DEZVOLTĂRII PREIMAGINALE ŞI A BIOLOGIEI ADULŢILOR.* Teza a obţinut calificativul *"cum laude"*. În revista franceză de specialitate ENTOMOPHAGA au fost publicate câteva aspecte din cadrul acestei interesante lucrări.

Ilie Mihalcea: Ne adresăm Doamnei doctor în biologie Gabriela Gunie, pentru a ne prezenta una din formele de luptă utilizată pentru combaterea unei insecte fitofage care produce pagube importante, aşadar lupta biologică aplicată împotriva dăunătorului principal la porumb, Pyrausta nubilalis, utilizând hymenopterul Tricogramma brassicae.

Gabriela Gunie: Nocivitatea, toxicitatea ridicată şi reziduurile lăsate de pesticidele utilizate pentru combaterea chimică a dăunătorilor pune problema extinderii folosirii mijloacelor de luptă pe cale biologică. Diverşi cercetători au comparat eficacitatea tratamentelor chimice cu cele biologice şi au constatat că este echivalentă şi chiar superioară. Ca o necesitate de a proteja sănătatea, s'au creat o serie de organisme (FAO, OILB, Ministerul mediului ş.a.) care studiază posibilitatea generalizării mijloacelor biologice şi biotehnice. În acest important context, cercetările pe care le-am efectuat în Franţa încearcă să aducă un plus pentru ştiinţele biologice şi protecţia plantelor. Un studiu aprofundat asupra biologiei microhimenopterului calcidian *Trichogramma brassicae* folosit pentru combaterea biologică a piralei la porumb, ca şi urmărirea efectelor temperaturii ridicate asupra diverşilor parametri au permis obţinerea unui maximum de eficacitate.

Ilie Mihalcea: Care au fost aspectele cele mai importante în cadrul studiului Dvs. efectuat asupra parazitoidului oofag *T. brassicae*?

Gabriela Gunie: Interesul particular al tricogrammelor oofage rezultă din faptul că elimină dăunătorii înainte ca aceştia să producă pagube. Eficacitatea tratamentului biologic pe baza tricogrammelor depinde printre altele de condiţiile termice. Şocuri de temperatură aplicate în laborator, care simulează condiţiile din teren au redus procentul de emergenţă, au diminuat procentul de femele şi fecunditatea acestora sau au decalat momentul emergenţei, ceea ce poate diminua eficacitatea tratamentului. Se ştie că în câmp numărul de femele care va parazita este foarte important. *T. brassicae* este o specie de reproducţie partenogenetică arenotocă, ceea ce înseamnă că femelele fecundate vor da în descendenţă ambele sexe (masculi şi femele) iar cele nefecundate numai masculi.

Ilie Mihalcea: Ce va însemna pe teren numai masculi ?

Gabriela Gunie: Fireşte, lipsa parazitării. De aceea studierea acuplării tricogrammelor şi a influenţei temperaturilor ridicate asupra aparatului genital femel a constituit unul din elementele de studiu. S'a observat că funcţia ovarelor este dependentă de variaţiile de temperatură. Analiza histologică evidenţiază o reducere a potenţialităţii ovariene şi implicit a fecundităţii femelelor tratate termic.

Ilie Mihalcea: Cum explicaţi atracţia între sexe, ce mecanisme pot să intervină?

Gabriela Gunie: Atracţia între sexe este asigurată de feromoni, împerecherea şi parazitarea sunt strâns legate. Feromonii afrodiziaci femeli atrag masculii, activându-le locomoţia. Ei sunt substanţe allelochimice ca şi kairomonii care au rol în ghidarea femelelor spre ponta de parazitat. Cunoaşterea comportamentului parasitoizilor cu care se tratează biologic este deosebit de importantă. Nimic nu trebue efectuat la întâmplare, totul trebue studiat în profunzime, atât în ştiinţă cât şi în viaţa curentă.

Este de remarcat contribuţia formidabilă, atât în ştiinţă, artă şi cultură a numeroşi Români stabiliţi în ţările de adopţie. Oameni care, în marea lor majoritate, constrânşi să-şi părăsească patria, pe care însă, nu au uitat-o niciodată, mai cred cu adevărat în democratizarea României şi chiar într'o reîntoarcere acasă. O speranţă care se tot amână. A cui este vina?

Ilie MIHALCEA

Răul salutar

La mijlocul secolului trecut (XX) erai privit chiorâş, bănuit a fi *"duşman de clasă"*, *"burghez"*, *"cosmopolit"*, *"oportunist"* dacă aveai bacalaureatul, iar dacă erai student deveneai *"paria"* societăţii comuniste de curând instaurate, însă cea mai gravă acuză a vremii era cea de *"titoist"*.

Oameni cu argint la tâmple se comportau ca *"voinicii"* grădiniţei din cartierul Strachina Ciobită. Imaginaţi-vă ofiţeri cu mişcări asincrone şi epoleţi de colonel care-i puneau pe recruţi să tragă de frânghii pentru a înălţa uriaşul panou pe care fusese pictat un măcelar cu barda ridicată, de pe care picura sânge. Cu litere de-o şchioapă, mai stătea scris pe acel panou: *"Călăul Tito"*. În acelaşi timp, pe malul opus al fluviului era înălţat un alt panou pe care era zugrăvită o vacă pe care scria *"România"* şi care era mulsă de un *"viteaz"* ostean sovietic. Imediat, se pornea o canonadă ca la Verdun, fiecare din combatanţi căutând să doboare panoul de pe malul opus al Danubiului. Fireşte, această *"joacă"* demnă de o grădiniţă de copii, provoca oroare oamenilor normali. Rămăsesem uluit de *"distracţia"* condusă de colonei, iar unul dintre ei m'a apostrofat: *"Nu vezi că <este> răniţi? Trage şi tu!"*

Pe vremea aceea, toţi ofiţerii români cu experienţă, cu studii de specialitate, fuseseră demişi, deblocaţi, iar toate funcţiile de comandă încăpuseră pe mâinile unor indivizi lipsiţi de orice educaţie, iar bunul simţ popular îi denumise *"ofiţeri pe puncte"*: reproducere după numele cartelelor pentru produse textile şi încălţări. Fireşte că la descoperirea unor câmpuri de mine, obuze sau bombe neexplodate, rămase din timpul războiului, ofiţerii *"pe puncte"* intrau în panică. Singurii care mai puteau acţiona pentru a rezolva situaţia erau cadeţii dela Şcoala de ofiţeri de geniu, doar acolo mai funcţionau câţiva ofiţeri cu experienţă, în frunte cu excelentul genist şi pedagog care a fost Colibăşanu.

Cum a ajuns semnatarul acestor rânduri cadet la Şcoala de geniu? În anul 1952 era student la Facultatea de Mecanică, de unde a fost înşfăcat, cu de-a sila, la oaste. Protestele, dovezile că se comite o ilegalitate, au fost în zadar. Ajuns într'un *"lot"* de studenţi deochiaţi, cu origine *"nesănătoasă"*, care, după un curs *"rapid"*, am fost puşi să dezamorsăm maşini infernale. Am făcut o scurtă vizită pe graniţa de Vest, unde urma să muncim la fortificaţiile pe care le ridicau atunci Sovieticii, după cum am ajuns pe litoralul Mării Negre care trebuia *"curăţat"* de minele rămase din timpul războiului. Acolo, am aflat în marinarii români, cu care am împărţit pericolul, camarazi de nădejde.

Genistul se ducea la pupa ambarcaţiunii de unde dirija înaintarea prudentă către perfida sferă metalică aducătoare de moarte, iar când genistul îşi vâra mâinile printre ţâţele minei, inimile marinarilor se făceau cât puricele. O singură clipită de neatenţie şi echipajul ajungea carne tocată. Însă operaţiunea s'a încheiat cu bine, cei care înfruntaseră moartea au fost licenţiaţi, iar activiştii partidului şi politrucii militari s'au ales cu ordine, medalii, avansări...

Când am fost înştiinţaţi că vom merge la Bacău, neam bucurat. Credeam că vom beneficia de o binemeritată refacere, însă ajunşi la destinaţie ne-am dat seama că nimerisem *"din lac în puţ"*. Primul secretar PCR al regiunii (comuniştii desfiinţaseră judeţele, reorganizaseră ţara după model bolşevic) ne-a zis că pe malurile Siretului au fost victime umane şi ne-a cerut să înlăturăm, imediat, pericolul. Cu greu l-am convins că nu suntem vrăjitori, nu avem baghetă magică şi nu putem neutraliza minele strâmbând din nas ca Samanta.

Am lucrat zi lumină pe teren, mai întâi pentru identificarea tipurilor de mine descoperite, a ţării în care fuseseră fabricate etc. După asfinţit, la lumina artificială, comparam diferitele planuri de fabricaţie, performanţele proiectate şi hibele constatate în timpul exploatării.

Pentru cei care nu au fost pe câmpul de luptă, precizăm că mina este *"soldatul perfect"*: nu cere de mâncare sau de băut, nu doarme, nu primeşte scrisori îngrijorătoare de acasă, nu se îndrăgosteşte, nu-şi părăseşte sub nici un motiv postul. Soldatul mină veghează 24 de ore pe zi şi execută, fără ezitare ordinul. O reprezentantă a sexului frumos a pretins că nu-i este frică: va trata minele ca pe ouă. Am întrebat-o dacă a auzit de vreun actor cabotin ucis de un ou stricat ce l-a pocnit în cap? Apoi, dacă a auzit ce pătimeşte oşteanul ce calcă pe mină...

Ne-am îndeplinit cu bine datoria şi la Bacău şi urma să revenim pe graniţa de Vest, unde urma să învăţăm din experienţa celor mai *"bravi"* oşteni genişti de pe mapamond. Fortificaţiile fuseseră proiectate de ei, de Sovietici şi tot ei conduceau lucrările de execuţie.

Însă chiar în ziua plecării, s'a petrecut un scenariu identic cu cel din filmul francez *"Babet pleacă la război"*, adică au fost decoraţi, premiaţi, evidenţiaţi toţi aceia care se uitaseră de departe cum sunt dezamorsate minele de către alţii, iar cei care-şi puseseră viaţa în pericol, au fost ignoraţi. Atunci am întrebat, într'o doară, dacă în felul acesta se manifestă etica socialistă. Instigaţi de KGB-işti, politrucii ne-au etichetat imediat ca *"titoişti"* şi am fost trimişi acasă. Câteva zile mai târziu, ne-am dat seama că nimeni nu avea nevoie de *"titoişti"*, ne era imposibil să găsim un loc de muncă, iar zilnic bătea la uşă un miliţian care ne acuza de *"parazitism"* (aşa erau etichetaţi pe atunci şomerii).

Cu toate că aveam studii superioare, cu greu am fost angajat ca simplu mecanic, spunând că nu am decât patru clase. În felul acesta, mi-am *"îmbunătăţit"* originea socială, devenind muncitor fruntaş cu calificare înaltă...

După câţiva ani, m'am întâlnit cu un fost camarad care s'a mirat: *"Mai trăieşti, bătrâne"? "Cred că da!"* - răspunsei. *"Ştii că toţi camarazii noştri care s'au aflat pe graniţa cu Iugoslavia au fost mai întâi împuşcaţi şi după aceea judecaţi?"* Am ridicat umerii. *"După moartea lui Stalin, au fost căutaţi vinovaţii pentru cheltuielile nesăbuite cu fortificaţiile construite de Sovietici! Culpabili au fost tinerii noştri camarazi! Etichetaţi sabotori titoişti, au fost ucişi fără milă!"* - a concis fostul meu camarad şi prieten, cu care împărţisem de multe ori o ţigară unică.

În acele clipe, am înţeles că, uneori, chiar şi răul poate fi salutar... Dacă m'aş fi aflat şi eu pe graniţa de Vest în acele zile?

Eugeniu SFETCOVICI

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"?

General Repairs to
All Makes & Models

John (Ion) Moran

- Maşini la mâna a doua pe gustul dvs.
- Reparaţii generale la toate modelele
- Certficare tehnică
- Specialişti în aer condiţionat, în partea electrică şi electronică, fuel injection

Tel: 905 545 1331
Toll Free: 1 866 863 5714

Program: Luni-Vineri: 8.30-18.00
Sâmbătă: 8.30-13.00

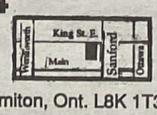

702 King Street East, Hamilton, Ont. L8K 1T3

BANCA MONDIALĂ ATRAGE ATENŢIA ASUPRA DEFICITULUI CVASIFISCAL

Autorităţile române trebue să continue reformele structurale pentru a reduce deficitul cvasifiscal, care ameninţă platforma macroeconomică stabilă creată în ultimii trei-patru ani, a declarat directorul Băncii Mondiale pentru Europa Centrală şi de Sud, Anand Seth.

"Cred că Banca Naţională a României, Guvernul şi Fondul Monetar Internaţional fac o treabă foarte bună pentru a menţine echilibrul macroeconomic. Principala noastră dorinţă este ca această platformă să fie folosită, şi nu irosită, iar riscurile provin din cheltuielile cvasifiscale, necuprinse în deficitul fiscal", a afirmat Seth.

El a apreciat că nivelul deficitului cvasifiscal este, în prezent de 1-1,5% din Produsul Intern Brut.

Deficitul cvasifiscal reprezintă valoarea pierderilor înregistrate de întreprinderile de stat, regiile autonome şi care nu sunt cuprinse în bugetul general consolidat.

Seth a menţionat că Executivul trebue să folosească rezultatele macroeconomice bune de până acum pentru a continua reformele. Dintre elementele pozitive, directorul Băncii Mondiale a enumerat creşterea economică din ultimii patru ani, scăderea inflaţiei şi menţinerea sub control a deficitului bugetar.

El a arătat că Banca Mondială va sprijini în continuare România pentru aplicarea programelor de reforme structurale, domeniu în care au fost înregistrate unele progrese.

"Programele care primesc cea mai multă atenţie din partea noastră sunt cele structurale. În prezent, monitorizăm aplicarea măsurilor de privatizare şi îmbunătăţirea mediului de afaceri incluse în programul PSAL II", a spus Seth.

FILE DIN EPOPEEA REZISTENȚEI ANTICOMUNISTE

PATRU STÂLPI AI ÎNȚELEPCIUNII

George GEORGESCU

Raportat la numărul de locuitori ai spațiului Carpato-Danubiano-Pontic, țara noastră se poate mândri cu o contribuție dintre cele mai importante la tezaurul spiritual al universalității. Un număr deosebit de ma-

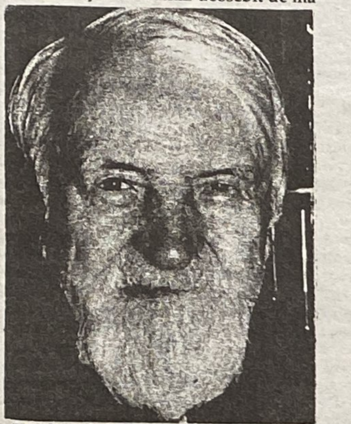

Părintele Dumitru Stăniloae

re de personalități ale neamului românesc au dus faima țării noastre până în cele mai îndepărtate colțuri ale planetei, făcându-ne cunoscute valorile pe toate meridianele. În acest articol, care constituie începutul unui serial ce va cuprinde sfera politică, artele, literatura etc., vom relata succint viața și patimile a patru stâlpi ai Ortodoxiei, al căror nume a rămas viu în amintirea noastră, datorită puternicei lor personalități, a prestigioasei lor opere, precum și a prestației de înaltă ținută ca slujitori ai altarului, fapt pentru care au fost răsplătiți cu ani grei de temniță în universul concentraționar, alături de alte mii și mii de victime și martiri ai regimului comunist-ateu.

Părintele Dumitru Stăniloae este unul dintre cei mai mari Teologi Ortodocși ai Secolului XX. Impactul pe care l-a avut monumentala operă a acestui stâlp al înțelepciunii asupra Confesiunii Creștin-Ortodoxe contemporane a contribuit enorm la consolidarea dogmelor și tradițiilor stabilite prin sinoadele ecumenice din Sec. 4-8. Enumerând doar o mică parte din impresionanta operă pe care a lăsat-o în urma lui, ne putem da seama de valoarea acestui intelectual de talie europeană, recunoscut și apreciat în toată Europa și America.

S'a născut în anul 1903 în comuna Vlădeni din județul Brașov în casa unui preot, urmând cursurile Liceului Andrei Șaguna din orașul dela poalele Tâmpei. În anul 1922 primește o bursă de studii la Universitatea din Cernăuți, de unde se transferă la București și se înscrie la cursurile Facultății de Litere. În toamna anului 1928 îl regăsim din nou la Cernăuți unde își susține teza de doctorat cu tema *"Viața și opera Patriarhului Dosoftei al Ierusalimului și legăturile lui cu Principatele Române"*. Primind o bursă din partea Centrului Metropolitan dela Sibiu, pleacă în 1929 la München pentru a studia Bizantinologia și Dogmatica, iar în anul următor călătorește la Berlin și la Paris, pentru a se documenta și a studia lucrările lui Grigorie Palama, fiind ~~numit în~~ învățământ la întoarcerea în țară.

Din dorința de a-și desăvârși cunoștințele teologice călătorește în anul 1930 la Constantinopol unde copiază lucrarea teologică a lui Grigorie Palama, iar la înapoiere se căsătorește cu Maria Mihu. În anul 1932 este hirotonisit preot, iar la 1 Ianuarie 1934 primește funcția de director al jurnalului *"Telegraful Român"*. În această perioadă leagă o strânsă prietenie cu scriitorul de orientare naționalistă Nichifor Crainic, principalul animator al curentului *"gândirist"*, autor al lucrării *"Ortodoxie și Etnocrație"*, în care acesta militează împotriva ideilor de imitare a Occidentului.

În anul 1936, părintele Stăniloae este numit Rector al Academiei Teologice din Sibiu, iar în anul 1938 apare lucrarea sa fundamenală *"Viața și filosofia Sfântului Grigorie Palama"*, iar un an mai târziu publică *"Ortodoxie și Spirit Românesc"*. În anul 1946, după instaurarea regimului comunist în România este îndepărtat din funcția de Rector, dar rămâne ca profesor și publică lucrarea *"Filocalia"*. Anul următor obține la cerere transferul la Facultatea de Teologie din București la Catedra *"Ascetică și Mistică"* și publică volumul 2 din *"Filocalia"*. În anul 1948 îi apar la Sibiu volumele 3 și 4 din *"Filocalia"*, iar în anul 1958 este arestat, judecat și condamnat împreună cu lotul *"Organizația Rugul Aprins"* din care făcea parte, alături de mulți alți prelați, scriitori și studenți.

După eliberare atât autoritățile ecleziastice ale Bisericii Ortodoxe Române cât și cele politice îl ignoră, dar pe plan european i se recunoaște valoarea și este invitat în Germania în anul 1968 la Freiburg și Heidelberg pentru o serie de comunicări, iar în anul următor în Marea Britanie, unde conferențiază la Oxford și leagă o relație de prietenie cu teologul Donald Allcin. Își continuă periplul european în anul 1971, când este invitat la Vatican în cadrul unei delegații a BOR, care a fost nevoită să-l accepte ca pe unul dintre cei mai mari teologi contemporani.

În anul 1976 publică volumul 5 din *"Filocalia"*, iar Universitatea din Salonic îl declară *"Doctor Honoris Causa"*, distincție pe care o va mai primi și din partea Institutului Ortodox Saint Serge din Paris (1981), din partea Institutului Teologic din Belgrad (1982), a Universității din Atena (1991), precum și a Universității din București după răsturnarea regimului comunist, în anul 1992.

În anul 1977 publică volumul VI, iar

Părintele Sofian Boghiu

anul următor volumul VII al *"Filocaliei"*, precum și *"Tratatul de Teologie Dogmatică Ortodoxă"*, volumele I-III și alte câteva lucrări cu caracter dogmatic: la Geneva *"Dieu est Amour"*, la New-York *"Tehnology and Church"* și primește premiul *"Dr. Leopold Lucas"* dela Facultatea de Teologie din Tubingen. Pentru meritele lui teologice și creștine este laureat în anul următor la Londra cu distincția *"La croix du Saint Augustin de Canterbury"*, iar la Paris îi apare lucrarea *"Rugăciunea lui Iisus și experiența Sf. Spirit"*, la Atena *"Priere, Liberte, Saintete"*, iar la București *"Spiritualitatea Ortodoxă"* și *"Teologia Morală Ortodoxă"*.

În anul 1982 străbate Atlanticul pentru a susține o serie de conferințe la New-York, Detroit, Boston, Chicago și Washington. Neobosit cercetător și slujitor al Dreptei Credințe, publică în anul 1985 la București *"Ortodoxia Dogmatică"* iar la Paris traducerea lucrării cu titlul *"L'Ortodoxie dogmatique"* și *"Le genie de l'Ortodoxie"*. În anul 1986 îi apare la Craiova *"Spiritualitatea și comuniunea în liturghia ortodoxă"*, iar anul următor *"Chipul nemuritor al lui Dumnezeu"*. După răsturnarea regimului comunist din România devine în anul 1990 membru corespondent al Academiei Române, în anul 1991 membru titular și publică la Craiova volumul *"Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă"*, iar în anul 1992, cu un an înaintea trecerii lui în eternitate este numit *"Doctor Honoris Causa"* al Universității din București, recunoscându-i-se destul de tardiv și pe meleagurile lui natale uriașa valoare de apologet al credinței noastre strămoșești.

Părintele Sofian este un alt stâlp al Ortodoxiei care a cunoscut rigorile gulagului comunist. S'a născut în anul 1912 în Basarabia, într'o comună din județul Bălți, îmbrățișând viața monahală într'un schit din Soroca la vârsta de numai 14 ani, fiind uns monah la data de 25 Decembrie 1937 în Mânăstirea Dobrusa. În anul 1940, când trupele rusești au ocupat Basarabia, s'a refugiat în țară pentru a nu cădea în mâna bolșevicilor, intrând în Mânăstirea Cădărușani. În același an se înscrie la Academia de Arte Frumoase din București, urmând din anul 1941, în paralel și cursurile Facultății de Teologie. Teza de licență la Belle-Arte a fost *"Chipul Mântuitorului în iconografie"*. În anul 1945 a fost hirotonit preot la Mânăstirea Antim din București, unde a slujit timp de 6 decenii, devenind unul dintre cei mai importanți reprezentanți ai Mișcării numite *"Rugul Aprins"*, Organizație cu caracter duhovnicesc din care făceau parte toate marile personalități ecleziastice din acea vreme, precum Părintele Stăniloae, Părintele Daniil Teodorescu, inițiatorul Mișcării care a murit în închisoarea dela Aiud, Părintele Benedict Ghius, profesorii universitari Alex. Elian și Alexandru Mironescu, scriitorii Vasile Voiculescu, Paul Sterian, Ion Marin Sadoveanu și mulți alții.

În anul 1958 a fost arestat în plină zi la Mânăstirea Ghighiu de lângă Ploiești, unde picta o frescă și condamnat, prin sentința nr.125 din 8 Noembrie 1958 de către Tribunalul Militar, la 16 ani muncă silnică sub acuzația de *"uneltire contra orânduirii sociale prin activitate mistică dușmănoasă în cadrul Organizației <Rugul Aprins>"*, după o anchetă care a durat câteva luni. În ziua procesului dela Tribunalul Militar din București, alături de el în boxă se aflau încă alți 16 membri ai Organizației *Rugul Aprins*, printre care și Părintele doctor în Teologie Benedict Ghius dela Mânăstirea Cernica, un intelectual de talie europeană, care a fost condamnat la închisoare pe viață, sentință transformată apoi în 16 ani de temniță grea. Părintele Sofian a trecut apoi prin închisorile Jilava, Aiud și lagărul dela Salcia, fiind supus unor torturi inimaginabile pe care le-a suportat cu stoicism datorită credinței lui puternice în Dumnezeu. *"În închisori eram așa de bine păziți și așa de constrânși*, își amintește el, *încât nu ne puteam gândi decât în sus, la Dumnezeu"*. În detenție a fost lipsit total de libertate, zăvorit pe dinafară într'o celulă mică în care erau mai mulți deținuți politici bătrâni și bolnavi, cu paturi suprapuse și o tinetă deschisă în interior, care făcea aerul irespirabil. După 4 ani petrecuți la Aiud, a fost transferat în colonia Salcia din Bălțile Brăilei, unde erau deportați o mie de deținuți, dintre care o sută de preoți. Acolo a lucrat la reparația unui dig, la diferite munci agricole și alte corvezi istovitoare. În toți anii pe care i-a petrecut

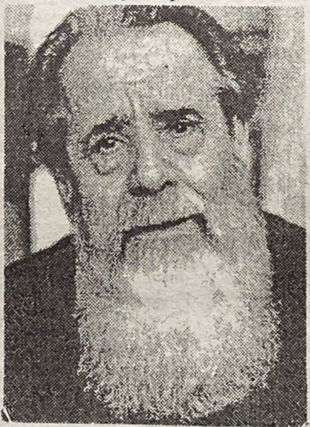

Părintele Constantin Galeriu

prin închisori, după cum a mărturisit într'un interviu acordat Revistei *"Convorbiri Duhovnicești"*, a învățat să-și iubească și mai mult țara și să înțeleagă suferințele pe care le îndură poporul român, de aceea, călătorind prin mai toate țările lumii, spune el, a simțit nevoia să se întoarcă acasă... *"fiindcă eu am făcut pușcărie în România mea. Și după ce am ieșit din pușcărie am trăit tot cum am fost înainte. Nu m'am păzit de nimic"*. În articolul *"Rugul Aprins și temnița"*, Părintele Arhimandrit Sofian Boghiu povestește pe larg despre anii pe care i-a petrecut în închisorile comuniste, împreună cu alți membri ai Mișcării *Rugul Aprins*.

După 6 ani de detenție a fost eliberat în anul 1964, cu ocazia decretului de eliberare a deținuților politici și s'a întors la Mânăstirea Antim, unde a rămas până în ziua de 14 Septembrie, *"Ziua Crucii"*, când *"Apostolul Bucureștiului s'a stins ca un sfânt"*, cum a scris în presă cu ocazia trecerii lui în lumea celor drepți.

Părintele Galeriu, un apologet al Ortodoxiei, a fost ani de zile duhovnic și mentor spiritual al multor zeci de bucureșteni și al mulțimii de credincioși care veneau din provincie la Biserica *"Sfântul Silvestru"*, unde predicile lui pline de învățăminte erau ascultate cu pioșenie. Când fenomenul *"Piața Universității"* a luat ființă, în perioada în care o mulțime de personalități din toate categoriile sociale au sprijinit mișcarea protestatarilor din *"Zona Liberă de Comunism"* dela km. Zero, el a apărut într'o emisiune televizată în care a povestit din amintirile lui de fost deținut politic la Canal.

Părintele Arhimandrit Constantin Galeriu, s'a născut la 23 Noembrie 1918. A absolvit Seminarul *"Sf. Gheorghe"* din orașul Roman, după care a urmat cursurile Facultății de Teologie din București luând licența cu lucrarea *"Îndumnezeirea omului"* și doctoratul specialitatea Dogmatica la Institutul Teologic Universitar din București cu Teza *"Jertfă și Răscumpărare"*. Prima lui Parohie a fost cea din comuna Văleni, județul Prahova, de unde a trecut la Biserica Sf. Vasile din Ploiești. În anul 1952 a fost arestat și deportat la Canalul Dunăre-Marea Neagră pentru convingerile lui religioase și dragostea nemărginită față de semeni, fiind considerat un element primejdios pentru noua orânduire marxistă. Datorită intensei activități misionare pe care a dus-o și a marei influențe pe care o avea asupra credincioșilor și în special a tineretului. A petrecut patru ani la Canalul Morții, din anul 1950 până în anul 1953. În anii 1973-74 funcționează ca asistent la Institutul Teologic Universitar, iar între anii 1974-77 lector la Catedra de Teologie Fundamentală și Istoria Religiilor. În anul 1978 este numit profesor titular la Catedra de Omiletică și Catehetică, în paralel fiind și paroh al Bisericii Sf. Silvestru din Capitală, iar după Evenimentele din Decembrie este numit Iconom Stavrofor și Vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, Profesor consultant și conducător de doctorat la Universitate, Profesor la Universitatea din Târgoviște, catedra de *"Teologie și Dogmatică"* și la Facultatea de Drept a Universității Ecologice din București, Catedra *"Istoria și Filosofia religiilor"*.

Din datele biografice publicate de Biserica Sf. Silvestru, din Dicționarul Teologilor Români cât și din volumul *"Personalitățile României Contemporane"* aflăm funcțiile, distincțiile primite, lucrările tipărite, articolele scrise în Revista *"Ortodoxia"* și conferințele pe care le-a ținut în străinătate. O succintă enumerare a câtorva dintre ele ne va releva valoarea acestui adevărat stâlp al înțelepciunii.

A fost ales Președinte de onoare al Ligii Culturale a Românilor de Pretutindeni, membru fondator și președinte de onoare al Asociației *"Christiania"*, Președinte al Editurii *"Harisma"*, al Asociației *"Sf. Stelian - Copiii străzii"*, al Fundației *"Elena Doamna"* și al *"Frăției Ortodoxe Române"*. A fost distins cu titlul de Doctor Honoris Causa al Universității Ecologice din București (1992), cu cel de cetățean de onoare al orașului Bacău, cu cel de membru de onoare al Fundației *"Memoria"* (AFDPR), a primit Diploma de Onoare a Societății Academice *"Titu Maiorescu"* (1993) și a primit premiul Senatului Universitar București (1994). A fost membru în Comsia Națională UNESCO și membru al Consiliului Național Bisericesc. Autor a numeroase articole și lucrări științifice cu caracter bisericesc apărute în Revista *"Ortodoxia"*, unde era secretar de redacție, în

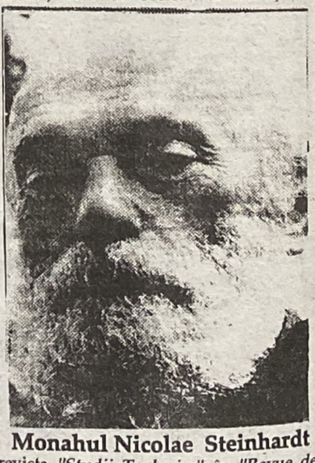

Monahul Nicolae Steinhardt

revista *"Studii Teologice"*, în *"Revue de l'Ortodoxie"* din Paris și în *"St. Vladimir's Theological Quarterly"* din New York, autor și al monografiilor lui Mahatma Gandhi și Rabindranath Tagore.

Continuare în pag. 11

2003 -Anul Stăniloae (100 de ani dela naştere, 10 ani dela trecerea la cele veşnice)

CE A ÎNSEMNAT PENTRU MINE PĂRINTELE STĂNILOAE?

Pr. Dr. Dumitru ICHIM

Deşi l-am cunoscut îndeaproape pe Părintele Stăniloae, am fost sfios să scriu amintirile ce mă leagă de dânsul, purtând în mine versurile din Scrisoarea I: *"Iar deasupra tuturora va vorbi vreun mititel, / Nu slăvindu-te pe tine... lustruindu-se pe el / Sub a numelui tău umbră."* Doamna Lidia Stăniloae m'a îndemnat să depăşesc această inhibiţie, deoarece l-am cunoscut atât de aproape ca ucenic al lui.

Adevărata adresare pentru iubitul meu dascăl este Pr. Prof. Univ. Dr. Academician Dumitru Stăniloae, la care se pot adăuga celelalte titluri de Doctor Honoris Causa et., dar pentru noi era doar Părintele Stăniloare, nu ca o lipsă de respect, ci pur şi simplu că numai aşa puteai să i te adresezi, aşa precum prescurtezi numele unui munte fără a-i diminua cu nimic din înălţimea şi veşnicia lui.

Cine ştie cum ar fi fost viaţa mea sau a multora dintre noi fără Părintele Stăniloae. M'am născut într'o familie de ţărani binecredincioşi, care nu lipseau dela nici o slujbă religioasă, tata fiind dascălul bisericii. Idealul meu a fost să devin preot şi cea mai mare bucurie a mea a fost reuşita la examenul de admitere la Seminarul Teologic dela Mânăstirea Neamţu. Aveam o credinţă curată care nu cunoscuse încă valurile ispitelor sau ale îndoielilor. Cea mai năprazncă surpriză a fost când am descoperit că sunt oameni care nu cred în Dumnezeu. Aşa ceva nu puteam să-mi închipui în satul meu de munte de pe Valea Trotuşului. Prin anul II de seminar, un coleg a încercat să-mi argumenteze că lumea s'a făcut singură şi că Dumnezeu ar fi o născocire a oamenilor. Am început să citesc toate cărţile de *"ştiinţă"* începând cu *"Biblia ateistului"*. Mă durea gândul că aşi putea să-mi pierd credinţa. Începuseră îndoielile să-mi muşte din suflet. Am avut noroc la Neamţu de profesori cu îndelungă răbdare pentru un copil care se deformase în aşa fel că vorbea numai interogativ. O mână de om şi un furnicar de întrebări. Când am terminat seminarul numi pierdusem credinţa, dar totul se uscase în mine. Puteam argumenta şi răsturna toate teoriile materialiste, ateiste, gnostice dar nu mai eram copilul de altădată. În interior devenisem ca un foc desemnat. După Seminar, încă patru ani - Facultatea de Teologie. Mi-am încărcat spinarea minţii cu tot felul de cunoştinţe teologice şi filosofice, dar mi se părea că nu mai am ulei în candelă.

Providenţial, a apărut în viaţa mea Părintele Stăniloae. Auzisem de el încă din timpul Facultăţii. Preda numai studenţilor la doctorat. După examenul de admitere m'am înscris chiar la catedra de Teologie Dogmatică, pe care o conducea. Ca să urmezi cursurile trebuia să ai *"binecuvântarea"* episcopului local, în cazul meu a răposatului Partenie Ciopron, Dumnezeu să-l ierte, care nu voia să dea aşa ceva, spunând că el are nevoie de preoţi şi nu de doctori în Teologie. Părintele Stăniloae a intervenit şi mi s'a dat dispensă de... *"binecuvântare"*.

Mă obişnuisem cu tipul de profesor universitar pedant care ţipă şi te sperie încât visezi o viaţă întreagă coşmarul că dai examen cu el şi nu ştii toate răspunsurile.

Dar Stăniloae era cu totul şi cu totul altceva. O, Doamne, de unde să iau cuvinte de icoană pentru acest prisăcar al Cuvântului? Ca după un îngheţ mi s'au trezit pădurile sufletului sub adierile Sfântului Duh. Cursurile le ţineam într'o clădire din spatele Facultăţii de pe strada Sf. Ecaterina. Drept ca vocalele Sibiului, cu barba şi părul alb ca un Sfântul Nicolae, când intra în sală se făcea linişte ca'ntr'o lumină de genuni născătoare. Nu avea nimic din meşteşugul regizat al oratorilor, cu ridicări imprevizivile în decibeli şi braţe şi rămânerea lor în suspensie teatrală. Avea o îmbrăcăminte modestă, dar curată. Din geantă scotea cursul dactilografiat, pe care n'am înţeles niciodată de ce îl aducea cu el. Poate că aşa cerea Departamentul Cultelor. Prea mult nu-l folosea. Citea câteva rânduri, apoi îşi scotea ochelarii şi începea să mediteze. Începea să curgă domol ca un râu susurând printre pietre, ca un freamăt al Duhului Sfânt peste pădurile sufletelor noastre. Ne ridicam după cuvintele în această învăţare de zbor până unde puteam, apoi întuind neputinţa noastră, cobora din nou la noi reluând ideea până prindeam gustul de genune înaltă. Începea dela noţiuni simple. De exemplu, cuvântul. Omul este om prin cuvânt pentrucă este chip şi asemănare al Cuvântului. Este o fiinţă dialogică. Ca să fie înţeles îşi exprimă gândul prin cuvânt. Acesta nu e numai o sonoritate, ci exprimă pe om pentru celălalt om, jertfa cerând să fie acceptată de celălalt. La rândul lui, cel ce a primit cuvântul îi întoarce darul unui alt cuvânt, unul pe altul îmbogăţându-se prin dăruirea reciprocă, darul nesărăcind pe dătător ci dimpotrivă. În fiecare cuvânt este un sens care se realizează prin receptarea lui. În felul acesta, fiecare om este un cuvânt al lui Dumnezeu-Cuvântul.

La rândul ei, întreaga creaţie se oferă omului într'un mod cuvântător, toate lucrurile având o raţiune a lor sunt un fel de cuvinte ce ni le pune la dispoziţie natura înconjurătoare ca pe o Biblie cosmică. Omul ca trup nu poate trăi fără dialogul natural cu natura, iar la rândul ei natura nu are nici un sens decât numai în om şi prin om. Toată creaţia converge spre om, iar restaurarea lui ca om întinat de păcatul originar a fost făcută de Cuvântul întrupat ca om adevărat şi Dumnezeu adevărat.

Ca poet şi ucenic al cuvântului, mă simţeam luat de mâna Părintelui şi introdus în altarele Cuvântului. Primul volum de poezii *"De unde începe omul"* este jurnalul lutului meu încă zbuciumându-se în palmele olarului făuritor de frumuseţi. Pe la sfârşitul anului mi se întorceau albinele în ştiubeie curăţate cu răbdare de praf, păianjeni şi disperare. Devenisem la rândul meu un cuvânt.

Înrudit în gândire cu Nae Ionescu şi Nichifor Crainic, Părintele Stăniloae ne învăţa despre *"Biserica ţăranilor"*, adâncimile Ortodoxiei neamului nostru. Mulţi dintre poeţii şi scriitorii de vârsta mea îşi amintesc de întâlnirile cu cel care ne-a adus Filocalia în limba lui Eminescu şi piscurile de cugetare ortodoxă, care aveau loc pe Calea Moşilor sau în apartamentul Doamnei Lidia Ionescu Stăniloae.

În cuvântul românesc, Stăniloae descoperea un destin al neamului nostru, acela de îndumnezeire a lui în care Savaot se apropia de noi ca în icoanele de lemn, bun şi iertător, iar ţăranul român îşi exprima noţiunea de transcendent prin Dumnezeu-Drăguţul, un diminutiv majestuos de alintare a persoanei iubite, Persoana care a dat istoriei noastre *"miracolul"* supravieţuirii noastre, neînţeles de istorici.

Folclorul românesc este o tindă a raiului cu Dumnezeu prezent pretutindeni. Cine este păstorul din *"Mioriţa"*, decât o imagine a Păstorului care transformă moartea în nunta Fiului de Împărat? Cine este Manole, ziditorul bisericii, decât forma românească a lui Emanuel?

Spre deosebire de Apusul scolastic, Stăniloae vedea în Ortodoxismul românesc un specific al modului de îndumnezeire prin participarea la împărtăşirea Duhului Sfânt prin înduhovnicire. Dacă despre Karl Barth se spunea că şi-a scris sistemul teologic având în minte pe Mozart, Stăniloae şi-a scris Dogmatica având în suflet pe Enescu, Grigorescu şi Brâncuşi. De multe ori ne vorbea despre gânditorii moderni şi perspectiva lor ce ne-o ofereau care era de nuanţă panteistă. Porneam discuţia despre arta şi muzica modernă şi ajungeam la arianism, monofizism, maniheism şi bogomili. Venea vorba de Camus, Sartre, Cioran şi toţi ciracii lui Nietzsche, care au dus omul pe culmile disperării şi descopeream un nou origenism cu toată gama lui dela castrare la sinucidere. Dar când vorbea de scrierile Sf. Maxim Mărturisitorul, i se umpleau ochii de bucurie şi faţa i se lumina ca un cireş înflorit. Omul a fost creat trup şi suflet pentru ca prin suflet să se îndumnezeiască, iar sufletul să lumineze prin trup întreaga creaţie. *"Cel ce a dus la existenţă toată firea cu înţelepciunea,* scrie Sf. Maxim, *şi a sădit în chip ascuns în fiecare dintre fiinţele raţionale raţiunea ca primă putere a cunoaşterii Sale, ne-a dat şi nouă, umiliţilor oameni, ca un Stăpân preadarnic, după fire, în chip natural darul raţiunii, ca să putem cunoaşte cu uşurinţă modurile împlinirii dorului".* În căutarea istorică a celui care ne-a dăruit acest dor, ne rotim cu acest dor în jurul adevărului îndumnezeindu-ne depăşind spaţiul, pentrucă dispar marginile şi timpul prin gustarea din veşnicie. Omul creşte prin îndumnezeire fără a se pierde ca persoană şi fără a se amesteca sau dispare în esenţa divină. O minunată imagine ca ilustrare ne-o oferea Stăniloae prin spirala turnurilor mânăstirii Curtea de Argeş, icoană a înduhovnicirii, a dorului care nu se închide în cerc, ci mereu devine nou în proaspete căutări ca o spirală care nu este nici cerc, nici linie dreaptă.

Părintele Stăniloae a fost într'adevăr Părinte. După doi ani de zile la doctorat, lucrând sub supravegherea lui, am reuşit nu numai să-mi liniştesc şi limpezesc fântânile duhului, ci să-mi regăsesc puritatea credinţei, aşa cum a fost a părinţilor şi a părinţilor părinţilor mei. Îi datorez punţile mele fiinţiale spre Dumnezeu.

Ca profesor a iubit şi a fost iubit de ucenicii lui. Datorită recomandării lui, Consiliul Mondial al Bisericilor din Geneva mi-a acordat o bursă de trei ani pentru continuarea studiilor de doctorat la Chicago şi apoi la Princeton.

La 10 ani dela trecerea la cele veşnice şi 100 de ani dela naştere, aprind din inimă o făclie pe altar: *"Doamne, odihneşte întru lumina cea neînserată a feţii Tale pe adormitul robul lui Dumnezeu, Dumitru - Părintele nostru Stăniloae! Amin."*

PATRU STÂLPI AI ÎNŢELEPCIUNII

Urmare din pag. 10

După o viaţă pusă în slujba culturii şi spiritualităţii româneşti, Părintele Galeriu a trecut la cele veşnice în postul Adormirii Maicii Domnului iar la înmormântarea lui carea avut loc la data de 13 August 2003 au participat o sută de preoţi veniţi din toate colţurile ţării şi câteva mii de credincioşi care au dorit să-şi ia rămas bun dela duhovnicul lor. În curtea Bisericii *"Sf. Spiridon"* din Bucureşti, în momentul în care corpul lui neînsufleţit era coborît în mormânt, deasupra turlei bisericii a apărut în jurul soarelui o aureolă înconjurată de un curcubeu de formă circulară, fenomen astronomic despre care a scris întreaga presă din Capitala României. A fost un semn ceresc care a marcat trecerea la cele veşnice a unui slujitor al altarului care a purtat în suflet şi pe chip ceva din aura sfinţilor creştini. În modestia care l-a caracterizat, Părintele Galeriu s'a considerat a fi *"o conştiinţă care aduce un smerit aport la însănătoşirea spirituală, morală şi fizică a neamului românesc"*.

Nicolae Steinhardt, monahul dela Rohia, reprezintă unul dintre cele mai spectaculoase cazuri de convertire la religia creştină. În autobiografia lui, păstrată în arhivele Mânăstirii Rohia, scrisă la îndemnul duhovnicului său Părintele Arhimandrit Serafim, cât şi în lucrarea sa *"Jurnalul Fericirii"*, sunt redate amănunte impresionante în legătură cu motivaţia trecerii după un lung proces de conştiinţă, dela religia mozaică la cea creştină. *"După ce stătusem o noapte întreagă pe o bancă într'o celulă arhiplină adorm frânt. Atunci, în noaptea aceea sunt dăruit cu un vis miraculos, o vedenie. Nu-L văd pe Domnul Hristos întrupat, ci numai o lumină albastră şi strălucitoare şi mă simt nespus de fericit. Lumina mă înconjoară din toate părţile. Sunt scăldat într'o lumină orbitoare, plutesc în lumină, sunt în lumină şi exult. Eu sunt, mi vorbeşte lumina... înţeleg că este Domnul şi că sunt înlăuntrul luminii Taborului"*. Această revelaţie avută într'o celulă a închisorii Gherla unde era deţinut politic, avea să pună capăt neliniştilor şi frământărilor lui sufleteşti, care îl încercaseră în ultima vreme. Cel care avea să devină *"Monahul dela Rohia"* s'a născut în anul 1912 într'un cartier dela marginea oraşului Bucureşti, unde tatăl său, care va participa ca ofiţer la Primul Război Mondial şi va fi decorat cu *"Virtutea Militară"*, conducea o fabrică de mobilă, în calitate de inginer. Tânărul Nicu-Aurelian Steinhardt a absolvit cursurile Liceului Spiru Haret, apoi s'a înscris la facultăţile de Litere şi Drept, luând doctoratul în anul 1936 specialitatea *"Drept Constituţional"*, după care a plecat în străinătate, unde a continuat să se instruiască la Paris, Londra şi alte câteva capitale europene. Întors în ţară, după un lung şir de suferinţe datorate conjuncturii interne şi internaţionale, avea să se simtă din ce în ce mai atras către Creştinism, sub influenţa câtorva personalităţi de mare cultură şi trăire spirituală care îl înconjurau.

În această perioadă funcţionează ca redactor al *"Revistei Fundaţiilor Regale"*, unde depune o intensă activitate publicistică şi frecventează cenaclul literar *"Zburătorul"* al lui Eugen Lovinescu. În anul 1959, când a fost instaurată teroarea stalinistă, este arestat împreună cu prietenul şi colegul lui de liceu Constantin Noica, sub învinuirea că au făcut parte din grupul de intelectuali *"mistico-legionari"*, fiind condamnat la 13 ani de închisoare, sub acuzaţia de *"crimă de uneltire împotriva ordinei sociale"*. În celula dela Jilava în care a fost aruncat, avea să se apropie de învăţăturile Mântuitorului, ajutat de un alt deţinut politic, Părintele Mina Dobzeu, căruia i-a mărturisit dorinţa de a nu muri nebotezat, întrucât era convins că nu va supravieţui regimului de exterminare din închisoare, iar la data de 15 Martie 1960 a primit din partea acestui ieromonah Sfântul Botez în cadrul unor iniţieri religioase efectuate în celulă. În anul 1964, când a fost eliberat în urma decretului de graţiere a deţinuţilor politici, şi-a desăvârşit Taina Sfântului Botez, prin ungere cu mir la Biserica Schitul Darvari din Bucureşti, unde a primit Sfânta Împărtăşanie.

Chiar şi după eliberarea din detenţie, este urmărit îndeaproape de către organele de represiune ale Securităţii, o întreagă armată de agenţi şi informatori fiind pusă pe urmele lui, pentru a-l ţine sub observaţie. În anul 1972, i s'a confiscat *"Jurnalul Fericirii"*, în urma unor percheziţii, deoarece, aşa cum este menţionat în Dosarul lui de Securitate cu nr.1207, acesta (jurnalul) *"are un conţinut duşmănos privind ideologia marxistă şi esenţa orânduirii comuniste... autorul manifestând simpatii faţă de Mişcarea Legionară"*. Cunoscându-i dorinţa de a se călugări, prietenul său Constantin Noica, *"îngerul lui călăuzitor"*, după cum îl numeşte în *"Jurnalul Fericirii"*, a vizitat Mânăstirea Rohia în anul 1973, iar la înapoiere i-a spus: *"Ţi-am găsit locul potrivit!"*. Aici şi-a găsit liniştea şi a fost călugărit la data de 16 August 1980 de către IPS Teofil Herineanu Arhiepiscopul Clujului, asistat de preoţii Serafim Man, Antonie Perta, Nicolae Lese şi Emanuel Rus.

După o viaţă dedicată criticii literare şi studiului Filosofiei Creştine, eseistul şi filosoful ortodox Steinhardt a murit la data de 3 Martie 1989 la Baia Mare, lăsând în urma lui o mulţime de lucrări literare, studii cu caracter religios precum şi *"Jurnalul Fericirii"*, care a fost recuperat din arhivele Securităţii. O bună parte dintre aceste valoroase documente au văzut lumina tiparului după evenimentele din Decembrie'89, întrucât *"Monahul dela Rohia"* nu a mai apucat ziua răsturnării regimului care i-a furat cei mai frumoşi ani ai tinereţii lui zbuciumate.

În *"obsedantul deceniu"*, cum a fost numită perioada în care comuniştii au declanşat politica de exterminare a elitelor şi a valorilor Neamului Românesc, Biserica a dat un număr impresionant de victime care au pierit în universul concentraţionar. Numai la *"Canalul morţii"* au fost asasinaţi peste 400 de slujitori ai altarului. Din fericire, unii au scăpat cu viaţă şi au continuat opera lor binecuvântată de Dumnezeu care i-a ocrotit în detenţie, cum este cazul celor *"patru stâlpi ai înţelepciunii"* menţionaţi în acest articol.

George GEORGESCU

CRONICI

Literare-Artistice-Culturale

din exil și din țară

IOAN CHINDRIEȘ,

SIMION BĂRNUȚIU. SUVERANITATE NAȚIONALĂ ȘI INTEGRARE EUROPEANĂ

O hermeneutică de texte, Cluj-Napoca, 1999, 400 p.

Ideologul Revoluției dela 1848-1849, eruditul ascet Simion Bărnuțiu beneficiază de o atenție specială din partea harnicului cercetător care este Prof. Univ. Dr. Ioan Chindriș dela Universitatea din Cluj, strângător migălos a tot ceea ce a reușit să afle și a reușit destul de mult. Premergători s'au mai ocupat de viața și activitatea lui Simion Bărnuțiu: G. Bogdan-Duică, Petre Pandrea și Radu Pantazi și însuși autorul mai sus amintit a scris despre activitatea lui de istoric al filosofiei, în revista *Manuscriptum* (1985). Lucrarea este structurată în trei mari părți.

1. Prima parte este studiul introductiv, în care autorul se ocupă de ***"Opera și ideile lui Simion Bărnuțiu"*** (p.7-34), cu atingerea sumară a unor date biografice, școlile urmate și educația primită cu formarea sa în epocă, implicarea în *"procesul lemenian"*, înlăturarea dela Blaj unde era profesor, participarea la revoluția dela 1848-1849 urmată de perioada doctoratului în Italia - ajungând un bun cunoscător al dialectelor italiene - și cariera universitară dela Iași. În anul 1864 întreprinde o ultimă călătorie în Transilvania cu o căruță dăruită de Alexandru Ioan Cuza fiind adus de nepotul său, Ioan Maniu - tatăl lui Iuliu Maniu. Din nefericire nu mai ajunge până în satul natal, Bocșa Română decât o *"legendă"*. Moartea survine pe drum, în marginea satului Sânmihaiul Almașului în 28 Mai 1864, la vârsta de 55 de ani. Urmează îndeaproape un util tabel cronologic care, până la 1842, are și referințe care-l privesc indirect pe Simion Bărnuțiu (p.35-43);

2. ***Opera*** lui Simion Bărnuțiu (p.45-255) cuprinde textele apărute în diverse ziare sau lucrări greu accesibile astăzi (nu numai de limba română). Bărnuțiu a găsit în revoluție calea cea dreaptă, unica demnă de urmat de către națiune. De a nu accepta uniunea cu Ungaria. Și o spune răspicat în 2/14 Mai 1848 în fulminantul discurs ținut în catedrala din Blaj, fără un nume precis, denumit convențional ***"Discursul dela Blaj,*** *<considerat> cea mai mare operă oratorică din istoria Românilor"*. În ea, filosoful D. D. Roșca a văzut calitatea de cugetător european a lui Bărnuțiu, de doctrinar al revoluției. Acest discurs a fost însușit a doua zi la Adunarea Națională de pe Câmpia Libertății, ziua simbol a deșteptării românești, din 3/15 Mai 1848, constituind baza programului politic românesc. Articolele lui Simion Bărnuțiu, ***Educațiunea și cultura Românilor*** și ***De îngropațiunea Românilor***, rămase inedite, sunt publicate acum pentru prima oară.

Textele sunt însoțite de ***note, comentarii, variante*** (p.259-351), care se referă la toate edițiile existente, verificarea după original, variantele și referințele diverșilor istorici, o sumedenie de detalii izvorîte din comentariul asupra trimiterilor lui Bărnuțiu cât și explicații asupra persoanelor apărute în texte. Se republică texte cenzurate inițial, apărute în ziarele vremii - cel din 1843, de pildă, apărut în ***Foaie pentru minte, inimă și literatură***, Nr.4-5/1843, care acuma apare, integral, după manuscrisul original al lui Bărnuțiu. O muncă titanică de căutare și cunoaștere a presei din Austro-Ungaria secolului al XIX-lea, cu explicații temeinice, de cea mai clasică acribie și care nu se pot aduna decât într'o cercetare nelimitată de timp.

3. Ultima parte numită modest ***Anexe*** (p.355-392) cuprinde corespondența purtată în timpul revoluției dela 1848-1849, în timp ce era președintele Comitetului Națiunii Române cu sediul în Sibiu, un număr de 62 de scrisori, cele mai multe fiind instrucțiuni către viceprefectul Ștefan Moldovan, istoricul de mai târziu, protopopul Mediașului, prefecții Constantin Rămânul Vivu, Demetriu Moldovan, Axente Sever, Dionisie Marcian Popovici.

Textele publicate acum, unele rare, altele inedite - apărute inițial în *Foaie pentru minte, inimă și literatură, Telegraful Român, Gazeta Transilvaniei* sau aflate la *Arhivele Statului din Cluj, Biblioteca Academiei, Arhivele din Budapesta*, devin disponibile astfel iubitorului de istorie, cu explicații detaliate și competente care ne transpun în răstimpul întâmplărilor de atunci. Transcrierea textelor, a documentelor istorice sunt din punct de vedere tehnic efectuate într'o manieră care să le aducă într'un limbaj perceptibil astăzi. Autorul a renunțat la toate formele lexicale forțate ale lui Simion Bărnuțiu și a modernizat parțial ortografia latino-italienizantă păstrând ortoepia.

Volumul dedicat lui Simion Bărnuțiu are scopul fundamental de a urmări atitudinea lui față de cele două opțiuni ale Românilor, de suveranitate națională și integrare europeană, aspirații care se vor împlini peste ani și ani, atunci când Simion Bărnuțiu a rămas un simbol și o legendă a poporului român.

Pr. Gh. NAGHI

SERGIU GROSSU
-o nouă carte document-
CALENDARUL PERSECUȚIEI RELIGIOASE ÎN ȚĂRILE COMUNISTE

Inconfundabilul om de cultură, de spirit și de credință Sergiu Grossu, ne oferă încă o plăcută și emoționantă carte document *"Calendarul persecuției religioase în țările comuniste"*, în traducerea din limba franceză a impecabilei DOMNIȚA ȘTEFĂNESCU și cu o succintă, dar sintetică și benefică, prezentare pe versoul copertei a D-lui Alex. Ștefănescu, om de întinsă cultură și reputație.

Înfățișarea copertei din față e sumbră și totuși prevestitoare de revelație, inspirația aparținând Michaelei Șchiopu și lui Camilian Demetrescu. După argumentul (prefața) semnată chiar de autor, un desen suprarealist în linia plastică, înfățișează călăul și victima (la modul simbolic) purtând însemnarea: ARESTAREA.

Însemnările, de factură enciclopedică am putea spune, încep cu anul 1931 și se termină în 1978. Nădejdea noastră este că într'o altă ediție ar putea să se finalizeze documentarea până în 1989 - sfârșitul parțial al terorii roșii mondiale.

Cartea se citește pe nerăsuflate și funcția ei educativă constă în mobilizarea tuturor conștiințelor actuale în vederea împiedicării și eradicării eventualelor rele care ar mai putea să planeze asupra planetei prin necunoașterea unui trecut zguduitor și malefic.

Ce bine scrie Alex. Ștefănescu: *"Conștiința istorică atotcuprinzătoare a lui Sergiu Grossu funcționează ca o instanță supremă, în fața căreia adevărul nu poate fi ascuns sau spus pe jumătate"*.

Prof. Nicolae RĂGAN

ȚARA ALMĂJULUI, CA UNIVERS

Alexandru NEMOIANU

Întotdeauna lucrurile *"mari"* și *"importante"* (și încă mai vârtos soluționarea lor) pot fi aflate în detaliile existenței imediate și în *"universul"* (întotdeauna mic și la îndemână) care ne înconjoară. Câteva exemple pot fi ilustrative.

Foarte adesea ne frământăm pentru problemele *"mari"* ale lumii și politicii naționale ori internaționale și suntem grăbiți cu soluții energice și îndrăznețe, dar suntem mai șovăielnici atunci când întrebări similare ne privesc personal; care este starea din familia noastră?: suntem ori ba credincioși, unul altuia?; ne gospodărim cu bună cuviință?; suntem capabili să rezolvăm, cu pace, diferențele ce le vom fi având cu neamuri ori vecini?; etc., etc. În același timp ne străduim să aflăm despre locuri depărtate și cheltuim să vedem tărâmuri așezate peste mări și țări fără să băgăm de seamă că *"universul"* este lângă noi, efectiv, cade pe fiecare dintre noi. Cu aceste gânduri în minte am îndrăznit să spun că Țara Almăjului din Banat este, în fond, *"universul"*.

Țara Almăjului este o vale întramontană așezată în lungul râului Nergan (ori Nera, cum au ales să-i spună *"învățați"* de ocazie). A fost locuită din vremi imemoriale, fără exagerare, din totdeauna. Vechimea aceasta este încă ușor de simțit celui care va avea răbdare să colinde hotarul fie și unui singur sat din Almăj. Lesne va fi cu putință să se observe semnul eternității, care înseamnă modelul existențial românesc, alcătuit din înțelegerea vie a spiritualității ortodoxe, dreptmăritoare, pravoslavnice. În Almăj vom afla efectiv totul. Bucurii și dureri, dărnicie și zgârcenie, credință și înșelăciune, autentic și impostură, frumusețe și urâciune, chiar și aspecte aberante, ținând de viața cea mai intimă. Totul. Dar, în ce privește relația dintre oameni, în Almăj există, încă, ceva ce în bună măsură în restul lumii a dispărut. Mai există relația personală, omenească dintre locuitori care, într'un fel ori altul, sunt neamuri. Există încă o înțelegere și o trăire care transformă simplul act al existenței în viață. Aceasta înseamnă priceperea faptului că nu sunt suficiente principii, ca dreptatea, ordinea, folosul și altele asemenea. Ele, aceste principii, excelente în sine, alcătuiesc doar elementele teoretice care pot contribui la alcătuirea unei civilizații. În termeni practici, ele sunt planul după care se zidește o casă. Dar pentru a trece dela stare potențială la ființă mai este nevoie de puțină blândețe, înțelegere, dragoste, bunăvoire și într'ajutorare. Acestea din urmă sunt uneltele și căile prin care planul se face clădire și clădirea se face cămin cald și vatră primitoare. Trăind această înțelegere, în Almăj, oamenii, când se văd, încă își dau binețe, unul altuia, își stau în ajutor, la bucurii și necazuri, încă mai știu ce înseamnă și ce trebue să fie dulceața vieții. În același timp în Almăj putem afla toate formele vieții, dela cele mai simple la cele mișterioase și toate frumusețile lumii în care Dumnezeu i-a așezat pe oameni.

Cel care va sta, seara ori noaptea, la un *"rând"*, în una dintre numeroasele mori așezate pe râurile de acolo, va ști ce înseamnă taina unui loc *"bântuit"* de duhuri, ori *"muroni"*, cel ce va sta o vreme la o colibă va ști ce înseamnă truda de a îmblânzi natura și de a schimba sălbăticia în cosmos, cel care va înțelege viața unui sat almăjan va ști ce sunt și au fost comunele și orașele libere. Asemenea, cel care va petrece o zi de Vară, în lungul luncii Nerei ori la *"împreunarea apelor"* (apei Prigorului cu Nerganul) va ști ce înseamnă și farmecul și spaima junglei, iar cel ce va urca, într'o după amiază fierbinte, pe Dâlma ori Coasta Pătașului, va ști ce este deșertul și singurătatea africană. Iar cel ce se va afunda în codrii Borloveniului și apoi va urca pe culmea Semenicului, va trece în lumea fără de pereche a curăției absolute. Nu înseamnă că în Almăj sunt cele mai frumoase locuri din lume, dar înseamnă că locurile de acolo sunt la fel de frumoase ca altele de aiurea!

Almăjul este o lume, dar, fiindcă suntem în vremelnicie și trăim prin comparații, una mai bună, mai aproape de cea în care, *"ne-a vrut Dumnezeu"*. Un loc pentru care merită să trăiești și să mori și în a cărui țărână este o cinste și binecuvântare să te odihnești.

MUZICA-VIDEO
CARTI-ZIARE

din ROMÂNIA, la dvs. ACASĂ!

MUZICĂ peste 500 AUDIO CASETE si CD: MUZICĂ POPULARĂ/ROMANȚE, MUZICĂ UȘOARĂ COMICE-BASME-COLINDE, muz.CLASICA CD-ROM-uri cu SUBIECTE DIN ROMANIA

VIDEO :+100 FILME: Nea Marin, Dacii, BD, Pacala, ORAȘE, DATINI; TEATRU: Caragiale-Birlic, Take-Yanke-Kadar etc. Revelion, Revoluția 89 Muz./dansuri populare celebre, Divertis, Crăciun

CĂRȚI: 2000 TITLURI: ROMANE, ISTORIE, DICȚIONARE, FILOZOFIE, POLITICA, POLITISTE, DRAGOSTE, BANCURI, COPII, CĂRȚI DE BUCATE etc.

ABONAMENTE LA ZIARE-REVISTE! COTIDIENE,SĂPTĂMÂNALE,LUNARE: "Evenimentul" "CAȚAVENCU", "SPORT", "REVISTA VIP", "Form.AS" REV.PARANORMAL,"REBUS","FEMEIA MODERNĂ" "OLIVIA","VIVA","PLAYBOY","POVESTEA MEA","BURDA"etc

Cereti formulare si liste gratis!

ARTIMMEX

import-export & distribution of publications and media
Reprezentanți ELECTRECORD și INTERCONT MUSIC

4 Farmington Cres.
Toronto, ON M1S 1G1 CANADA
e-mail: order@artimmex.com
INTERNET: www.artimmex.com
Tel: (416) 332 9777 - Fax : (416) 332 8777

PREMIEREA FILMULUI "BINECUVÂNTATĂ FII, ÎNCHISOARE!"

"Minuni în vremea noastră nu văd a se mai face", parcă ar fi spus-o nu mai ştiu care poet român, din nu mai ştiu ce perioadă. Şi totuşi Cuvântul lui Dumnezeu ne asigură că *"Domnul a făcut înaintea ochilor noştri minuni mari"* **(Iosua 24.17)**; iar Psalmistul ne îndeamnă: *"Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, minunile pe care le-a pus Domnul pe pământ"* **(Psalmul 45.8)**, ba ne sfătuieşte *"să ne aducem aminte de minunile Lui pe care le-a făcut"* **(Psalmul 104.5)**.

Nu mă voi opri, în articolul de faţă, la minunile pe care le-am trăit fie în viaţa de aşa-zisă *"libertate"* în România comunistă sau în puşcărie, fie în băjenia noastră din Franţa, nici minunile de care a avut parte soţia mea Coleta, în cei patru ani de întemniţare, când simţea că a trecut pragul celulei sale ţinându-L pe Iisus de mână, când trăia în bezna celulară fericirea desăvârşitei părtăşii cu Mântuitorul; când, rugându-se, a fost capabilă să reziste la torturile folosite de anchetatorii Securităţii cu perseverenţă, cu dibăcie şi, mai ales, cu o cruzime rară, fiindcă se afla *"sub ocrotirea Celui Prea Înalt"* şi-L vedea prezent, alături de ea, socotindu-L drept *"locul de scăpare şi cetăţuia mea"*; când a trăit minunile lui Dumnezeu în închisoare şi, în loc să blesteme pe călăii torţionari, le zâmbea şi-i compătimea.

Ceea ce doresc să scriu acum se referă la ***minunea realizării şi premierei filmului "Binecuvântată fii, închisoare"***. Deoarece tot ce s'a întâmplat din luna Noembrie 1997 şi până în luna Septembrie 2003 a fost o minune, o intervenţie a lui Dumnezeu, un act reparator din partea Lui, un fel de admonestare divină sau de dojană adresată societăţii postdecembriste din România, respectiv: intelectualilor, universitarilor, academicienilor, scriitorilor şi ziariştilor cu pretenţie de fidelitate ortodoxă, în frunte cu ierarhia B.O.R.; adică tuturor acelora care nici n'au binevoit să asiste la lansarea filmului pomenit mai sus. De ce să nu recunoaştem, cu o justificată strângere de inimă, absenţa lui Dumnezeu din preocupările majore ale responsabililor ţării noastre, ale elitelor intelectuale care se laudă că sunt pe şale să realizeze o societate nouă, o Românie mai generoasă, mai cinstită, cu structuri politice mai echitabile, dar care ignorează avertismentul Domnului Iisus: *"Despărţiţi de Mine, nu puteţi face nimic"* **(Ioan, 15.5)**.

Nu a fost o minune, oare, ca la 14 Noembrie 1997 - cu ocazia lansării cărţii soţiei mele ***"Binecuvântată fii, închisoare"***, apărută la Paris în 1976, la editura Plon, carte pe care Ana Blandiana, în cuvântul său, o socotea a fi *"jurnalul unei experienţe spirituale comparabile cu cele ale marilor mistici, al unei străluminări petrecute la limita suportabilului şi a normalului"* -, scriitorul Pan M. Vizirescu adresându-mi-se, a spus: *"Ar trebui să se facă un film, D-le Sergiu Grossu, un film care ar atrage multă lume, în special tineretul, şi care ar fixa un moment de mare semnificaţie istorică, arătând, modelul de viaţă al aceleia care a fost Nicoleta-Valeria Grossu"*? O propunere interesantă, duioasă, pe care am legănat-o mereu în tainiţele mele sufleteşti din toamna anului 1998, când a avut loc Romfest-ul Românilor de pretutindeni şi când Dumnezeu a pregătit întâlnirea cu binecunoscutul cineast Nicolae Mărgineanu, directorul societăţii Ager Film şi cu soţia sa, actriţa Maria Ploae, ambii extrem de dornici să ecranizeze cartea *"Binecuvântată fii, închisoare"*. După doi ani de tentative nereuşite, minunea s'a produs la 31 Mai 2001, pentru ca la 2 Iunie Dl. N. Mărgineanu să-mi scrie, între altele: *"Vom începe pregătirea de săptămâna viitoare, la sfârşitul lunii vom termina prospecţiile, iar primele filmări le vom face la Canal şi la Roşia, în luna Septembrie. Filmările se vor termina în Decembrie, iar copia finală a filmului va fi gata în Aprilie 2002, la Paris... Am toată încrederea că Dumnezeu ne va ajuta..."* Dl. Nicolae Mărgineanu îmi aducea la cunoştinţă că pentru dânsul, ca cineast, este *"cea mai grea încercare pe care am avut-o vreodată"*. Iar D-na Maria Ploae îl completa cu aceste splendide cuvinte: *"Nicoleta este iluminată şi prin aceasta ea reuşeşte să trăiască în spiritul legilor lui Dumnezeu... Închisoarea devine, astfel, o adevărată şcoală a credinţei... Slavă Ţie, Doamne, că faci să mai existe oameni care ne ajută să ne îndreptăm spre lumina Ta..."*

* * *

Şi iată că filmul ***"Binecuvântată fii, închisoare"*** este invitat de către Festivalul Filmelor Lumii dela Montréal - 27 August - 7 Septembrie 2003 - să participe la secţia *"Competiţie mondială"*, alături de alte 18 filme, programat să ruleze Miercuri 3 Septembrie la ora 21,30 la teatrul Maisonneuve din Montréal, ca *"premieră internaţională"*, în prezenţa soţilor Nicolae Mărgineanu şi Maria Ploae. Duminică seara 7 Septembrie, filmul creat de N. Mărgineanu a obţinut premiul pentru ***"cea mai bună contribuţie artistică"*** la cea de-a 27-a ediţie a Festivalului Filmelor Lumii, premiu acordat de Juriul *"competiţiei mondiale"* prezidat de cineaştii Jan Troell (Suedia) şi Andrzej Zulawski (Polonia). Iar Juriul Premiului Ecumenic i-a decernat o menţiune specială, pentru aportul său la progresul uman şi la recunoaşterea valorilor etice, sociale şi spirituale.

Festivalului Filmelor Lumii dela Montréal se impune ca unul din cele mai importante răscruci (carrefours) ale cinematografiei mondiale. Au participat la cea de-a 27-a ediţie a Festivalului *"mai mult de 70 de ţări, din toate continentele, mai mult de 700.000 de cinefili şi mai mult de 400 de filme"*, conchide Charles Lapointe, preşedinte-director general al Turismului din Montréal.

Niciodată un film românesc n'a fost onorat cu un atare premiu şi nu s'a bucurat de un asemenea succes. Bravo, D-le Mărgineanu! Bravo, superbă Maria Ploae! Dumnezeu să vă binecuvânteze! Şi, aşa cum îmi scria Maria Ploae din Canada, *"v'am purtat tot timpul în suflet şi pe Coleta, nu mai vorbesc. Felicitări pentru Ioana d'Arc a României!"*

Sergiu GROSSU

****

DIN PRESA CANADIANĂ

"La Presse"

Joi 4 Sep. 2003, Montreal

O Ioana D'Arc Romăncă

Închisoarea, contrariu loteriei, poate să schimbe lumea. Ceea ce i s'a întâmplat Nicolei Valéry-Grossu. Zăvorîtă fără nici un motiv precis, într'o închisoare românească sub Stalin, această ziaristă, supusă torturii şi maltratărilor de tot soiul, a supravieţuit regăsindu-şi credinţa din copilăria sa. ***"Binecuvântată fii, închisoare"***, carte publicată în Franţa care povesteşte cei cinci ani de puşcărie ai săi, deveni un best-seller. Cu multe decenii mai târziu, un veteran al cinematografiei româneşti, Nicolae Mărgineanu, a hotărît să facă un film din această carte.

Torturată de călăii fără inimă, predecesori ai Securităţii rău famate, ea nu va vorbi, refuzând să dea nume de oameni nevinovaţi, care ar fi putut să fie arestaţi din cauza aceasta. În celula 24 dela Malmaison, o închisoare din Bucureşti în care această dramă avea loc în primele zile ale arestării, ea descoperă o inscripţie scrisă pe un perete al celulei. Aceste inscripţii scrijelite pe zidul celular i-au dat ideea de a scrie ea însăşi pasagii din Biblia învăţată în copilărie, pasagii pe care le considera, atunci, plictisitoare.

Un miracol, totuşi, se va săvârşi: Nicole Valéry-Grossu îşi va regăsi credinţa. În mijlocul celorlalte deţinute, tovarăşele sale de suferinţă, ea devine un model de desăvârşire, o adevărată sfântă, un fel de aghesmatar - vor spune unii -, în orice caz un veritabil exemplu de omenie în acţiune. Credinţa sa îi va da puterea să înfrunte pe torţionari, fără a-şi pierde cumpătul.

Maria Ploae joacă în film rolul D-nei Valéry-Grossu. Ea afirmă că acest rol, la rândul său, a transformat-o. ***"Graţie acestei experienţe*** - zice ea - ***am fost întărită în credinţa mea şi am devenit mai practicantă"***.

Realizatorul filmului nu ascunde faptul că practica religioasă cunoaşte astăzi o reluare impresionantă în România postdecembristă. *"Sub regimul comunist* - explică N. Mărgineanu - *religia era persecutată. Lumea se temea să meargă la biserică, deoarece numele credincioşilor erau notate. Se temeau până şi să se spovedească, fiindcă anumiţi preoţi deveniseră informatori ai Securităţii."*

Filmul său, unul din cele mai serioase prezentate până acum în competiţie, se bazează pe o apropiere spiritualistă care îl apropie de temele dragi lui Bresson. Există puţin ceva din ***"Le condamné à mort s'est échappé"*** în ***"Binecuvântată fii, închisoare"***, iar personajul central se apropie nitel de eroina din ***"Procès de Jeanne d'Arc"***. Structura filmului n'are, bineînţeles, nimic asemănător. Însă tema graţiei este egală în intervenţia Nicolei Valéry-Grossu.

Realizatorul a ţinut să respecte decorurile naturale, adică ale închisorilor unde inspiratoarea filmului a fost închisă. În afară de Malmaison, el a turnat în închisoarea dezafectată a Jilavei care ar trebui să fie transformată în muzeu. Ultima parte a filmului a fost turnată în regiunea evocată chiar în carte, respectiv o carieră situată aproape de şantierul de construcţie a canalului Dunărea-Marea Neagră (unul din proiectele cele mai demente ale fostului regim). Pentru anumite scene, s'a făcut apel la mai multe sute de figuranţi.

Maria Ploae în rolul Nicoletei-Valeria, pe şantierul Dunărea-Marea Neagră

Într'una din aceste puşcării, Maria Ploae a dat peste o mică cruce împletită din sfoară, legată de un pat datând din perioada stalinistă, cruciuliţă uitată probabil de un deţinut şi pe care Maria Ploae o poartă mereu de atunci. Această cruce şi exemplarul Bibliei care circula în fascicole între deţinutele închisorii ocupă un loc important în această povestire, pe care o urmăreşti cu interes până la sfârşit.

"Eu cred să pot fi capabilă astăzi - anunţă actriţa - ***să refuz roluri negative şi fără nici un pic de omenie care n'ar servi ca model, în special tinerilor. Nu mai vreau să joc de azi înainte, decât roluri care sunt agreabile lui Dumnezeu"***.

Candidat ideal al Premiului ecumenic, filmul ***"Binecuvântată fii, închisoare"***, va avea dreptul, la noi, la o adevărată proiectare în sălile cinematografice chiar în toamna aceasta, drepturile fiind obţinute prin K-Film America de către Louis Dussault.

Luc PERREAULT

Cu Nicolae Mărgineanu, regizorul filmului "Binecuvântată fii, închisoare" la Cannes, 22 Mai 2003

DIN PRESA ROMÂNEASCĂ

"România Liberă"

Joi 11 Sep. 2003, Bucureşti

Nicolae Mărgineanu aduce un premiu dela Montréal

"Binecuvântată fii, închisoare" a câştigat trofeul "pentru cea mai bună contribuţie artistică"

După cum am anunţat, filmul regizorului Nicolae Mărgineanu, *"Binecuvântată fii, închisoare"*, a participat la Festivalului Filmelor Lumii dela Montréal, unde a primit ***"Premiul pentru cea mai bună contribuţie artistică"***, precum şi o ***menţiune din partea Juriului ecumenic.***

Filmul românesc, care a avut un ecou extraordinar în rândurile publicului canadian, dar şi al presei de specialitate, a fost întâmpinat de colegii canadieni cu articole superlative. "O Jeanne d'Arc Română" titra "La Presse de Montréal", apreciind valoarea estetică, istorică şi documentară a unei opere de artă ce evocă reţeaua închisorilor comuniste româneşti, total necunoscute de lumea occidentală. Demnă şi emoţionantă, Maria Ploae ar avea dreptul la un premiu de interpretare". N'a fost să fie. Dar sperăm că amărăciunea marii actriţe Maria Ploae este dizolvată în fluxul unei excelente primiri a unui film românesc care, în curând, va mai bate la uşa unor importante festivaluri internaţionale.

Călin STĂNCULESCU

Revista "Formula AS"

Nr. 582, Sep. 2003, Bucureşti

Valoarea învinge şi la Montreal

Din fericire, vorbele astea nu reprezintă doar un *"clişeu"*. Ele au un miez puternic de adevăr şi de bucurie. Adevărul este că, de curând, la ***Festivalul Filmului Lumii dela Montréal*** - unul dintre cele mai importante *"concursuri"* de gen din lume -, filmul românesc *"Binecuvântată fii, închisoare!"*, a obţinut un premiu important. Şi anume: ***Premiul juriului pentru cea mai bună contribuţie artistică cinematografică.***

Silvia KERIM

"Adevărul"

9 Sep. 2003, Bucureşti

Film românesc premiat la Montreal

Filmul românesc *"Binecuvântată fii, închisoare"* a obţinut, Duminică seară, premiul pentru contribuţie artistică la ***cea de-a 27-a. ediţie a Festivalului Filmului Lumii dela Montréal,*** transmite pagina electronică a publicaţiei *Variety*.

Juriul prezidat de cineaştii Jan Troell (Suedia) şi Andrzej Zulawski (Polonia) a acordat lungmetrajului regizat de Nicolae Mărgineanu premiul pentru contribuţie artistică.

Maria Ploae interpretează rolul acestei femei fragile care îl găseşte pe Dumnezeu în închisoare şi rezistă astfel chinurilor înfiorătoare, datorită liniştii lăuntrice.

În duh şi adevăr

DESPRE "VIERMII CEI NEADORMIŢI" ŞI "TAINA FĂRĂDELEGII"

Sergiu GROSSU

În 1998, editura Anastasia a publicat cartea arhitectului ortodox Mihai Urzică, intitulată ***Biserica şi viermii cei neadormiţi sau cum lucrează în lume "taina fărădelegii"***; el este autorul unei alte lucrări, apărută cu mulţi ani în urmă: ***"Minuni şi false minuni"***, în care combătea vedeniile lui Petrache Lupu şi ale măicuţei Veronica dela mânăstirea Vladimireşti. Ceea ce mă contrariază în cartea editată după decesul lui Mihai Urzică este felul în care acesta prezintă - complet eronat - nu numai spiritualitatea luptei revistei mele ***Catacombes***, înfiinţată la Paris, în luna Octombrie 1971, dar şi a organizaţiei religioase radiofonice ***La Chaîne*** (din 1972), ambele socotite *"fără apartenenţe ecclesiologice şi politice şi de o coloratură supraconfesională"*.

Pentru mine şi familia mea, Mihai Urzică nu este un *"oarecare"*, un necunoscut, fiincă ne cunoşteam de multă vreme, el şi cu soţia sa (soră a ziaristului Iorgu Lungulescu dela *"Universul"*) cununând pe fratele meu Nicolae şi năşind botezul celor doi nepoţi ai mei, Alexandru şi Ion Grossu. După plecarea noastră din ţară, în 1969, ne vizita aproape anual şi nu pleca niciodată cu mâinile goale, deoarece soţia mea Coleta conducea la Courbevoie o asociaţie de ajutorare a creştinilor din ţările comuniste. Nu s'a arătat în dezacord cu proaspăta mea apariţie ***"Nous attendons une Nouvelle Terre"*** (Noi aşteptăm un Nou Pământ) şi singura noastră neînţelegere era doar problema existenţei asociaţiei ortodoxe Oastea Domnului, pe care o recomandam organizaţiilor creştine din lumea liberă, respectiv şi din Franţa (după el, orice copil ortodox devenind, prin botez, un *"ostaş al Domnului"*).

Iată-mă totuşi, învinuit că *"revista* ***Catacombes****"* care *"combate ateismul, ideologia comunizantă a Bisericilor din Est"*, preconizează pentru toate Bisericile şi confesiunile creştine o ***"credinţă supradogmatică*** şi un ***ecumenism supraconfesional"***. Să-i urmărim argumentele: *"Printr'un bogat material informativ, această publicaţie dezvăluie cu mult curaj persecuţiile religioase din ţările cotropite de regimurile comuniste, căutând astfel să mobilizeze conştiinţa occidentală* ***împotriva defetismului moral al Bisericilor din toată lumea liberă****, faţă de primejdia ateismului. În măsura în care această acţiune se dovedeşte vrednică de apreciere pentru poziţia sa intransigentă antimarxistă, ea deviază dela adevărata linie a ecumenismului, urmărind peste orice orientare teologică realizarea unui* ***misionarism supraconfesional, independent şi fără nici o subordonare eclesiologică****. Ideologia hetereodoxă a acestei grupări creştine, fără un Crez anume şi fără o încadrare dogmatică, după cum apare în revista* ***Catacombes****, este pe larg expusă în cartea lui Sergiu Grossu* ***Nous attendons une Nouvelle Terre*** *(La pensée universelle, 1971, Paris). Cu o atitudine polemică, autorul atacă toată instituţia bisericească a tuturor confesiunilor creştine şi militează pentru o* ***Biserică supraconfesională şi lipsită de orice dogmatism****."*

Să vedem ce scriam în prima parte a cărţii mele privind ***Justificarea unităţii*** şi dând în vileag ***"naufragiul idealului ecumenic al Bisericii"***: *"Cu excepţia primelor veacuri, când clerul şi poporul alcătuiau o unitate indestructibilă, când oamenii se integrau deplin în viaţa comunitară a Bisericii, întrucât o considerau <Mireasa lui Hristos>, Biserica creştină s'a dezmembrat, s'a fărâmiţat, pulverizându-se într'un noian de ruşinoase ipostaze confesionale, simptom cert al decadenţei spiritualităţii creştine originare. Treptat, minimalizând capacitatea distructivă a duhului lumesc, eterocreştin, care se infiltra, ca o diabolică invazie subterană în ierarhia susceptibilă de compromisuri şi recrucificări, Biserica s'a transformat din <trupul mistic al lui Hristos> într'o instituţie socială, incapabilă să rezolve complicatele probleme ale contemporaneităţii."* În loc ca prin biserică spiritul lui Iisus să pătrundă în lume, destrămându-i întunericul şi demascând idolatria ei, a pătruns spiritul lumii în Biserică, de parcă şi Golgota şi mântuirea s'ar afla în lume. *"Şi aşa am ajuns* - scria cu şapte decenii în urmă părintele Iosif Trifa, iniţiatorul şi conducătorul mişcării religioase ortodoxe Oastea Domnului - *la ciudata creştinătate de azi, care crede că se poate mântui stând <în tabără>. Crede omul în Dumnezeu, crede în Iisus Hristos, merge din când în când şi la biserică, ţine şi unele porunci, dar trăieşte în lume, trăieşte <în tabără>, trăieşte în bună pace cu toate modele şi păcatele lumii..."*

Eu n'am pledat, în tot ceea ce am scris până'n prezent, pentru o ***"Biserică supraconfesională şi lipsită de orice dogmatism"*** fiindcă nici nu poate exista o asemenea Biserică. Însă de ce să nu recunoaştem că la baza tuturor relelor şi confuziilor din sânul creştinismului a stat întotdeauna ***orgoliul dogmatic***, grefat, pe de o parte, pe lipsa de comprehensiune a luminoaselor şi obligatoriilor comandamente evanghelice, iar pe de altă parte, pe lipsa de sfinţenie a ierarhiei care, angrenată într'o veşnică dispută pentru investitură, a traficat în numele lui Iisus, urmărind exclusiv ***supremaţia confesională***. Dela smerenia paulinică a acelui dezarmant *"cunosc în parte"*, s'a ajuns la exclusivismul dogmatic, la confesionalismul naiv al agresivelor mărturisiri de credinţă: cunosc totul, dar ***numai eu***, în confesiunea ***mea***, în Biserica ***mea***, depozitara ***unică*** a revelaţiei divine.

Ceea ce este mai alarmant, s'a ajuns la ***intoleranţa religioasă***, sursă a crimelor, a exceselor, a fanatismului, a duplicităţii misionare, a vrăjmăşiilor interconfesionale, diametral opuse secolului de aur al Bisericii lui Hristos.

Să ne gândim, de pildă, la Biserica Romano-Catolică, unde fervoarea confesionalismului intolerant şi autoritar, cu apetit de *"imperium"*, a lansat pe piaţa Istoriei, în congestionata perioadă a Evului mediu, idealul utopic al unei monarhii teocratice sau ierocratice universale, sprijinită pe celebra *"pontificalis auctoritas"*. Cu ocazia sinodului al IX-lea ecumenic dela Lateran, convocat de papa Calixt II, s'a interzis, între altele, amestecul laicilor în treburile Bisericii, deşi în Biserica primară clerul era ales de popor din rândurile sale şi dădea socoteală poporului, adică laicilor, de felul în care îşi exercita sacerdoţiul. Dar mai târziu, în epoca aprigelor controverse dintre teologii iezuiţi şi jansenistii incomozi, refractari moralei probabiliste iezuite şi subterfugiilor cazuistice, nu s'a interzis - din ură şi spirit revanşard - administrarea Sfintei Împărtăşanii muribunzilor, adepţi ai concepţiei lui Jansenius, pentrucă plănuiau, opunându-se oficialităţii ecleziastice sclerozate, o vastă reformă a vieţii morale şi regenerarea credinţei catolice?

Nici valul înnoitor al Reformei n'a fost scutit de excesele discriminatorii ale confesionalismului, de extravaganţele intoleranţei. Luther, care la început propovăduise deplina libertate a creştinului adevărat, *"stăpân prin credinţă peste toate şi nesupus nimănui"*, demonstrând că arderea pe rug a aşa-zişilor eretici este un păcat împotriva Duhului Sfânt, devine, în cele din urmă, intolerantul implacabil care ataţa sufletele înflăcărate până la paroxism ale ţăranilor răsculaţi cu cuvintele: *"Loviţi-i ca pe blestemaţi, cete de nemernici şi de porci ce sunt!"* Iar Calvin, în răvna lui confesională pentru preamărirea lui Dumnezeu, considera absolut indispensabilă *"o teocraţie sprijinită până şi pe mijloacele tiranice şi inchizitoriale"*.

Ortodoxia, vitregită de condiţiile istorice necesare unei dezvoltări ecleziastice autonome, va asista nevolnică la maşinaţiunile politice ale împăraţilor bizantini, la restricţiile impuse, după 1453, de către sultanii turci şi, devenind naţională, cu o autocefalie ştirbită de *"regalis potestas"* (în Rusia, Petru cel Mare va desfiinţa patriarhatul, înlocuindu-l cu un consiliu dirigent), va încerca să-şi aducă aportul său de intoleranţă confesională fie prin naţionalismul şovin al Bisericii greceşti; fie prin înfrângerea şi întemniţarea iluminatului monah rus Nil Sorski, pentru îndrăzneaţa sa poziţie antiformalistă, condamnată în sinodul moscovit din 1503; fie prin caterisirea preotului Iosif Trifa, învinuit că prin mişcarea Oastea Domnului el a declarat război Bisericii Ortodoxe din România, subminând - chipurile - disciplina bisericească.

Confesionalismul, denunţat de noi, înregistrează abundenţa unor sterpe agitaţii speculative, fiecare Biserică opintindu-se să dovedească catolicismul, ortodoxismul, protestantismul sau neoprotestantismul învăţăturii lui Hristos, divizibilă şi interpretabilă după bunul plac al intereselor şi privilegiilor confesionale. *"Nebunia propovăduirii Crucii"*, de care vorbeşte apostolul Pavel, este substituită prin exacerbarea teoretizărilor *"pro domo sua"*, prin supraaprecierea particularităţilor confesionale sau prin negarea ideilor de altă coloratură doctrinară. Ecleziocentrismul îşi flutură încă, din păcate, trena sa demodată peste societatea creştină actuală, menţinând-o divizată, descumpănită şi uluită de noul mers al Istoriei şi de stringenţa necesităţilor umane.

• • •

A combate ***orgoliul dogmatic*** - care a stârnit, inevitabil, înverşunata rivalitate confesională şi ispita pescuirii în apele tulburi ale celorlalte confesiuni, considerate *"rătăcite"* dela *"adevărul absolut"* al învăţăturii adevărate - nu înseamnă a promova existenţa unei ***Biserici supraconfesionale***. În cartea *"Noi aşteptăm un pământ nou"* am denunţat ***prozelitismul interconfesional***, dat fiind că propaganda împotriva altor forme de cult şi concepţii religioase a creat şi continuă să creeze *"spărturi"* în zidul de fortificaţie al creştinismului, o stare de beligeranţă între nişte *"mădulare îngâmfate şi oportuniste"*, care au introdus în Biserică politica *"lupilor răpitori"*, momind conştiinţele credule şi săpând prăpastii de netrecut între copiii lui Dumnezeu. Rivalitatea religioasă a ciopârţit chipul lui Hristos în lume şi a împărţit lumea în feude confesionale ireconciliabile, vinovate de neopăgânismul zilelor noastre.

Cu toate că aparţin unei confesiuni, ca membru al Bisericii Ortodoxe din România, nu pot să nu consider fracţionismul confesional drept culpa flagrantă a societăţii creştine. Şi dacă Machiavelli învinuia papalitatea şi călugării de decadenţa patriei sale şi de stricăciunea morală a poporului italian, noi aruncăm întreaga vină a impasului în care ne găsim, a declinului spiritual al lumii căreia aparţinem, asupra fărâmiţării confesionale şi implicit spirituale a acestei lumi, care nu şi-a găsit încă echilibrul şi plenitudinea. Apostolul Pavel ne îndeamnă în numele lui Iisus: *"Să n'aveţi dezbinări între voi, ci să fiţi uniţi în chip desăvârşit într'un gând şi o simţire"* (**1 Corinteni, 1.10**), şi noi - prelaţi, savanţi, reformatori sau credincioşi de rând - ne-am luat la harţă, ne-am insultat şi ne-am dezbinat. Apostolul Pavel, cu gândul la Iisus, doreşte să fie el însuşi anatema pentru fraţii săi trupeşti, şi noi anatemizăm şi osândim pe fraţii noştri de credinţă, pentrucă nu au aceleaşi dogme şi nu frecventează aceleaşi locaşuri de închinare, ca noi.

Mihai Urzică mă acuză în cartea deja amintită ***(Biserica şi viermii cei neadormiţi sau cum lucrează în lume "taina fărădelegii")*** că militez pentru o *"Biserică supraconfesională şi lipsită de orice dogmatism"*, că urmăresc *"realizarea unui misionarism supraconfesional"*. Dar în ce constă misionarismul creştin? Activitatea misionară pură, organizată după regula de conduită formulată de Iisus în Evanghelie, are drept ţintă lupta împotriva păcatului, deci un obiectiv superior, o primenire calitativă a societăţii, prin transmutaţia obligaţiilor periferice de ajutorare a aproapelui nostru, într'o acţiune voluntară complexă de ***slujire***, săltând dela *"dragostea de fraţi"* la *"iubirea de oameni"* (**2 Petru, 1.7**) şi socotindu-ne, în mijlocul oamenilor *"ca acel ce slujeşte la masă"* (**Luca, 22.27**). Practicarea binefacerii creează deprinderea faptelor bune, iar dinamismul şi regularitatea deprinderii facilitează rodnicia slujirii creştine, după ce, în prealabil, am depistat *"nevoile grabnice"* individuale şi colective, printr'un vast şi îndrăzneţ program de reconstrucţie şi regenerare, care să se ocupe, în exclusivitate, de *"ce este bine şi de folos pentru oameni"* (**Tit, 3.8**).

Examinând perioada celor mai efervescente şi mai fertile mişcări misionare, constatăm trepidanta evoluţie politică a comunismului anticreştin faţă în faţă cu o creştinătate subminată de anacronisme şi involuţie spirituală, dezbinată pe câmpurile de luptă ale imperioaselor aspiraţii sociale. De ce? Dacă am pierdut o luptă, dacă trudiţii şi împovăraţii acestei lumi agonice au apelat la mântuirea promisă de Marx, Lenin sau Mao, refuzând adevărata mântuire a lumii în Iisus Hristos, nu există decât o singură explicaţie: ***viziunea confesională*** a misionarismului creştin, înlocuirea necesităţilor presante ale societăţii maladive în care trăim cu *"nevoile grabnice"* confesionale, mai bine zis cu ***interesele grabnice*** ale feluritelor Biserici şi culte, lucrând prin felurite şi opoziţioniste asociaţii şi organizaţii practice. Mişcările misionare, mai mult decât orice alte organizaţii cu caracter politic sau cultural, aveau şi au obligaţia de a veghea asupra vieţii sociale, de a combate, în spirit supraconfesional, devierile, viciile şi injustiţiile sociale, de a sugera şi garanta reforma societăţii, prin acţiunea Cuvântului lui Dumnezeu pe verticala structurilor sociale repudiate şi prin spiritualizarea umanităţii. Credeţi că a fost suficient să se creeze - cum s'a procedat în fostele colonii franceze şi englezeşti - câteva şcoli confesionale, pentru câteva sute de copii negri sau galbeni, când populaţia suporta jugul colonialist şi nedreptatea exploatării? Chiar şi celebrele colegii şi universităţi confesionale ale Occidentului creştin n'au reuşit să păstreze intacte sufletele, confesional încreştinate, ale viitorilor intelectuali şi conducători ai popoarelor eliberate.

"Nevoia grabnică" prioritară în ţara noastră, abia scăpată de dictatura comunismului ateu, este o nevoie gnoseologică: ***nevoia cunoştinţei de Dumnezeu***, precum ni se descoperă: *"Nu este adevăr, nu este îndurare, nu este cunoştinţă de Dumnezeu în ţară... Poporul Meu piere din lipsă de cunoştinţă..."* (**Osea, 4.1-2, 6**). Doar o mişcare misionară supraconfesională poate ajunge la înţelegerea exactă a factorului nociv cauzator care este *"lipsa de cunoştinţă"*. Deoarece *"cunoştinţa de Dumnezeu"* devine o cunoştinţă ***formativă***, obârşie şi resort a oricărei prefaceri ulterioare, atunci când activitatea mea misionară nu are un aspect confesional şi-mi permite să colaborez cu alte confesiuni, ca ucenic al lui Iisus şi exponent al dragostei creştine. Datorită atitudinii şi luptei noastre pseudocreştine, Evanghelia lui Hristos nu mai este în lume *"puterea lui Dumnezeu, pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului"* (**Romani, 1.16**), întrucât şi *"Iudeul"* şi *"Grecul"*, plictisiţi de o Evanghelie incapabilă să unească într'un singur front de luptă pe creştinii dezbinaţi, vânturaţi de dihonii confesionale şi meschinării religioase, s'au agăţat de alte *"evanghelii"*, cu soluţii practice mai convenabile şi au fost pescuiţi de alţi *"mântuitori"*, cu promisiuni politice mai tentante.

Condiţia sine-qua-non a luptei misionare pe plan social este unitatea ostăşiei pe fronturile de luptă, solidaritatea luptătorilor. *"Lupta cea bună"* este lupta unităţii creştine, a frontului misionar comun, a strategiei unitare. În această luptă, vădit supraconfesională, unitatea de direcţie şi unitatea de concepţie tactică sunt decisive.

DESTINUL UNUI PILOT

În memoria Slt. aviator Theodor Lisaniuc

George GEORGESCU

Există în viaţa noastră întâmplări care par a fi determinate de jocul hazardului, de acţiunea unor factori imprevizibili sau de anumite situaţii conjuncturale, ca o rezultantă a concursurilor de împrejurări. În realitate, ele sunt însă opera destinului implacabil care dirijează toate acţiunile noastre, conducându-le spre un final inevitabil. Uneori deznodământul acestor situaţii este neîndurător, cum a fost în cazul Slt. aviator Theodor Lisaniuc, care şi-a frânt aripile în locul camaradului său de arme, Lt. aviator Florian Buchiu, ale cărui amintiri au stat la baza acestei povestiri.

Capitularea necondiţionată a României la 23 August 1944, cunoscută sub eufemismul *"Armistiţiu"*, a avut consecinţe dezastruoase pentru ţara noastră. Armata română din Moldova a primit ordinul de a înceta luptele, situaţie de care au profitat hoardele armatei roşii, pătrunzând în ţară fără a întâmpina nici cea mai mică rezistenţă, după care au urmat o serie de jafuri, violuri şi crime. Ruşii s'au comportat în România ca într'o ţară ocupată, ucigând, jefuind şi furând tot ce se putea fura, chiar şi ceasurile dela mâna oamenilor, pe care nu le văzuseră în *"raiul"* lor bolşevic. *"Davai cias"* era cuvântul la ordinea zilei, astfel încât oamenii se fereau să mai iasă chiar şi ziua din casele lor, deoarece riscau să fie prădaţi sau împuşcaţi pe stradă. După încetarea ostilităţilor, Ruşii au încălcat acordurile încheiate, luând prizonieri peste 150 de mii de ostaşi, subofiţeri şi ofiţeri ai armatei noastre, dintre care peste 40 de mii au fost deportaţi în lagărul dela Bălţi, împreună cu câteva zeci de mii de militari germani, italieni şi slovaci. Neavând posibilitatea de a-i alimenta, Ruşii i-au împuşcat pe toţi, aruncându-i în gropi comune. Pe acel loc a fost ridicat mai târziu un monument în amintirea măcelului care aminteşte crimele dela Katyn, unde a fost asasinată de KGB floarea armatei poloneze. Restul prizonierilor români au luat drumul Siberiei şi al lagărelor morţii din Asia Centrală, răspândite în vastul teritoriu al gulagului rusesc până la Vladivostoc.

În acest timp Aviaţia Română care era angajată în luptele pentru eliberarea Transilvaniei de Nord, a primit ordinul de a schimba semnele de identificare de pe fuselajul şi aripile avioanelor, semnul crucii tricolore cu litera *"M"* la fiecare capăt fiind înlocuit cu un cerc tricolor având în centru steaua cu cinci colţuri. Cu toate acestea avioanele române erau doborîte sau incendiate la sol de Ruşi, care aveau o ură viscerală împotriva aviaţiei noastre care le dăduse câteva lecţii de înaltă măestrie în arta pilotajului şi a luptelor aeriene, provocându-le pagube importante. Escadrila 113 se afla cantonată în acele zile fierbinţi pe aerodromul improvizat dela marginea pădurii Coandă, lângă comuna Produleşti, gara Mătăsari, aflându-se la dispoziţia Statului Major al Aerului care era dispersat în oraşul Titu. În aşteptarea ordinului de plecare în misiune, câţiva aviatori jucau remy la o masă în jurul căreia se aflau Lt. aviator Florian Buchiu, Slt. aviator Theodor Lisaniuc, Adj. şef aviator Ion Moise şi Serg. aviator Francois Hilerin. Jocul era anost şi lâncezea deoarece toţi erau cu gândurile la camarazii lor plecaţi în misiuni deosebit de riscante încă din zorii acelei zile dela sfârşitul lunii Septembrie 1944. Printre cei plecaţi se aflau Lt. av. Ionică Voiculescu, sergenţii aviatori Dumitru Istrate, Ionescu Vasile şi cel mai tânăr dintre toţi, dar şi cel mai curajos, Nicolae Crivăţ. În jurul orelor 10 dimineaţa s'a reîntors dela Statul Major al Aerului comandantul Escadrilei 113, Cpt. aviator Ion Gorănescu, având în mână un plic mare de culoare galbenă, plin de sigilii. Acest ofiţer rezervist, care a condus Escadrila dela începutul războiului pe toată perioada luptelor, era cu câţiva ani mai în vârstă decât ceilalţi aviatori, dar era iubit pentru înţelepciunea manifestată cu diverse prilejuri, pentru dragostea faţă de întreaga escadrilă şi nu în ultimul rând pentru înţelegerea arătată fiecărui component al escadrilei compusă din piloţi, tehnicieni, mecanici, servanţi de bord şi ostaşi în termen. Era un adevărat catalizator al tinerilor aviatori, în jurul lui escadrila fiind strâns unită, ca un monolit. Apropiindu-se de Lt. Buchiu care era cel mai mare în grad, i-a spus arătându-i plicul pe care îl ţinea în mână: *"Zbori imediat la Craiova şi predai acest document Şefului Statului Major al Armatelor Terestre Române. Fă-ţi foaia de misiune şi adu-o la mine la semnat."*

Există momente astrale în viaţă, când o voinţă mai puternică decât a noastră ne determină să luăm unele hotărîri care ne vor schimba radical cursul existenţei. Aşa s'a înâmplat în acel moment când Slt. Theodor Lisaniuc s'a ridicat dela masă şi apropiindu-se de Lt. Florian Buchiu i-a spus: *"Te rog să mă laşi să zbor în locul tău la Craiova unde am locuinţa, deoarece soţia mea a născut acum câteva zile un băiat şi aş vrea să-i îmbrăţişez"*. Cu aceste cuvinte Slt. Lisaniuc şi-a semnat sentinţa urmându-şi necruţătorul destin scris în stele. - *"Desigur, dragă prietene,* i-a răspuns Lt. Buchiu. *În primul rând dă-mi voie să te felicit pentru noul tău născut, ai acordul meu pentru schimbare, dar avem nevoie de aprobarea comandantului"*. Cpt. Gorănescu a semnat foaia de zbor dându-i câteva sfaturi lui Lisaniuc: *"Fii atent deoarece misiunea aceasta este foarte importantă. Ai în total trei zile pentru a o îndeplini şi pentru a-ţi vedea moştenitorul"*. Fericit ca un copil care a primit cadou jucăria preferată, Livasiuc l-a îmbrăţişat atât pe comandant cât şi pe camaradul lui, Buchiu, după care şi-a luat foaia misiunii de zbor, a îmbrăcat salopeta de pilot, a luat casca şi ochelarii şi s'a urcat în *"Fieslerul"* care îl aştepta cu motorul pornit la capătul pistei. A decolat apoi fericit, făcând tuturor un semn prietenesc cu mâna, plecând în ultima lui misiune la capătul căreia îl aştepta nu întâlnirea cu familia, ci cea cu eternitatea. După plecarea Slt. Theodor Lisaniuc, Lt. Buchiu a decolat împreună cu generalul aviator Gârleanu pe o rută lungă de inspecţie a unităţilor de aviaţie din Braşov, Buzău, Bacău, Roman, Iaşi, Suceava şi Botoşani. Peste tot au întâlnit atât în viaţa civilă cât şi în cadrul unităţilor militare inspectate, oameni dezamăgiţi şi timoraţi datorită comportării trupelor ruseşti care jefuiau, violau şi sechestrau persoane cu o sălbăticie rar întâlnită.

După înapoierea din misiune, Lt. Buchiu nici nu a apucat să-şi scoată costumul de zbor, când furierul escadrilei, Serg. Ion Bratu îi spuse că autorităţile militare din Craiova insistă să vorbească cu comandantul Escadrilei 113. Deoarece era singurul ofiţer la acea oră pe aerodrom, a preluat receptorul şi s'a prezentat conform uzanţelor militare. La celălalt capăt al firului Slt. Nicolae Pelin îi raportează următoarele: *"Astăzi... orele... avionul <Fieslerstork> nr... aflându-se pe pista de aterizare a fost doborît cu o rafală de mitralieră, pilotul avionului, Slt. Theodor Livasiuc fiind omorît"*. La aflarea acestei veşti, Lt. Buchiu a rămas pentru câteva minute fără glas. Mai târziu avea să afle că în urma anchetei unei comisii mixte româno-sovietice care a urmat, s'a stabilit că doi ostaşi ruşi în stare avansată de ebrietate au pariat că vor doborî avionul care ateriza din prima rafală de mitralieră. Preţul acestei mârşăvii era o sticlă de vodcă.

După participarea activă la luptele pentru eliberarea Ardealului de Nord, la data de 1 Noembrie 1944 Escadrila 113 a primit ordinul de a se prezenta la Bază, la Flotila nr.3 Aviaţie-Informaţie dela Buzău. A urmat apoi scoaterea unor unităţi de aviaţie de pe linia frontului şi dezarmarea avioanelor româneşti de vânătoare bombardament şi recunoaştere. Acest ordin dat la indicaţiile Comandamentului sovietic dezonora Armata Română şi în special Aviaţia militară. Din acest motiv Lt. Florian Buchiu a refuzat să facă parte din escadrilele aviatice care urmau să însoţească trupele române alături de cele ruseşti în luptele din Ungaria şi Cehoslovacia şi din ziua de 11 Noembrie 1944, după 3 ani şi patru luni de front, s'a prezentat la Şeful Seviciului Mobilizării căruia i-a cerut să fie demobilizat, fiind rezervist. - *"Te înţeleg foarte bine, eşti decepţionat şi eu aş face la fel,* *i-a răspuns Cpt. aviator Comănescu, dar nu pot deoarece sunt ofiţer activ şi trebue să rămân la datorie"*. Luând ordinul de demobilizare, Lt. Buchiu se îndreptă spre dormitor pentru a-şi face bagajele. Avea sufletul îndurerat. Imaginea camarazilor săi care şi-au frânt aripile în marea încleştare a luptelor aeriene îi reveni în minte, defilând prin faţa lui ca la apelul de dinaintea plecării în misiune, zâmbindu-i de dincolo de viaţă cu mâna la cozorocul caschetei de aviator. Îşi aminti de camarazii săi din Escadrila 113 care căzuseră în misiuni de luptă şi sufletul lui se umplu de tristeţe. Retrăi momentele petrecute alături de ei şi le revăzu chipurile aşa cum îi cunoscuse. Şi-l reaminti pe Cpt. av. postmortem Alexandru Stârcea, care arsese în carlinga avionului său, pe Adj. av. Tomac, pe Sergentul mitralior Constantinescu, căzuţi în luptele aeriene, cât şi pe Sergentul t.r. Trâmbiţă, împuşcat în frunte, lângă el, în luptele dela sol împotriva unui comando german. Îşi mai aminti şi de alţi aviatori căzuţi la datorie, precum adjutantul Theodor Negulici citat prin Ordin de Zi pe întreaga Aviaţie şi decorat cu Ordinul *"Virtutea Aeronautică"* clasa *"Crucea de Aur cu Spade"* pentru conducerea avionului său de bombardament *"Stukas"* şi aterizarea în bune condiţii, deşi fusese lovit de un glonţ care îi atinsese nervul optic orbind pe loc. Fapta lui de eroism impresionase profund şi fusese relatată pe larg într'o cunoscută revistă de război germană. Îşi mai aminti şi de asul aviaţiei de vânătoare române, Comandorul postmortem Alexandru Şerbănescu, cel care se angajase în luptă împotriva unei formaţii de câteva sute de avioane americane de bombardament şi se prăbuşise ca un vultur cu aripile frânte pe un povârniş de stâncă pe frumoasa Vale a Buzăului.

Aceasta este povestea morţii Slt. aviator Theodor Lisaniuc, pe care autorităţile comuniste de atunci, aflate în slujba Moscovei, au ascuns-o. Şansa a fost însă că unii dintre camarazii lui de armă au supravieţuit, precum Comandorul av.(r) Florian Buchiu, decorat printre altele cu *"Virtutea Aeronautică cu Spade"* care şi-a rememorat unele fapte eroice din Epopeea Aviaţiei Române în cel de-al Doilea Război Mondial, în care trupele ruseşti în drumul spre Berlin, cu kalaşnicovul într'o mână şi cu sticla de vodcă în cealaltă au lăsat în urma lor ruine, lacrimi şi morminte, printre care a fost şi cel al Slt. av. Theodor Lisaniuc, căzut jertfă pe altarul crudului zeu Marte, după terminarea războiului, ucis de doi membri ai unei armate care a adus în Europa ciuma doctrinei comuniste.

Câinele turbat

În Editura *Semne*, a apărut cu doi, trei ani în urmă cartea dr. Dumitru Nicolcioiu *"Câinele turbat"*. Membru al Uniunii Scriitorilor din România, autorul, nefiind la prima sa apariţie editorială, ne pune în contact, arestat fiind pentru *"delict de uneltire"* cu unul din cele mai machiavelice procedee de a smulge declaraţii deţinuţilor politici. Personal, nu-l cunoşteam pe medic, până într'o seară când am primit, dela Domnia sa o scrisoare, în care mă ruga să-l înscriu în cartea mea *"Medici în recluziune"*.

Plicul mare şi gros la palpare, conţinea mai multe nuvele cu subiecte legate de detenţie, care mai de care mai dramatice, plus câteva poezii concepute în puşcăriile comuniste. Nu voi încerca acum să intru în amănunte. Din suita de cinci nuvele strălucite, am ales *"Câinele turbat"*, pentrucă deşi întâmplările par neverosimile, ele scot în evidenţă, cu mult adevăr, metodologia comunistă, de tip stalinist, a cadrelor de Securitate, care-şi motivau atrocităţile prin binecunoscuta lozincă: scopul scuză mijloacele. Grozăviile prin care s'au obţinut, uneori, aşa-zisele capete de acuzare, sunt atât de şocante, încât orice om de bună credinţă refuză să le creadă. Ori, tocmai pe aceste considerente s'a constituit eşafodajul crimei, ce a zguduit România timp de 45 de ani.

Dacă în romanul lui Dostoevski *"Amintiri din Casa Morţilor"*, grozăviile închisorilor siberiene tăiau respiraţia cititorului, iadul roşu instalat la noi, după 23 August, a fost de-a dreptul apocaliptic. Acolo, în Siberia, de bine, de rău, după pronunţarea sentinţei, pedepsitul intra automat în regimul de semilibertate al penitenciarelor cu toate *"prerogativele"* lui, la noi, cultul *"crimei"* era cu viclenie cultivat, încât, exploatarea omului de către om să devină cu timpul o axiomă. Cititorul are în mâini o carte cutremurătoare, care nu se bazează pe ficţiune, ci pe fapte reale, adevăruri plătite în cele mai multe cazuri cu sânge. În cartea *"Câinele turbat"*, autorul ne pune în contact cu paznicii lui, care nu mai sunt banali plutonieri de Securitate, tablagii, ci câini lupi dresaţi să păzească, dar şi să-ţi inspire groază.

Pânda aceasta satanică, om-câine, nu este cu nimic mai teribilă decât metodele inchiziţiei spaniole cu aruncarea creştinilor în groapa cu lei. Şi aici este vorba de un joc al sorţii: jocul cu moartea care te pândea prin mijlocirea unei fiare puse să-ţi studieze fiecare mişcare şi eventual să sfâşie. Şi aici, ca şi în lagărele naziste sau bolşevice, s'au făcut experienţe pe om, folosit drept cobai în numele principiului *"omul, este cel mai preţios capital"*. Din cei trei câini lupi puşi să păzească în ture, pe aşa-zisul *"bandit"*, un duşman al poporului, unul părea să fi fost mai îngăduitor şi aparent, în relaţii de complicitate cu surghiunitul. Avea ochii mai altfel, mai luminoşi, poate un pic mai prietenoşi decât ceilalţi doi. Masa adusă zilnic era împărţită după un anumit tipic: friptură pentru câine, lăturile pentru arestat. *"Amândoi"* serveau masa la aceeaşi oră, numai că meniul era diferit. Dar paznicului-fiară, după un prelung studiu, i se păru că ceva nu era în regulă şi că foamea dublată de frică, îl împiedica pe om să vină înspre friptura lui. Spaima, citită de fiară în ochii osânditului, i se părea atât de mare, încât instinctiv, îi întinse cu laba lui uriaşă, farfuria cu jumătate din friptură neconsumată. Şi ochii lor se întâlniră din nou, ca într'o dumnezeiască împăcare, neştiută de nimeni şi neînţeleasă de nimeni. Unul obsedat de foame, este obsedat să-şi apropie friptura, celălalt, cu o curiozitate neduşmănoasă, vecină cu mirarea, în aşteptarea gestului îndrăzneţ. În cele din urmă, foamea a învins şi victima a împărţit frăţeşte friptura cu paznicul.

După trei zile însă, jocul dintre victimă şi călău este descoperit de către ofiţerul anchetator care, considerând actul câinelui o *"trădare naţională"*, îl împuşcă în faţa victimei uluite, spunând că era *"turbat"* şi că a atentat la viaţa unui ofiţer de Securitate. Întrucât câinele figura în procesele verbale de dotare ale Ministerului Afacerilor Interne, sacrificarea lui necesita un proces verbal de scădere, iscălit de ofiţerul de Securitate şi deţinutul care privea uluit acea scenă apocaliptică. De aceea, tonul ofiţerului se schimbă până la umilire, când a simţit nevoia unei scuze, care să-i legitimeze actul: *"Ar trebui să-mi mutumeşti că te-am scăpat dela o moarte sigură. Mâine, poimâine, ţi-ar fi sărit în gât, şi nu ştiu dacă mai putea cineva să te salveze"*. Câtă ipocrizie, câtă neruşinare se adunau în aceste cuvinte. *"Pune mâna şi iscăleşte acest proces verbal, ce dracu, oameni suntem, demult bănuiam că este turbat"*.

Într'un târziu, în celulă rămăsese numai victima şi fostul lui paznic, câinele lup, cu ochii larg deschişi, nedumeriţi, ca şi când ar dori să spună: *"Iartă-mă necunoscutule, dar eu, atât am putut să fac pentru tine."*

Gheorghe PENCIU

Autorul acestui articol a executat 14 ani de detenţie politică, fiind şi el în paza unui câine-lup, la Malmeson în 1948.

CITIŢI LUNAR
"CUVÂNTUL ROMÂNESC"

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

GOLURI NUMEROASE ŞI IMPORTANTE ÎN TRATATUL DINTRE ROMÂNIA ŞI FEDERAŢIA RUSĂ

Mărturiile unui veteran de război şi martor al evenimentelor

Un tratat de bază între România şi Federaţia Rusă, era aşteptat, dar, cum spuneam şi altă dată, era bine să fie cunoscut de noi toţi. Un tratat de acest fel se cuvenea să aibă în vedere, în primul rând, denunţarea Pactului dintre Stalin şi Hitler ***(Pactul Ribbentrop-Molotov din 1939)***, pe care un contemporan al nefericitului eveniment, Klaus Mann, îl aprecia în ***Jurnalul*** său din 29 Iunie 1941, ca ***"una dintre cele mai mari perversităţi şi unul dintre cele mai mari paradoxuri ale istoriei lumii"***.

Este vorba de acel pact, pe baza căruia noi, Românii trăim şi astăzi, la Nord şi la Est, în spatele unor hotare aberante, pe care ni le-au fixat în mod arbitrar, acum aproape 65 de ani, cei doi dictatori de tristă amintire.

Pe de altă parte, un tratat echilibrat şi care îşi propunea să creeze o bază solidă şi o atmosferă pozitivă sănătoasă, între cele două ţări, favorabile şi extinderii relaţiilor economice dintre ele, nu se poate concepe fără înapoierea în acelaşi timp şi a ***tezaurului nostru***, pe care l-am dat spre păstrare Moscovei, acum aproape 90 de ani.

Or, tratatul semnat de curând la Moscova, pe lângă faptul că, în mod nejustificat pune pe un plan secundar ***asemenea priorităţi importante ale politicii noastre externe***, face în plus şi greşeala ***de a pune pe picior de egalitate*** brutala agresiune sovietică, din 1940, care ne-a deposedat de teritoriile noastre de veche tradiţie românească, ale ***Ţinutului Herţa, Nordului Bucovinei şi Basarabiei***, cu încercarea legitimă făcută de noi, cu un an mai târziu, ***în 1941, de a ni le recupera***.

Se poate spune acest lucru, întrucât, dacă Mareşalului Ion Antonescu i se poate imputa greşeala ce a făcut-o, atunci când, în faţa unei armate neînzestrate corespunzător şi nepregătită, s'a asociat Germanilor şi a trecut şi Nistrul (greşeală pentru care, şi el şi noi am plătit din plin), în schimb, nu i se poate imputa încercarea ***de a ne reîntregi ţara***, pe care invadatorii sovietici ne-o ciopârţiseră cu un an înainte.

De altfel, din această cauză, pentru Românii din ***Ţinutul Herţa, Nordul Bucovinei şi de pe teritoriile Basarabiei istorice***, Ion Antonescu rămâne singurul conducător şi om politic, care i-a avut *"la inimă"* şi a vrut să-i elibereze.

După cum s'a văzut, dintre cei care i-au urmat, chiar şi după perioada de totalitarism comunist, nimeni n'a ridicat un deget pentru ei, lăsându-i de izbelişte în afara unor graniţe tradiţionale.

Din contră, unul dintre aceşti conducători, un ***"diletant" în ale politicii***, sfătuit probabil de diplomaţi şi istorici de *"serviciu"*, a mers până acolo încât, printr'un tratat umilitor şi ruşinos, încheiat în grabă cu Ucraina, în 1997, a dat într'un fel, un spor de legitimitate aceluiaşi nedrept Pact Ribbentrop-Molotov. Dela un politician inteligent şi cu experienţă politică, cum este actualul Preşedinte Domnul Ion Iliescu, şi dela un diplomat cu iniţiativă şi curaj, de care a dat dovadă în alte împrejurări, Domnul ministru de Externe Mircea Geoană, ne aşteptam la mai multe şi nu credeam că amândoi îşi vor pune semnătura pe un tratat, care seamănă ***mai mult cu un dictat, decât cu un tratat***.

Într'adevăr, cum am putea vedea altfel, un tratat în care, în schimbul unor relaţii economice de perspectivă (de care, în condiţiile în care ţara noastră se pregăteşte să se integreze în economia Uniunii Europene, nu ştim în ce măsură am putea să le valorificăm), partea română a stat nemişcată în banca ei şi pe lângă cele două principale priorităţi, dela început, trecute prea uşor pe linie moartă, a înţeles că trebue să renunţe şi la toate celelalte obiective şi care ar fi meritat să intre în analiza negociatorilor din cele două părţi.

Nu este cazul să ne oprim aici asupra unei tratări mai largi a acestora, dar o enunţare a unora dintre ele, ar merita s'o facem.

Aşa de pildă, un subiect de discuţie cu înalta parte sovietică, ar fi fost situaţia mai particulară a ***Ţinutului Herţa***, a acestui teritoriu din România veche, nepreväzut în ***Pactul Ribbentrop-Molotov*** şi în care, deşi Sovieticii au recunoscut că în 1940 au intrat ***"din greşeală"***, l-au lăsat moştenire Ucrainei, care s'a făcut astfel stăpână pe un pământ dintotdeauna românesc, locuit de Români într'o proporţie, care, şi astăzi se apropie de 100%.

Un alt subiect de discuţie, ar fi fost şi soarta ***Insulei Şerpilor***, care a aparţinut Românie şi pe care Sovieticii, cum ştiu foarte bine, au primit-o pe baza unui simplu proces-verbal. Astăzi, tot ca moştenitoare a fostei Uniuni Sovietice, Ucraina ne exclude şi dela nişte drepturi legitime şi elementare asupra acestei insule.

Noi Românii, ne-am aşteptat ca delegaţia noastră, odată cu încheierea acestui tratat, să solicite sprijinul Federaţiei Ruse, pentru ca, ***foştii camarazi de închisoare ai lui Ilie Ilaşcu, să fie şi ei eliberaţi***, după anii grei de temniţă, la care au fost pe nedrept condamnaţi.

Tot atât de îndreptăţiţi erau delegaţii noştri, ca să folosească acest prilej, pentru a cere Federaţiei Ruse să se grăbească ***la îndepărtarea din zonă a armatei a 14-a*** care, cu toate intervenţiile ce s'au făcut şi pe plan internaţional, nu pare să se fi trecut la fapte.

Românii au apoi dreptul ca să vegheze la evoluţia liberă şi democratică a fraţilor lor de peste Prut şi de aceea consideră că ***federalizarea***, care este gata să se impună micii lor ţărişoare, ca şi încercarea de a se ***acorda statutul de limbă oficială limbii ruse***, *unei limbi vorbite de puţin peste 10% din populaţie, sunt măsuri impuse şi forţate.*

Dacă România se abţine dela orice intervenţie şi amestec în viaţa Românilor dintre Prut şi Nistru, este normal ca ***să fie lăsaţi în pace şi de alţii,*** *mai apropiaţi sau mai îndepărtaţi.*

În sfârşit, deşi nu are nici o legătură directă cu tratatul, noi am vrea să mai adăugăm aici şi ***dorinţa noastră, a Românilor, de a obţine dela Federaţia Rusă, un teren de câteva sute de metri pătraţi****, în care, pe lângă* ***un cimitir românesc****,* ***să ridicăm un mausoleu*** *în memoria celor care, pe întinsul teritoriu al fostei Uniuni Sovietice, au murit ca* ***deportaţi*** *sau ca* ***prizonieri****, ca şi a acelora care* ***au căzut în lupte, cu arma în mână***.

Dacă aici în ţară suntem datori să-i cinstim pe aceia care s'au întors ca ***veterani sau invalizi de război****, apoi, un gând şi o lumânare aprinsă, o merită şi aceia care* ***nu s'au mai întors şi au murit****, încercând să-şi respecte jurământul pe care l-au depus şi ordinul care l-au primit dela superiorii lor.*

Aşa cum Francezii şi-au amintit de curând de cei pe care i-au pierdut în Rusia, sub comanda împăratului lor, se cuvine, ca şi noi să ne amintim de aceia pe care i-am pierdut, mult mai încoace.

Prof. Dr. doc.
Ion GHERMAN

SIMPATIZANŢI PPCD PICHETEAZĂ AMBASADA RUŞIEI DELA CHIŞINĂU

Câteva zeci de simpatizanţi ai opoziţiei creştin-democrate din Republica Moldova picheteză Ambasada Federaţiei Ruse dela Chişinău. Protestatarii cer retragerea trupelor şi armamentului rusesc din regiunea transnistreană până la sfârşitul acestui an, aşa cum prevăd angajamentele asumate de Rusia în cadrul OSCE.

Ei poartă pancarte cu lozincile: *"Afară armata de ocupaţie"*, *"Federalizarea nu va trece"*, *"Putin, încetează războiul împotriva Basarabiei"*. Demonstraţia este supravegheată de poliţie.

Liderul Partidului Popular Creştin Democrat, Iurie Roşca a anunţat la un miting în Piaţa Marii Adunări Naţionale din Chişinău că Ambasada Federaţiei Ruse va fi pichetată zilnic timp de o lună. Diplomaţii ruşi acreditaţi în Republica Moldova nu au reacţionat deocamdată la protestele din faţa Ambasadei. Misiunea OSCE dela Chişinău şi-a exprimat temerea că Rusia nu va reuşi să-şi retragă armamentul şi trupele din Transnistria până la sfârşitul anului, în cazul în care nu va accelera acest proces. Reprezentantul Statelor Unite ale Americii la OSCE, Douglas Davidson a declarat la Viena că Washingtonul este profund îngrijorat de lipsa de progres în retragerea trupelor ruseşti din Estul Republicii Moldova. La rândul lor, reprezentanţii Rusiei au dat vina pe autorităţile secesioniste dela Tiraspol şi au declarat că anume acestea împiedică evacuarea armamentului rusesc din Transnistria.

MICHAEL GUEST: LIMBA "MOLDOVENEASCĂ" ESTE LIMBĂ ROMÂNĂ

Ambasadorul Statelor Unite la Bucureşti, Michael Guest, a declarat că limba moldovenească este practic limba română. Reprezentantul Administraţiei dela Washington a făcut această afirmaţie în cadrul cursurilor *"Nicolae Titulescu"* pentru tinerii diplomaţi care se desfăşoară la Poiana Braşov, într'o prelegere referitoare la naţionalism în Europa. *"În privinţa faptului că numiţi aceasta limba română sau moldovenească, din câte ştiu este practic vorba de aceeaşi limbă"*, a apreciat Michael Guest. *"Nu am fost niciodată în Republica Moldova şi nu am putut să sesizez dacă sunt şi unele diferenţe, dar este practic aceeaşi limbă"*, a opinat reprezentantul american.

MOLDOVENII DIN STRĂINĂTATE TRIMIT ACASĂ 149 DE MILIOANE DE DOLARI

Potrivit unor date anunţate de Banca Naţională a Republicii Moldova, în prima jumătate a acestui an cetăţenii care muncesc în străinătate au trimis acasă 149 de milioane de dolari, i peste 40 milioane mai mult decât în aceeaşi perioadă a anului 2002. Cele 149 de milioane ar acoperi 64 % din deficitul comercial al ţării, care în primul semestru a fost de 231 de milioane de dolari.

Experţi independenţi afirmă că suma reală a banilor câştigaţi de moldovenii care lucrează în străinătate s'ar ridica la aproape 500 de milioane de dolari, iar sumele repatriate ar contribui în mod esenţial la menţinerea unui curs bun al leului moldovenesc.

"ISTORIA INTEGRATĂ" O FORMĂ DE DESNAŢIONALIZARE A ROMÂNILOR BASARABENI

Preşedintele Asociaţiei Istoricilor, Anatol Petrenco, a declarat că, utilizând astfel de tertipuri, guvernarea comunistă dela Chişinău şi-a propus excluderea din învăţământ a *"Istoriei Românilor"*.

"Prin acţiunile sale, guvernarea comunistă încalcă Rezoluţiile 1280 şi 1303 (din 24 Aprilie şi respectiv 26 Septembrie 2002) ale Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, în care se recomandă menţinerea moratoriului asupra reformelor privind studierea şi statutul limbii ruse, precum şi asupra modificărilor programelor de studiere a istoriei", a accentuat Petrenco.

Totodată, potrivit membrului Asociaţiei Istoricilor, Alexandru Moşanu, introducerea cursului *"Istoria integrată"* este o tentativă a autorităţilor comuniste de revenire la vechile dogme staliniste. La rândul său, vicepreşedintele Asociaţiei istoricilor, Ion Negrei, a menţionat că guvernanţii pun la cale o antireformă în învăţământ, cu scopul de a distruge identitatea românească a populaţiei autohtone, iar, în opinia doctorului în istorie Gheorghe Palade, actuala guvernare încearcă *"în mod agresiv"* să reintroducă *"Istoria Moldovei"*.

Membrii Asociaţiei Istoricilor au menţionat că aşazisa *"Istorie integrată"* este introdusă în unele şcoli în calitate de experiment, trecându-se iresponsabil peste condiţiile obligatorii necesare desfăşurării oricărui experiment şcolar. Astfel, până în prezent adepţii *"Istoriei integrate"* nu au prezentat încă opiniei publice concepţia cursului respectiv, *"experimentul"* demarând fără pregătirea unei baze metodico-didactice elementare. În plus, potrivit lor, pentru realizarea experimentului, autorităţile comuniste au manipulat experţii Consiliului Europei şi i-au corupt pe unii profesori de istorie, oferindu-le avantaje materiale.

Petrenco a mai declarat că membrii Asociaţiei Istoricilor vor descinde în şcolile din Republica Moldova pentru a le explica elevilor şi profesorilor că *"Istoria integrată"* este o diversiune ordinară.

Putin şi Voronin vor legaliza prezenţa armatei ruse în Republica Moldova

Preşedintele Partidului Popular Creştin-Democrat (PPCD) din Republica Moldova, Iurie Roşca, a declarat că Vladimir Putin şi Vladimir Voronin urmează să semneze, în această toamnă, la Chişinău, o declaraţie comună de legalizare a prezenţei armatei ruse în Republica Moldova.

Iurie Roşca a menţionat, într'o conferinţă de presă ţinută la Bucureşti, că Preşedintele Federaţiei Ruse, Vladimir Putin, va face o vizită la Chişinău, în această toamnă, în cursul căreia va fi semnat acest document.

Liderul PPCD a precizat că, în prezent, conform Constituţiei Republicii Moldova, prezenţa militarilor ruşi pe teritoriul acestei ţări este ilegală. El a adăugat că staţionarea trupelor ruse va fi permisă odată cu revizuirea Constituţiei Republicii Moldova.

Iurie Roşca a acuzat autorităţile dela Chişinău că nu respectă rezoluţiile Adunării Parlamentare a Consiliului Europei. El a apreciat că regimul politic din Republica Moldova este de factură totalitară.

Roşca a acuzat, de asemenea, Federaţia Rusă de exercitarea unor presiuni puternice asupra Chişinăului pentru rusificarea populaţiei şi chiar eliminarea elementului românesc din această ţară. El a afirmat că în Republica Moldova este aplicat *"un plan rusesc de federalizare"*, care urmăreşte transformarea acestui stat într'o *"anexă geopolitică a Federatiei Ruse"*, actuala putere dela Chişinău fiind *"un derivat al politicii imperiale a Federaţiei Ruse"*.

Preşedintele PPCD a precizat că, deşi Republica Moldova este, potrivit statisticilor, cea mai săracă ţară din Europa, Rusii sunt interesaţi de acest teritoriu ca *"zonă de expansiune militară"*.

Iurie Roşca a declarat că opoziţia politică dela Chişinău solicită retragerea arsenalului militar rus din Republica Moldova şi eliberarea celor trei deţinuţi dela Tiraspol, membri ai PPCD.

Roşca a precizat că a organizat această conferinţă de presă la Bucureşti pentru a sensibiliza opinia publică din România. El a declarat că din această cauză nu a venit la Bucureşti pentru a se întâlni cu oficiali români. Liderul PPCD a mai spus că autorităţile române cunosc situaţia din Republica Moldova. El a adăugat că nu aşteapta soluţii imediate, *"declaraţii de război"* din partea autorităţilor dela Bucureşti. Roşca a apreciat că atitudinea României faţă de situaţia din Republica Moldova este *"foarte corectă"*. El a afirmat că autorităţile române nici nu pot face mai mult, deoarece relaţiile diplomatice între Chişinău şi Bucureşti sunt îngheţate.

CALEIDOSCOP

NOI INDICII DESPRE STRĂMOŞII EUROPENILOR, DESCOPERITE ÎN ROMÂNIA

Fragmentele umane fosilizate descoperite într'o peşteră din România oferă indicii despre felul în care arătau oamenii din epoca modernă atunci când au sosit în Europa, notează *site*-ul Centre Daily.com.

Rămăşiţele fosilizate - un maxilar, un fragment de craniu şi un fragment temporal al calotei craniene - ar putea, de asemenea, să vină în sprijinul teoriei potrivit căreia primii oameni moderni din Europa s'ar fi împerecheat cu neanderthalienii, susţine antropologul Erik Trinkaus dela Universitatea Washington.

Maxilarul a fost descoperit de un grup de speologi români într'o peşteră din Munţii Carpaţi, în Februarie 2002. Specialiştii au comunicat descoperirea Oanei Moldovan, directoarea Institutului de Speologie din Cluj, care apoi l-a contactat pe Erik Trinkaus.

Trinkaus şi Moldovan s'au întâlnit în Ungaria, la Budapesta, iar cercetătorul dela Universitatea Washington a adus fragmentul de os uman la St. Louis, pentru datare cu carbon şi alte analize. Trinkaus a fotografiat fosila şi a efectuat o tomografie computerizată înainte de a lua un mic fragment pentru a-l trimite pentru datare.

Oamenii de ştiinţă determină adesea vârsta fosilelor prin datarea materialului din acelaşi strat al solului în care au fost descoperite oasele. Potrivit antropologului american, datarea directă a fosilelor reprezintă un mod mai sigur de stabilire a vârstei, însă acest lucru presupune distrugerea unui mic fragment al exemplarului. De vreme ce fosila fusese luată din peştera în care fusese descoperită, (Peştera cu Oase), Trinkaus nu a avut de ales şi a tăiat o porţiune din maxilar pentru a o trimite la un laborator.

Laboratorul a comunicat în scurt timp rezultatele obţinute: maxilarul era vechi de aproximativ 35.000 de ani.

"Am rămas şocat când am citit e-mailul primit", a spus omul de ştiinţă american. Maxilarul este cea mai veche rămăşiţă a omului modern care a fost descoperită în Europa, datând aproximativ din perioada în care aceştia au ajuns pentru prima oară pe acest continent.

Trinkaus şi colegii săi au vizitat din nou peştera şi au găsit şi alte oase împrăştiate printre fosile ale ursului de peşteră. Câteva cranii ale acestor urşi fuseseră aşezate cu grijă pe pietre, indicând faptul că acesta ar putea reprezenta locul unde primii oameni moderni îşi aduceau morţii.

Oasele provin dela cel puţin trei persoane, a precizat Trinkaus. Maxilarul aparţine unui bărbat adult, pe care colegii români ai lui Trinkaus l-au botezat Ion. Celălalt os aparţine unui băiat în vârstă de 15 ani, care a fost numit Vasile. Ultimul fragment nu se potriveşte cu primele două şi pare că aparţine unei femei, pe care Românii au botezat-o Maria.

Rămăşiţele fosilizate provin, fără îndoială, dela oameni ai epocii moderne. Ele prezintă însă şi caracteristici ale omului de Neanderthal. Această combinaţie a trăsăturilor ar putea însemna că oamenii moderni s'au împerecheat cu neanderthalienii, a afirmat Trinkaus.

Această teorie este una controversată. Unii specialişti pretind că omul de Neanderthal a reprezentat o specie separată de cea a oamenilor moderni şi susţin, în general, teoria conform căreia oamenii epocii moderne au ajuns în Europa şi i-au înlocuit pe neanderthalieni.

Dar descoperirea unui schelet de copil în Portugalia, a oaselor din România şi a altor fosile care prezintă o combinaţie de caracteristici moderne şi primitive i-a determinat pe unii cercetători să-şi reconsidere teoriile, a afirmat Robert Franciscus, cercetător la Universitatea Iowa din Iowa City. *"Pe măsură ce începem să cunoaştem mai multe lucruri despre primii europeni moderni, aflăm că ei sunt mai puţin moderni decât ne-am aşteptat"*, a mai adăugat cercetătorul american Erik Trinkaus.

O Româncă din Sidney a câştigat cea mai importantă distincţie australiană pentru desen

Premiul Dobell pentru desen, în valoare de 20 000 de dolari, i-a fost acordat Româncei Aida Tomescu pentru un pastel reprezentând o lumânare albă arzând, pe un fundal de cerneală neagră, lucrare intitulată Negru III şi Negru IV, sau *"Lumânare întro odaie întunecată"*. Tomescu a declarat că lucrarea, realizată anul trecut, este una cu tentă optimistă, în ciuda titlului şi a fundalului de culoare închisă.

Desenul abstract expresionist este inspirat dintr'o pictură cu aceeaşi temă realizată de artistul neo-zeelandez Colin Mc Cahon. *"Pictura lui McCahon m'a impresionat profund, aducându-mi în minte amintiri din copilărie, cu lumânări aprinse în diverse încăperi i în biserici"*, a declarat Tomescu, după ce i-a fost înmânat premiul, la Galeriile de Artă din New South Wales, Australia.

Aida Tomescu s'a născut în 1955 la Bucureşti, unde a urmat cursurile Institutului de Arte Frumoase. În 1980, a emigrat în Australia, stabilindu-se la Sidney. În 2001, artista plastică de origine română a fost laureata Premiului Wynne pentru pictură peisagistică. Lucrările sale au fost incluse în mai multe colecţii prestigioase, printre care cea a Galeriei Naţionale de Artă din Victoria, a Muzeului de Artă Modernă din Heide şi cea a Muzeului Naţional din Bucureşti.

FLUCTUAŢIA DOLARULUI CANADIAN

SHARP VA LANSA ÎN OCTOMBRIE COMPUTERE CU ECRAN 3D

Computere de tip notebook care afişează imagini tridimensionale vor fi lansate pe piaţă în Japonia şi SUA în luna Octombrie, de către compania niponă Sharp Corp., informează Reuters.

Această afişare de imagini 3D, care nu necesită ochelari speciali, este o premieră mondială, a indicat Sharp, cel mai important producător nipon de ecrane cu cristale lichide (LCD).

Compania a semnalat că imaginea 3D poate fi utilizată pentru jocuri video şi desen arhitectonic, iar utilizatorii pot reveni la o imagine 2D, pentru procesarea de text, doar prin apăsarea unui buton.

"Credem că tehnologia noastră 3D va crea un nou segment de creştere pe piaţa saturată a computerelor personale", a declarat Makoto Nakamura, director general al divizia de sisteme computerizate mobile a Sharp.

Cu toate că Sharp este principala companie din piaţa televizoarelor cu ecran plat, cu o cotă mondială de circa 50%, firma deţine mai puţin de 10% din piaţa internă a computerelor notebook.

Tehnologia 3D va fi utilizată la computere cu ecran de 15" şi procesor Pentium 4 fabricat de Intel, iar lansarea pe piaţă este prevăzută pentru 27 Octombrie în Japonia. Pe piaţa americană, data lansării va fi aproximativ aceeaşi.

Sharp a estimat că prezintă utilizatorii care lucrează cu conţinut 3D şi alţi utilizatori corporatişti în prima fază, iar obiectivul referitor la vânzările lunare este uşor superior unui volum de 1.000 de computere.

Însă, până la finalul anului, Sharp prevede lansarea de modele destinate tuturor utilizatorilor de computere, ceea ce ar impulsiona vânzările.

Sharp produce deja telefoane mobile cu ecrane 3D similare pentru firma niponă de telefonie mobilă NTT DoCoMo.

Preţul de vânzare al computerulor va fi de circa 350.000 yeni (2.989 dolari), cu 60.000-70.000 yeni peste preţul modelelor convenţionale 2D cu specificaţii similare.

Ţinta companiei o reprezintă utilizatorii care

CAMPANIA ÎMPOTRIVA DISTRIBUŢIEI ILEGALE DE MUZICĂ ÎNCEPE SĂ DEA REZULTATE

Campania de combatere a distribuţiei ilegale de piese muzicale pe Internet din Statele Unite a dus la creşterea numărului de procese intentate pentru astfel de infracţiuni, dar site-urile care furnizează astfel de servicii continuă să fie frecvent accesate, relatează *Reuters*.

Industria muzicală americană a declanşat o acţiune de proporţii pentru a preveni aceste practici. Potrivit unui studiu realizat de firma de cercetare Nielsen/ Netratings, rata de utilizare a paginilor *"file sharing"* (unde accesul este gratuit) a scăzut cu numai cinci procente, în această perioadă.

Site-ul KaZaa a atras aproape 4,23 de milioane de americani, comparativ cu numărul înregistrat cu o săptămână în urmă, respectiv de 4,47 milioane. Morpheus, iMesh şi Bear Share, alte trei destinaţii preferate de amatorii de muzică, au înregistrat rate de accesare similare cu cele din săptămânile anterioare.

În luna Iunie, asociaţia americană care reprezintă industria muzicală (The Recording Industry Association of America - RIAA) a lansat o campanie pentru combaterea pirateriei pe Internet. De atunci, popularitatea serviciilor *"file sharing"* a scăzut semnificativ. KaZaa a pierdut peste 40% din cei peste şapte milioane de utilizatori pe care îi înregistra la începutul lui Iunie.

Obiectivul pe termen lung al asociaţiei este de a transfera serviciile ilegale furnizate de site-uri precum KaZaa spre programele de genul iTunes al grupului Apple, care permite descărcarea fişierelor muzicale contra cost.

La începutul lunii Septembrie, RIAA a dat în judecată 261 de persoane, printre care se numără şi o fetiţă în vârstă de 12 ani, pentrucă ar fi distribuit fără drept sute de mii de piese muzicale prin intermediul Internetului.

Asociaţia a avertizat că vor continua să aducă în faţa instanţei persoanele care se fac vinovate de astfel de practici.

JOHN MAZWELL COETZEE ESTE CÂŞTIGĂTORUL PRE MIULUI NOBEL PENTRU LITERATURĂ

Scriitorul sud-african John Mazwell Coetzee este câştigătorul premiului Nobel pentru literatură pe anul 2003, a anunţat Academia Suedeză, citată de AP din Stockholm.

VITRINA CU CĂRŢI

POEZII DIN ÎNCHISORI $ 20
Culegere de Zahu PANĂ
DIN ŢARA LUI CAIN $ 20
de Dumitru PHILIP
ÎNAINTE ŞI DUPĂ DICTATUL DELA VIENA $ 20
de Aurel S. MARINESCU
O CONTRIBUŢIE LA ISTORIA EXILULUI ROMÂNESC $ 20
de Aurel S. MARINESCU
MĂ APLEC PESTE ANI $ 20
de Aurel S. MARINESCU
ARMATA ROŞIE ÎN ROMÂNIA $ 20
de Aurel S. MARINESCU
PITEŞTI, $ 20
de Dumitru BACU
DIN LUPTELE TINERETULUI ROMÂN (1919-1939) $ 15
culegere de texte
NĂZUINŢI ŞI DEZNĂDEJDI $ 10
de Petru GHEORGHEONI
ISTORIA POLITICĂ A EUROPEI, DELA NAPOLEON LA STALIN $ 20
de Adrian GRIGOROPOL
CĂLĂU ŞI DIPLOMAT, VIŞINSKI $ 15
de Nicolae CIACHIR
ISTORIA RELAŢIILOR INTERNAŢIONALE dela Pacea Vestfalică (1648) până în contempornietate (1947) $ 20
de Nicolae CIACHIR
SÂNGELE TEMNIŢEI şi POEME $ 15
de Radu GYR
PETALA INFINITULUI ALB poezii
de FLORICA BATU $ 15
CERŞTETRUL PORŢLOR DE ROUĂ, poezii $ 15
de DUMITRU ICIM
POEZII ALESE şi ŞOIMII PESTE PRĂPASTIE $ 10
de Nichifor CRAINIC
AMINTIRI DIN ÎNCHISOARE $ 10
de Nicolae DIMA
EXIL-OAMENI şi IDEI $ 10
de S CONSTANTINESCU
FÂNTÂNA LUMINII, poezii $ 10
de Dumitru ICHIM
CU ACUL PE SĂPUN, poezii $ 15
de Zahu PANĂ
LA PORŢILE DISPERĂRII $ 10
de Floria BAŢU-ICHIM

CĂRŢI ÎN LIMBA ENGLEZĂ

CAPTIVE ROMANIA, A DECADE OF SOVIET RULE $ 20
by Alx. CREŢIANU
A HISTORY OF THE ROMANIANS from Roman times to the completion of unity. by R.W. SETON-WATSON $ 30
JOURNEY TO FREEDOM $ 20
by Nicholas DIMA
THE ANTI-HUMANS (Piteşti) $ 20
by D. BACU
RED HORIZONS $ 20
by Ion Mihai PACEPA
PRISONER OF RED JUSTICE an account of ten years captivity in comunist Romania $ 20
by Leonard KIRSCHEN

LA FIECARE COMANDĂ SE ADAUGĂ COSTUL EXPEDIŢIEI

Puteţi procura cărţile de mai sus dela
Dl. Tudor Murgoci
39 Niagara Rd. Kitchener, Ont. N2B 1T1

ECONOMICE

ECONOMIA AMERICANĂ SE RELANSEAZĂ ÎN TIMP CE CEA EUROPEANĂ PIERDE TEREN

Când oare şi cu ce intensitate economia europeană, mai precis cea franceză, va fi influenţată de relansarea constatată în America şi în Asia? Acesta este un subiect major de dezbatere în rândul economiştilor, dar şi principala preocupare a guvernului condus de Jean-Pierre Raffarin.

Ultimele statistici economice publicate pe Bătrânul Continent nu au nimic liniştitor, nelăsând să se întrevadă nici un semn de relansare rapidă şi semnificativă a activităţii.

Produsul Intern Brut (PIB) din zona euro a scăzut cu 0,1 la sută în trimestrul al doilea, după ce a stagnat în primul trimestru. Această evoluţie este cu atât mai dezolantă cu cât în acelaşi moment a fost primită confirmarea unei ameliorări sensibile a conjuncturii în celelalte ţări ale lumii. Este cazul Statelor Unite, unde, în pofida unei situaţii încă dificile pe piaţa forţei de muncă, PIB-ul a crescut, în ritm anualizat, cu 3,1 la sută în cursul trimestrului al doilea. Chiar Japonia pare pe punctul de a ieşi din marasmul economic în care se afundase de peste zece ani. PIB-ul său a crescut cu 3,9 la sută în trimestrul al doilea. Acesta este însă de două ori mai mic decât ritmul remarcat în China, despre care guvernatorul Băncii Franţei, Jean-Claude Trichet, a estimat recent că a devenit *"motorul economiei mondiale"*.

Dar economia europeană nu profită deloc de pe urma dinamismului american şi asiatic.

Economia Europei este în pană, cu indicatori de creştere aproape toţi pe *"roşu"* în trimestrul al doilea: exporturi (-0,5 la sută), investiţii (-0,4 la sută), consum (+0,1 la sută).

Numai câteva ţări, precum Spania (+0,7 la sută creşterea PIB) sau Finlanda (+0,6 la sută) reuşesc să menţină o oarecare vigoare, celelalte afişând declinuri mai mult sau mai puţin marcante: - 0,5 la sută în Olanda, - 0,3 la sută în Franţa, - 0,1 la sută în Germania, în Italia şi în Belgia.

Sfârşitul anului nu se anunţă deloc mai strălucit. Comisia Europeană a revizuit în jos previziunea sa de creştere economică pentru 2003 în zona euro, la 0,5 la sută, faţă de 0,7 la sută în trecut.

Dacă experţii sunt de acord în a afirma că probabil momentul cel mai greu a trecut pentru economia europeană, nici unul nu prognozează o relansare viguroasă.

"Potenţialul de relansare a industriei europene apare foarte limitat pe termen scurt", observă economiştii societăţii financiare Aurel Leven. Ei estimează că *"industria ar urma să continuie să suprime locuri de muncă într'un ritm susţinut"*, fapt ce va greva asupra consumatorilor. Analiştii nu cred nici ei mai mult că zona euro va fi în măsură să recupereze întârzierea faţă de Statele Unite.

Economia americană ar putea înregistra, în 2004, o rată de creştere de două ori mai mare decât cea observată pe Bătrânul Continent, graţie unui consum şi unei investiii a întreprinderilor în mod categoric mai susţinute.

"Încă o dată, Europa se află în urma ciclului", constată economiştii dela Credit agricole. *"Per total, va trebui în continuare să se revizuiască în sus în Statele Unite şi în jos în Europa"*. Ei apreciază însă că *"nu există motive ca Europa să rămână împotmolită dacă economia Statelor Unite se relansează. Dar nu trebue să se aştepte nişte miracole"*.

Alţi economişti se arată mai severi şi mai neliniştiti: ei afirmă că zona euro nu este victima unei simple întârzieri a relansării, ci că ea este în curs de a plăti întârzierile sale în materie de reforme structurale, între care derapajele bugetare si incapacitatea de a ţine sub control cheltuielile publice ar constitui cel mai elocvent simptom. Aceasta este opinia lui Marc Touati, dela Natexis Banques populaire. El afirmă că *"trebue să încetăm să ne acoperim faţa şi să scuzăm absenţa unei creşteri prin faptul că aceasta din urmă ar fi sănătoasă, în timp ce a Statelor Unite ar fi anormală, deci temporară"*, din cauza deficitului enorm al balanţei lor curente şi a dezechilibrului între economiile lor şi consumul lor.

În opinia lui Marc Touati, în aceste condiţii, toamna se anunţă crucială. El susţine că *"Germania, Franţa şi Italia ori vor face alegerea reformei, a flexibilităţi şi a eficacităţii aparatului public şi vor regăsi calea creşterii, ori continuă să nu facă nimic, după modelul Japoniei, care a refuzat să se reformeze timp de zece ani şi, în acest moment, ele vor cunoaşte încetinirea economică"*.

De fapt, este dificil de a inspira încredere, de a explica faptul că Franţa nu va întârzia să beneficieze de relansarea economică americană şi asiatică subliniind în acelaşi timp imensitatea şantierului reformelor ce trebue realizate în această ţară.

Este greu de a-i face pe oameni să creadă că economia franceză poate înregistra o creştere susţinută denunţând în acelaşi timp prelevările obligatorii prea ridicate, pe o piaţă a muncii prea rigidă, o protecţie socială excesiv de costisitoare.

Între optimismul de faţadă şi pesimismul de fond, între dificultăţile conjuncturale şi întârzierile structurale, comunicarea economică a guvernului francez se dezvăluie a fi extraordinar de delicată.

ITALIA A CONFIRMAT SCĂDEREA PIB CU 0.1% ÎN TRIMESTRUL AL DOILEA

Economia Italiei a intrat în recesiune, pentru prima dată din anul 1992, în perioada Aprilie-Iunie 2003, potrivit statisticilor furnizate de agenţia naţională Istat şi preluate de *Reuters*.

Cererea internă redusă, scăderea exporturilor şi declinul investiţiilor au condus la scăderea Produsului Intern Brut italian cu 0,1% în trimestrul al doilea, comparativ cu primele trei luni.

În raport cu Aprilie-Iunie 2002, economia Italiei a crescut, dar cu numai 0,3%. Statisticile finale nu diferă de cele provizorii, date publicităţii luna trecută.

Consumul intern a avansat cu 0,3% în trimestrul analizat, iar investiţiile în capital fix s'au redus cu 1,4%.

Valoarea importurilor a depăşit-o pe cea a exporturilor cu aproape un miliard de dolari, exercitând de asemenea presiuni asupra creşterii economice.

Italia este al treilea stat din zona euro care îşi confirmă intrarea în recesiune, după Germania şi Olanda, aceasta fiind prima dată din ultimii zece ani în care atât de multe economii din regiune se află concomitent într'o perioadă de scădere a PIB.

Pentru 2003, ţinta oficială a Italiei este o creştere economică de 0,8%, dar surse guvernamentale au declarat recent că obiectivul va fi redus la 0,5%, ceea ce va împinge deficitul bugetar peste nivelul estimat în prezent, de 2,3% din PIB.

Totuşi, în ultiml timp au apărut unele indicii pozitive referitoare la perspectivele economice italiene. Încrederea companiilor a ajuns la cel mai ridicat nivel din peste un an, firmele observând o accelerare a cererii şi o scădere a stocurilor pe fundalul creşterii comenzilor. Dar consumatorii continuă să fie îngrijoraţi, atât în legătură cu situaţia financiară personală, cât şi cu cea a finanţelor publice.

SWISS INTERNATIONAL AIRLINES VA INTRA ÎN ALIANŢĂ CU ONEWORLD

Compania Swiss International Airlines a semnat un acord cu British Airways (BA), cel mai mare operator european de transport aerian, în baza căruia va deveni membru al alianţei Oneworld, fondată de partenerul britanic, informează un comunicat publicat de grupul britanic.

Grupul elveţian deţine deja acorduri bilaterale cu şase dintre operatorii care fac parte din Oneworld, printre care se numără American Airlines, Cathay Pacific (Hong Kong) şi Qantas (Australia).

Decizia privind aderarea la Oneworld a fost anticipată de analişti. Potrivit *Financial Times*, conducerea Swiss a respins, recent, o ofertă rivală înaintată de compania germană Lufthansa, care a încercat să atragă operatorul în propria sa organizaţie aeriană, Star Alliance.

Analiştii au arătat că opţiunea pentru Oneworld este justificată de dorinţa companiei elveţiene de a-şi păstra independenţa, cel puţin pe termen mediu.

Parteneriatul încheiat de cele două companii intervine într'un moment în care negocierile privind o eventuală fuziune între operatorii KLM (Olanda) şi Air France au ajuns într'un stadiu avansat.

Industria de transport aerian trece printr'un proces rapid de consolidare, iar acordul între cele două companii ar conduce la formarea unui nou lider pe plan european.

Swiss International Airlines, construită din activele operatorului falimentar Swissair, a raportat numai pierderi dela înfiinţarea sa, la sfârşitul lui 2001. Recent, compania a anunţat un deficit net de 333 milioane de franci elveţieni (214,43 milioane de euro) pentru primul semestru al anului.

Conducerea NYSE a numit un preşedinte interimar

Bursa de valori din New York (The New York Stock Exchange - NYSE) are un nou preşedinte, în persoana fostului director executiv al Citigroup Inc., John Reed, care va prelua temporar poziţia la care a renunţat Richard Grasso, relatează *Reuters*.

Consiliul de Conducere al NYSE a grăbit alegerea unui preşedinte interimar, iar desemnarea lui Reed reprezintă un pas important pentru găsirea unui succesor permanent al lui Grasso.

Fostul preşedinte al NYSE şi-a înaintat demisia după ce tot mai mulţi investitori, analişti şi oficiali americani l-au îndemnat să ia o astfel de decizie, pe fondul scandalului cu privire la remuneraţia sa.

NYSE este o societate non-profit şi nu este supusă aceluiaşi regulament de transparenţă ca alte companii publice.

Însă investitorii au fost şocaţi, la sfârşitul lunii August, după ce instituţia a anunţat că Richard Grasso va primi compensaţii de aproape 140 milioane de dolari. Două săptămâni mai târziu, bursa a anunţat că preşedintele său trebue să mai primească încă 48 de milioane de dolari, bani pe care acesta a refuzat să îi primească.

John Reed s'a retras din conducerea Citigroup în Aprilie 2000, după ce a pierdut controlul asupra companiei în favoarea rivalului Sanford Weill şi a fostului Secretar american al Trezoreriei, Robert Rubin.

Ulterior, el a devenit profesor la Universitatea Princeton şi la Sloan Business School, din cadrul Institutului Tehnologic din Massachusetts.

Aproape toată cariera lui Reed s'a concentrat asupra uneia dintre cele mai importante bănci din New York, astfel că numirea sa în fruntea unei burse de valori a luat prin surprindere o serie de analişti.

Reed a declarat că a vizitat o singură dată sediul NYSE din Manhattan şi că nu s'a întâlnit niciodată cu Richard Grasso. El a adăugat că va primi un dolar pentru noul său loc de muncă.

"Mai întâi, el trebue să calmeze incertitudinea majoră existentă în cadrul bursei şi să înceapă rapid un proces de restructurare. Şi apoi trebue să analizeze cât mai repede structura de conducere. Sarcina lui Reed este aceea de a restabili ordinea, pentrucă avem de a face cu o situaţie extrem de nesigură şi instabilă - ceea ce nu este de dorit în cazul celei mai mari pieţe financiare din lume", a arătat Charles Elson, directorul Centrului John L. Weinberg pentru Conducere Corporatistă din cadrul Universităţii Delaware.

VENTURILE BĂNCII NAŢIONALE A ROMÂNIEI AU SCĂZUT, ÎN ANUL 2002, CU 61%

BNR a înregistrat, anul trecut, venituri de 10.929,6 miliarde lei, valoare cu 61,6% mai redusă, în termeni reali, faţă de 2001, ca urmare a scăderii dobânzilor la plasamentele externe şi a diminuării portofoliului de titluri din piaţa internă, reiese din raportul anual al Băncii Naţionale.

Mai mult de 55% din totalul încasărilor au fost asigurate de operaţiunile cu titluri în valută, care s'au menţinut la un nivel similar celui din 2001, aproximativ 6.000 de miliarde lei.

Sumele obţinute de BNR din dobânzile aferente plasamentelor în instrumente externe, la care se adaugă celelalte venituri în valută, au cunoscut cea mai semnificativă reducere, dela aproape 11.000 de miliarde lei, la numai 1.171 miliarde lei.

"Pe plan extern, scăderea randamentelor la toate instrumentele în care BNR investeşte - determinată de scăderea dela 1,75% la 1,25% a ratei dobânzii pe termen scurt a Fed (Federal Reserve) şi dela 3,25% la 2,75% a ratei dobânzii de referinţă a BCE (Banca Centrală Europeană) - a anihilat practic influenţa pozitivă a majorării substanţiale a rezervelor internaţionale ale statului asupra veniturilor înregistrate de banca centrală", se arată în raportul BNR.

La sfârşitul anului trecut, valorile mobiliare străine, formate în principal din obligaţiuni guvernamentale, totalizau 181.338,7 miliarde lei, în creştere cu 76,3% faţă de anul 2001.

Structura plasamentelor externe s'a schimbat fundamental, investiţiile în obligaţiuni emise de guvernele europene atingând 64% din portofoliul de titluri, faţă de 27%, cu un an în urmă.

Randamentul anual al fructificării rezervelor internaţionale s'a situat la 3,65%, iar în cazul rezervelor valutare s'a obţinut un câştig de 4,04%, superior dobânzilor plătite pe pieţele financiare internaţionale.

Rezultatele obţinute de BNR au fost, însă, mai bune decât cele prevăzute la începutul anului trecut prin bugetul de venituri şi cheltuieli. Astfel, banca centrală estima venituri cu 700 de miliarde de lei sub cele realizate şi cheltuieli peste 200 de miliarde lei, mai mari faţă de previziuni.

Cheltuielile Băncii Naţionale au scăzut în 2002 cu 36%, până la 21.506 miliarde lei. În aceste condiţii, BNR a consemnat o pierdere operaţională de 10.576 miliarde lei.

COLUMBUS TRAVEL
SERVICE LIMITED

CELE MAI SCĂZUTE PREŢURI DIN TORONTO SPRE BUCUREŞTI, TIMIŞOARA, BUDAPESTA ŞI ORICE DESTINAŢIE ÎN EUROPA DE VEST, CU POSIBILITATEA ÎNCHIRIERII DE AUTOTURISME

Bilete de avion din Bucureşti, Timişoara sau Budapesta pentru cei care doresc să vă viziteze

VĂ OFERIM VACANŢE DE NEUITAT, ÎN CARAIBE, CUBA, MEXIC, SAU ÎN ALTE LOCURI, LA PREFERINŢA DVS.

Contactaţi-ne la Tel: (416) 224 5800
1-866-853-9304
311 Shepard Avenue E. Toronto Ont.

SPORT

REZULTATE BUNE ÎN PRIMUL TUR UEFA

DINAMO-SAHTIOR 2 - 0

Sahtior n'a fost o sperietoare prea mare şi, cu excepţia unei bare, nu a arătat mare lucru. Însă dinamoviştilor le-a fost parcă teamă să încerce mai mult. Vorobei n'a *"muşcat"*, iar elevii lui Andone au fost de multe ori la cârma jocului. Dănciulescu şi Grigorie l-au încercat pe Pletikosa în prima repriză, dar goalkeeper-ul lui Schuster n'a putut fi învins. Oaspeţii l-au pierdut pe Srna, eliminat, în minutul 52, Dinamo a jucat 23 de minute în superioritate, n'a marcat, iar Semeghin a plecat şi el la vestiare.

Când toată lumea se gândea la final, au venit golurile. *"Motorul"* Vlad Munteanu a centrat perfect, Claudiu Niculescu a răzbunat tot startul slab de sezon şi a punctat. Nu s'au bucurat bine dinamoviştii, Munteanu a *"lucrat"* din nou, Pletikosa a respins greşit şi Zicu nu a iertat. Dinamo învinge cu 2-0, iar *"câinii"* se gândesc deja la turul următor din Cupa UEFA, acolo unde nu au mai ajuns de 11 ani.

STEAUA-SOUTHAMPTON 1-1

După trei ani şi jumătate în care a avut în suflet doar modulul 4-4-2, antrenorul Piţurcă a mutat pentru mat, la Southampton. L-a retras pe Opriţă în linia de mijloc, pe dreapta, unde buldozerul fără lipici la gol a fost pus să-l blocheze pe Le Saux, piticul responsabil cu centrările ideale pentru Beattie şi Phillips.

Anunţatul iureş de început al gazdelor a fost doar poveste de adormit copiii, pentrucă reflectoarele s'au îndreptat în prima repriză către stelişti. Au sesizat că linia defensivă a lui Southampton joacă foarte departe de propria poartă şi au desfăcut pe aripi, de unde mingile aruncate în centru îl găseau pe Răducanu dezlipit din marcaj.

Aşa a fost şi faza primului gol: Aliuţă l-a lăsat liber pe dreapta pe Dumitru, iar balonul a plecat din piciorul acestuia cu destinaţie precisă: capul lui Claudiu, la 6 metri de buturile lui Jones. Plonjon pentru 1-0 şi pentru poziţia de echipă pe val. Impresia s'a estompat însă cu trecerea fiecărui minut. Presiunea *"sfinţilor"* i-a împins pe roş-albaştri în careul propriu, centrările au început să survoleze ameninţător în zona lui Hamutovski şi imediat după pauză a venit eroarea lui Falemi, cu o pasă decisivă pentru Phillips, completată de ezitările lui Răchita şi ale portarului bielorus. Cu benzina pe sfârşite, trupa lui Piţurcă a aşteptat cu sufletul la gură finalul. S'a terminat 1-1. Mai bine decât sperau la început, mai puţin decât aşteptau după debutul excelent de meci. Suficient pentru a visa cu ochii deschişi la turul doi.

RĂSPUNS PENIBIL DELA UEFA: Acuzaţiile Românilor sunt ridicole

Oficialii UEFA declară că acuzaţiile României privind arbitrajul *"părtinitor"* din meciul cu Danemarca sunt ridicole. Preşedintele Federaţiei Române de Fotbal, Mircea Sandu, a acuzat comisiile de arbitrii că aleg oficiali care fac greşeli în mod deliberat împotriva selecţionatei României şi a altor ţări. El a spus că şi alte ţări din regiune împărtăşesc acest sentiment, printre care se numără Ungaria, Lituania şi Ucraina.

UEFA a confirmat că o plângere oficială şi un dosar conţinând înregistrări din timpul meciului au fost prezentate preşedintelui Lennart Johansson, dar a pus la îndoială legitimitatea acuzaţiilor. *"Orice aluzie privind faptul că ar exista o înclinaţie naţională sau regională în alegerea arbitrilor de către UEFA este complet nefondată. Este absolut ridicol"*, a spus purtătorul de cuvânt al forului fotbalistic european, Mike Lee.

El a mai adăugat că deciziile arbitrilor au fost întotdeauna subiect de controversă, dar nu ar trebui adusă în discuţie independenţa arbitrilor UEFA.

TAMAŞ FLUIERAT DE SUPORTERII GALATEI

Gabriel Tamaş a jucat doar prima repriză pentru Galatasaray, 1-2 acasă cu Real Sociedad, fiind cel mai slab jucător de pe teren. Tamaş a primit nota 2 din partea cotidianului *"Hurriyet"* pentru prestaţia sa, fiind depăşit uşor la primul gol al vicecampioanei Spaniei. *"Omul zilei, Tamaş!"*, a titrat *"Hurriyet"*, care a menţionat că *"Terim a părăsit transmisia în direct după ce a fost întrebat de Tamaş. De ce s'a supărat? Nu era normal să fie întrebat? Câţi bani a dat Galatasaray pentru acest jucător? Poate el să joace la Galatasaray? Nu există un fotbalist turc de valoarea lui?"*. Terim l-a apărat pe Tamaş: *"Nu este fiul tatălui meu, recunosc că a greşit. Toată lumea greşeşte, însă dacă Tamaş o face este tragedie, pentrucă toţi au ceva împotriva lui. Cred că de acum încolo el nu va mai juca"*. Tamaş a fost schimbat la pauză, deoarece era fluierat de spectatori la fiecare atingere a mingii.

IL NUOVO: STÂNGUL LUI CHIVU E LA FEL DE MISTERIOS CA MONSTRUL DIN LOCH NESS

Cristian Chivu

Presa italiană laudă evoluţia fundaşului Cristian Chivu din meciul pe care echipa sa, AS Roma, l-a terminat la egalitate, scor 2-2, la Torino, cu formaţia Juventus, în etapa a treia din Seria A, elogiind în mod special golul marcat din lovitură liberă de fotbalistul român, cu piciorul stâng.

"Acest stâng este un mister. Ca planeta Marte, statuile din Insula Paştelui sau monstrul din Loch Ness. Acest stâng ar trebui să fie protejat ca un bun cultural, să fie un obiectiv turistic pentru japonezi şi obiect de studiu pentru Premiul Nobel. Acest stâng l-a făcut pe Buffon să rămână ţintuit ca un mic drapel pe care încerci să-l înfigi în pământ. Acest stâng care te încântă este răpitor şi te hipnotizează, este ca un şarpe şuierător şi veninos. Iar apoi, în apărare, ce muzică cu Samuel", a caracterizat jurnalistul Paolo Franci dela cotidianul *"Il Nouvo"* execuţia jucătorului român la lovitură liberă din care a înscris.

Cotidianul *"Gazzetta dello Sport"* notează că fundaşul român şi-a făcut deja un obicei din a înscrie din lovituri libere. *"Chivu înscrie din nou pentru Roma din lovitură liberă. A fost o execuţie senzaţională"*, notează ziarul citat.

GABRIELA SZABO SUFERĂ DE OBOSEALĂ CRONICĂ

Atleta Gabriela Szabo a declarat că, în urma controalelor pe care le-a efectuat, diagnosticul pus de medici este de oboseală cronică.

"Am făcut mai multe analize în străinătate, iar medicii mi-au spus că sufăr de oboseală cronică. Nu pot să spun când voi fi aptă să reîncep antrenamentele, deoarece starea aceasta de oboseală poate dispărea în câteva zile sau în câteva luni", a declarat Szabo.

Atleta română spune că una dintre cauzele stării de oboseală ar putea fi prezenţa unei cantităţi prea mari de fier în organism.

VOLEIUL FEMININ PE LOCUL 18

Voleiul feminin românesc a urcat o poziţie în ierarhia mondială realizată de FIVB, ocupând locul 18 după participarea reprezentativei antrenate de Costinel Stan la Europenele din Turcia, cu un total de 20,5 puncte.

Cum forul internaţional ia în calcul doar rezultatele obţinute la marile competiţii de reprezentative de senioare, tineret şi junioare, rezultate care au fost realizate începând cu Olimpiada dela Sydney, putem spune că în actualul clasament FIVB doar naţionala emeritului Costinel Stan a punctat pentru România, cu prezenţele dela Mondialele de anul trecut şi dela Europenele din acest an. În replică, în topul masculin, deşi se întrevede un viitor plin de speranţe pentru reprezentativa antrenată de fostul tunar al Europei, Marian Constantin.

IONELIA VASILE LOCUL DOI ÎN CURSA PARIS- VERSAILLES

Atleta Ionelia Vasile s'a clasat pe locul al doilea, obţinând medalia de argint, în cursa Paris-Versailles.

Sportiva română a parcurs distanţa de 16,3 kilometri în 56 de minute şi 29 de secunde, fiind devansată de atleta franceză Margaret Maury (55:19). Pe locul al treilea s'a clasat sportiva franceză Rakiya Maraoui-Quetier, cronometrată cu timpul de 56 de minute şi 51 de secunde.

ROMÂNIA, PE LOCUL OPT LA CE DE VOLEI FEMININ

Selecţionata feminină de volei a României a ocupat locul al optulea în cadrul Campionatului European din Turcia.

În meciul pentru locurile 7-8, echipa României a fost învinsă de Bulgaria, cu scorul de 3-1 (25-21, 20-25, 25-20, 25-22).

România a ratat şansa de a se clasa pe unul din primele şase locuri la CE din Turcia, care i-ar fi oferit dreptul de a participa, în luna Ianuarie, la Baku.

CUPA ROMÂNIEI - ŞAISPREZECIMI DE FINALĂ

Rezultate şi marcatori

OAŞUL NEGREŞTI (B3) - FC NAŢIONAL* 1-2 (0-1)
Ilea 90p, Fl. Moldovan 45, Chihaia 88
PETROLUL BOLINTIN (C3) - FC ARGEŞ* 0-3 (0-1)
Cl.Drăgan 10, V. Tănase 49, Năstasie 89
CS OTOPENI (C3) - FC FARUL 7-6 (3-3, 1-2) d.l.d.
T. Dumitru 18, Denenache 68, Cristan 90
Cristocea 16, L. Mihai 42, Bădescu 55
Au marcat la lovituri de departajare: Bunica, Cristan, Niţă, Stoian / Negru, Cristocea, Onuţ
INTER GAZ BUCUREŞTI (B2) - DINAMO* 2-5 (0-4)
Cr. Vlad 53p, Lascarache 67 / Zicu 3, Dănciulescu 18, Marica 31, 80, Tameş 41p
DACIA MIOVENI (B2) - POLI AEK* 0-2 (0-0)
Suleap 57, Silvăşan 65
LAMINORUL ROMAN (B1) - OŢELUL* 0-2 (0-0)
Apostol 64, V. Iacob 90
ELECTRICA CONSTANŢA* (B1) - FCM BACĂU 1-0 (0-0)
Roman 89
PETROLUL MOINEŞTI* (B1) - FC BRAŞOV 2-1 (1-1)
Rascu 33, 57 / Buga 37
PANDURII TG. JIU (B2) - RAPID* 0-3 (0-1)
R. Niţă 17, Bădoi 57, Ilyes 61
CHIMICA TÂRNĂVENI (C9) - APULUM* 0-1 (0-0)
Kovacs 47
DUNĂREA GALAŢI (C2) - PETROLUL * 0-2 (0-0)
Movilă 73, Orlando 80
CHIMIA CRAIOVA (D Dolj) - STEAUA* 0-4 (0-1)
Diniţă 34, Rădoi 55, Opriţă 72, Boştină 90
TRICOTAJE INEU* (B3) - CEAHLĂUL 2-1 (0-0)
Porumboiu 51, Mititi 88 / Nemţeanu 46
JIUL PETROŞANI (B2)* - UNIV. CRAIOVA 1-0 (0-0)
Elisei 5

* Echipe calificate în optimile de finală ale competiţiei. Tragerea la sorţi pentru această fază a Cupei României va avea loc pe 13 Octombrie, la ora 11, urmând ca jocurile să se dispute pe 22 Octombrie, dela ora 14.

Partida Gaz Metan Mediaş - Gloria Bistriţa*, scor 0-1, s'a disputat, iar întâlnirea ACU Arad - FC Oradea se va juca pe 8 Octombrie.

ROMÂNIA S'A MENŢINUT ÎN CUPA MONDIALĂ A CUPEI DAVIS

Echipa României s'a menţinut în Grupa Mondială a Cupei Davis după ce a învins, cu scorul general de 3-2, selecţionata Ecuadorului, într'o întâlnire disputată de Quito.

În meciul decisiv, Răzvan Sabău l-a învins, cu scorul de 6-4, 3-6, 6-4, 5-7, 7-5, pe Giovanni Lapentti.

Sabău, primul român în sferturi

Răzvan Sabău nu mai câştigase un meci de Cupa Davis din anul 1994, dela întâlnirea cu Marea Britanie, când Românul i-a învins pe Jeremy Bates şi Mark Petchey. Ultima prezenţă a lui Sabău în echipa României a fost înregistrată în anul 2000, în întâlnirea cu Zimbabwe.

Meciul dintre Giovanni Lapentti şi Răzvan Săbău a fost întrerupt de două ori. La scorul de 6-5 în setul decisiv, Săbău a câştigat pe serviciul adversarului, după ce pierduse o minge de meci.

Pentru prima oară în istoria participărilor echipei României la Cupa Davis, toate meciurile unei întâlniri s'au decis după disputarea a cinci seturi.

În urma victoriei obţinute de echipa de Cupă Davis, Federaţia Română de Tenis (FRT) va încasa, dela Federaţia Internaţională de specialitate, aproximativ 70.000 de dolari. Din această sumă, 70 la sută va reveni celor patru componenţi ai echipei, în funcţie de contribuţia fiecăruia la victoria finală. Restul banilor va intra în contul FR Tenis, care a cheltuit aproximativ 20.000 de dolari pentru deplasarea dela Quito.

Echipa Ecuadorului va primi dela ITF 60.000 de dolari, din această sumă 50 de procente urmând să fie împărţite între componenţii formaţiei, în funcţie de punctele obţinute de fiecare, iar restul va reveni federaţiei naţionale.

În ediţia viitoare a Cupei Davis, pentru simpla prezenţă în primul tur al Grupei Mondiale, o reprezentativa naţională va primi 120.000 de dolari, în timp ce o echipă care evoluează în Grupa I valorică va fi recompensată cu numai 30.000 de dolari.

CLASAMENTUL DIVIZIEI A
Clasamentul după etapa 8-a

Loc	Echipa	Nr.J	V	E	I	Gm	Gp	Pct
1.	Steaua	8	4	4	0	11 -	2	16
2.	Dinamo	8	5	1	2	17 -	9	16
3.	Apulum	8	4	2	2	9 -	12	14
4.	Gloria	8	4	1	3	12 -	12	13
5.	Rapid	7	3	3	1	11 -	12	12
6.	FC Braşov	7	3	2	2	14 -	11	11
7.	FC Argeş	8	3	2	3	13 -	10	11
8.	Oţelul	8	3	2	3	9 -	8	11
9.	FC Naţional	8	3	1	4	12 -	15	10
10.	FCM Bacău	8	2	4	2	14 -	19	10
11.	U Craiova	8	2	3	3	8 -	10	9
12.	FC Oradea	8	2	2	4	10 -	11	8
13.	Poli AEK	8	1	5	2	5 -	9	8
14.	Ceahlăul	8	2	1	4	11 -	15	7
15.	Petrolul	8	1	4	3	7 -	11	7
16.	Farul	8	1	3	4	12 -	15	6

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

DEFICITUL CONTULUI CURENT S'A MAJORAT CU 30% ÎN PRIMELE ŞAPTE LUNI

Deficitul contului curent al balanţei de plăţi a României s'a ridicat, la sfârşitul lunii Iulie, la 1,38 miliarde de euro, reprezentând o majorare de 30,1% faţă de nivelul consemnat în primele şapte luni ale anului precedent, informează Banca Naţională a României.

Comerţul internaţional cu bunuri a consemnat cea mai abruptă creştere a soldului negativ, acesta fiind de 1,83 miliarde euro, în urcare cu 17,2% raportat la perioada similară din 2002. La rândul lor, serviciile au raportat un deficit de 10 milioane de euro, în condiţiile în care la sfârşitul lunii Iulie 2002 la acest capitol a fost obţinut un excedent de 5 milioane de euro.

Transferurile curente au înregistrat un sold pozitiv de 873 milioane de euro, cu 5 milioane de euro peste nivelul excedentului consemnat în acelaşi interval din anul trecut.

Datoria externă pe termen mediu şi lung s'a majorat cu 2,9% faţă de luna Decembrie 2002 şi s'a cifrat, la sfârşitul lunii Iulie, la 15,04 miliarde euro.

Datoria externă publică şi public garantată a însumat 9,72 miliarde euro, în vreme ce datoria privată externă s'a diminuat faţă de Decembrie 2002 cu 2,2%, situându-se la 5,31 miliarde euro.

Serviciul datoriei externe a avansat, la finele lunii Iulie, la 1,63 miliarde euro, din care 424 milioane euro pentru datoria publică, 544 milioane euro pentru datoria public garantată şi 669 milioane euro pentru datoria privată.

Potrivit acordului încheiat de România cu Fondul Monetar Internaţional, deficitul contului curent avea ca plafon maxim o cotă de 4,5% din Produsul Intern Brut la sfârşitul acestui an. În urma ultimei revizuiri a acordului, realizată în luna Iulie, reprezentanţii Fondului şi autorităţile române au arătat însă că deficitul ar putea ajunge la 4,8% din PIB.

ROMÂNIA ARE UN INDICE AL LIBERTĂŢII ECONOMICE DE NUMAI 4,7

Institutul Economic Fraser din Vancouver şi-a publicat Raportul pe 2003 privind libertatea economică în lume, care clasează ţările pe o scară de zece puncte, în funcţie de indicele de *"libertate economică"*. În acest clasament, ţara noastră ocupă locul 116, cu un indice de 4,7, imediat după... Republica Centrafricană şi Malawi, dar înaintea unor ţări ca Ucraina, Congo, Guineea-Bissau, Algeria, Zimbabwe şi Myanmar (Birmania), care încheie clasamentul.

Pe primele zece locuri în clasamentul Institutului Fraser se află Hong Kong, Singapore, SUA, Noua Zeelandă, Marea Britanie, Canada, Australia, Irlanda, Elveţia şi Olanda. Ungaria se află pe locul 35, cu un indice de 7 (pe aceeaşi poziţie cu Italia, Jamaica şi Spania), iar Bulgaria - pe locul 103, cu un indice de 5,3 (pe aceeaşi poziţie cu Turcia şi Venezuela).

Libertatea economică presupune absenţa unor constrângeri exterioare din partea statului.

BOMBĂ ÎN PRESA ROMÂNEASCĂ:

Ringier a cumpărat Evenimentul Zilei

Grupul elveţian Ringier (proprietar al publicaţiilor Capital, Pro Sport, Bravo, Unica, Lumea femeilor, Tv Satelit şi Tv Mania) a cumpărat cotidianul Evenimentul Zilei. Potrivit unor surse din interiorul redacţiei Ev. Zilei, citate de Amos News, Cornel Nistorescu, actualul director al cotidianului şi-ar fi dat demisia. Ev. Zilei a apărut fără editorialul lui Nistorescu. Supărarea lui Nistorescu este provocată de faptul că actualul proprietar al ziarului, trustul german Beltersman, a negociat în secret cu Elveţienii dela Ringier, punându-l în faţa faptului împlinit.

"Evenimentul zilei" a fost vândut, titrează Jurnalul Naţional. *"Am demisionat!"* este titlul sub care Ziua tratează acelaşi subiect.

RISCUL ECONOMIC ÎN ROMÂNIA ESTE "MEDIU SPRE RIDICAT"

Riscul economic operaţional în România se îmbunătăţeşte, dar este evaluat la cota de mediu spre ridicat, comparativ cu cel al altor economii în tranziţie central-europene, unde este doar scăzut către mediu. Potrivit unui raport elaborat de Economist Intelligence Unit, slaba capacitate a guvernului dela Bucureşti de a formula şi a pune în aplicare politici de piaţă deschisă este completată de calitatea slabă a funcţionarilor publici, de preponderenţa intereselor de grup, de corupţia sistemică şi de lipsa de responsabilitate a oficialităţilor.

Raportul mai constată că, în ciuda progreselor bune din ultimii ani, sistemul financiar a rămas nedezvoltat şi că lipsa de predictibilitate a sistemului judiciar prezintă şi ea riscuri.

Rigiditatea pieţei de muncă şi influenţa sindicatelor continuă să afecteze mediul de afaceri, în timp ce calitatea proastă a transporturilor şi a reţelelor de distribuţie şi de comerţ cu amănuntul reprezintă de asemenea un risc pentru o operaţiune economică eficientă - sunt concluziile unui studiu de risc economic de ţară, referitor la România, dat recent publicităţii de Economist Intelligence Unit.

100 DE MII DE ELEVI MAI PUŢIN ÎN CLASA ÎNTÂIA FAŢĂ DE ESTIMĂRILE MINISTERULUI

Cele aproape 25.000 de unităţi şcolare din România şi-au deschis porţile pentru cei circa 4 milioane de elevi. Dintre aceştia, 270.000 au fost înscrişi în clasa întâi, cu aproape 100.000 mai puţin faţă estimările ministerului de resort dela Bucureşti. După ce ministrul Educaţiei, Alexandru Athanasiu a semnat un ordin neobligatoriu privind înscrierea elevilor în clasa întâi la şase ani, aproape 100.000 de părinţi au preferat să-şi ţină copiii încă un an la grădiniţă.

SPERANŢA DE VIAŢĂ ÎN ROMÂNIA, CU OPT ANI MAI MICĂ DECÂT ÎN UE

Românii trăiesc cu opt ani mai puţin decât cetăţenii Uniunii Europene, speranţa de viaţă la noi fiind de 70,3 ani, scrie Gardianul, citând un raport al Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii.

ABONAMENTELE TELEFONICE MAI SCUMPE CU 15, 35%

Pe lângă scumpirea cu 16 la sută, Romtelecom îşi va exprima în euro tarifele pentru toate serviciile furnizate, iar convorbirile internaţionale vor fi mai ieftine cu până la 45%, scrie *Adevărul.*

MINISTRUL BRITANIC PENTRU AFACERI EUROPENE, MAC SHANE, ATRAGE ATENŢIA ASUPRA CORUPŢIEI ÎN ROMÂNIA

Ministrul britanic pentru Afaceri Europene, Denis Mac Shane, a declarat că în România corupţia rămâne o problemă majoră care afectează serios nivelul de viaţă al oamenilor obişnuiţi. România are multe de oferit investitorilor străini: o forţă de muncă pregătită, o piaţă importantă şi o poziţie strategică, a spus el, adăugând că deocamdată mulţi investitori stau deoparte întrucât se tem că afacerile lor vor suferi din cauza corupţiei. Ministrul Britanic pentru Afaceri Europene, Denis Mac Shane, a afirmat că autorităţile române trebue să ia şi alte măsuri ca să arate că sunt hotărîte să reformeze sistemul judiciar. El a făcut aceste declaraţii în cadrul unei dezbateri organizată de Ministerul Integrării Europene.

RACHETE AMERICANE ÎN ROMÂNIA CONTRA IRANULUI

Statele Unite au în vedere să desfăşoare rachete defensive în mai multe state europene, inclusiv România şi Bulgaria, pentru a contracara un eventual atac din partea Iranului, susţine un înalt demnitar american citat de cotidianul german Sueddeutsche Zeitung.

FONDURILE EUROPENE DERULATE DE FIRMELE SOŢULUI ŞI FIULUI MINISTRULUI HILDEGARD PUWAK SUNT SUBIECTUL UNEI NOI ANCHETE

Ministerul Educaţiei şi Centrul de Formare Profesională Leonardo da Vinci au început o anchetă cu privire la fondurile europene obţinute de patru firme aparţinând soţului şi fiului ministrului Integrării, Hildegard Puwak. Purtătorul de cuvânt al Ministerului Educaţiei, Daniel Tomoni, a declarat la BBC că au fost deja blocaţi banii care mai rămăseseră de primit de cele patru firme. În funcţie de rezultatul anchetei, care va fi făcut public pe 27 Octombrie, e posibil ca firmele soţului şi fiului ministrului Integrării să ramburseze întreaga sumă primită. E vorba de o finanţare europeană de 150,000 de euro, bani obţinuţi după ce Hildegard Puwak a devenit ministru. În luna August, presa a relatat pe larg despre acest subiect, iar PD şi PNL au cerut demisia lui Hildegard Puwak. Ulterior, o echipă de experţi ai Comisiei Europene a fost în România pentru a verifica informaţiile din presă cu privire la modul în care au fost obţinute şi folosite fondurile europene din programul da Vinci de către firmele soţului şi fiului ministrului Integrării. La sfârşitul lunii Septembrie, preşedintele Comisiei Europene, Romano Prodi, a declarat la Bruxelles că verificările în cazul Puwak nu au arătat, deocamdată, existenţa unui conflict de interese

LA 6 LUNI DELA ADOPTARE, LEGEA ANTICORUPŢIE SE DOVEDEŞTE INEFICIENTĂ

Mai multe organizaţii neguvernamentale - printre care Transparency International şi Fundaţia pentru o Societate Deschisă - susţin că, la 6 luni dela adoptare, legea anticorupţie s'ar fi dovedit ineficientă. Potrivit ONG-urilor, legea are numeroase lacune care permit demnitarilor să săvârşească acte de corupţie. Printre altele, legea nu cuprinde termene obligatorii de depunere a declaraţiilor de avere şi interese şi nici nu pedepseşte nepublicarea acestor declaraţii de către demnitari. În opinia ONG-urilor, legea e astfel lipsită de pârghiile de acţiune împotriva actelor de corupţie şi una din soluţii ar fi amendarea legii.

CUMPĂRĂM DE ŞAPTE ORI MAI PUŢINE PALTOANE DECÂT CEI DIN U.E

O dată la şase-şapte ani, un Român de condiţie medie îşi permite să-şi cumpere un palton nou, arată un studiu făcut de Institutul Internaţional de Studiere a Calităţii Vieţii în Europa Centrală şi de Est, citat de Gardianul. Bulgarii îşi permit un palton la doi ani, iar Ruşii, se arată în studiu, preferă mai mult hainele de blană, din cauza iernilor geroase. În schimb, Englezii, Francezii, Italienii şi Belgienii îşi permit cel puţin două paltoane pe an, în funcţie de tendinţele modei.

DOUĂ AVERTISMENTE: ADERAREA ROMÂNIEI ÎN 2007 NU ESTE GARANTATĂ

România riscă să rateze momentul pe care şi l-a propus pentru integrarea în UE, dacă nu aplică reforme reale şi nu combate în mod serios corupţia, a avertizat Hannes Swoboda, într'un interviu dat Europei Libere. Swoboda, care conduce grupul social democrat din Parlamentul European a declarat: *" eu nu fac decât să exprim un curent de opinie, exprimat în Parlamentul european, în Pactul de stabilitate, în alte organizaţii, despre evoluţia României."*

Un avertisment similar a fost pronunţat şi de Gary Titley, responsabil cu extinderea în Partidul Socialiştilor Europeni, care a vorbit la seminarul *"Extinderea Uniunii Europene – un viitor comun pentru toţi"*, desfăşurat la Bucureşti. Titley, care l-a citat pe comisarul european Gunther Verheugen, a spus că România nu trebue să creadă că aderarea sa la Uniune în anul 2007 este garantată, insistând pe necesitatea combaterii corupţiei, prin eforturi de schimbare, *"a unei întregi culturi"*, nu numai a legilor. La acelaşi seminar, ministrul de Externe Mircea Geoană a dat asigurări că guvernul nu va încetini reformele.

NEW SCIENTIST: ROMÂNII SUNT CEI MAI NEFERICIŢI OAMENI DIN LUME

Nigeria se bucură de cel mai mare procentaj de cetăţeni fericiţi din lume, urmată de Mexic, Venezuela şi El Salvador, arată un studiu realizat pe 65 de ţări şi publicat de prestigioasa revistă New Scientist. România, Armenia şi Rusia au cel mai mic procentaj, scrie *Reuters.*

ROMÂNII AU DAT 2 MILIARDE DE DOLARI PE MAŞINI

În primele opt luni ale anului, Românii au cumpărat 65.593 de autoturisme noi, pentru care au scos din buzunare peste 1,800 miliarde de dolari, se arată în ultimele statistici furnizate de Asociaţia Producătorilor şi Importatorilor de Autoturisme, anunţă Gardianul.

REFERENDUM LA 19 OCTOMBRIE ASUPRA CONSTITUŢIEI AMENDATE

Românii vor fi chemaţi la urne la 19 Octombrie pentru a se pronunţa prin referendum în legătură cu modificările aduse Constituţiei.

Cele două camere ale Parlamenatului au aprobat raportul comisiei de mediere la proiectul de modificare a legii fundamnetale. Singura formaţiune care a votat împotriva documentului a fost PRM.

Organizarea referendumului va fi coordonată de o comisie specială condusă de un reprezentant al Ministerului Administraţiei şi Internelor.

CSJ:CONDAMNAREA ASASINILOR MORALI AI DISIDENTULUI GHEORGHE URSU

Curtea Supremă de Justiţie a hotărît condamnarea la câte 20 de ani de închisoare, cu degradarea militară şi interzicerea pe opt ani a exercitării unor drepturi civile, a coloneilor Tudor Stănică, şi Mihail Creangă. Fost şef al Direcţiei de Cercetare Penală a Miliţiei şi fost adjunct al şefului arestului Miliţiei, ceci doi au fost găsiţi vinovaţi de uciderea inginerului Gheorghe Ursu în Noembrie 1985. Ambii condamnaţi sunt daţi în urmărire generală, după ce au reuşit să se sustragă încarcerării.

MAJORĂRI LA ÎNTREŢINERE PENTRU LA IARNĂ

Românii vor plăti cu opt la sută mai mult pentru întreţinerea la apartamentele din bloc dacă în sezonul de iarnă 2003-2004 vor fi temperaturi normale, ca în anul precedent, a anunţat Radu Opaina, preşedintele Federaţiei Asociaţiilor de Proprietari din România (FAPR).

Pierderile în reţeaua de termoficare vor creşte cu un procent, în condiţiile în care, în Bucureşti, cota pierderilor va ajunge la 24 la sută faţă de 20 la sută în iarna 2002-2003.

Cetăţenii care locuiesc în apartamente cu centrală de bloc vor fi cei mai favorizaţi. Astfel, pentru o garsonieră, o persoană va plăti în lunile Decembrie şi Ianuarie, conform FAPR, 830.000 lei/lună, iar pentru un apartament de două camere, 1.070.000 lei/lună.În aceleaşi condiţii, pentru un apartament de trei camere, trei persoane vor plăti 1.950.000 lei, iar patru persoane care locuiesc în patru camere - 2.500.000 lei. În aceste condiţii se găsesc locuitorii a circa 17.500 apartamente din ţară.

Cei mai mulţi, locatari ai 1.800.000 apartamente fără contoare individuale şi fără centrală de bloc (standard), vor plăti în Decembrie şi Ianuarie cu mult mai mult. Radu Opaina a calculat pentru aceştia o întreţinere de 1.300.000 lei/lună pentru o garsonieră, 2.500.000 lei pentru două camere şi două persoane, 3.900.000 lei pentru patru camere, patru persoane.

ŞTIRI... ŞTIRI... ŞTIRI...

ROMÂNIA EXPORTĂ 90% DIN PRODUCŢIA DE ALIMENTE ŞI VEGETALE ECOLOGICE

Circa 90% din produsele ecologice obţinute în România sunt exportate, în special în state din UE, în condiţiile în care piaţa internă este insuficient dezvoltată, a declarat Mihai Berca, membru al Comisiei de Agricultură Ecologică din Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor şi Mediului.

"Fie piaţa românească se comercializează doar caşcaval şi schweitzer, iar din luna Octombrie se vor putea găsi şi ouă ecologice", a spus Berca.

El a precizat că preţurile de vânzare sunt mai mari cu cinca 15-20% în cazul produselor ecologice neprocesate, comparativ cu produsele convenţionale, însă majorarea poate ajunge şi până la 150% la produsele procesate.

Conform estimărilor Ministerului Agriculturii, România a realizat, anul trecut, o producţie vegetală totală de 32.300 de tone, din care 15.000 de tone de cereale, 9.000 de tone de oleaginoase, 7.000 de tone de legume, 500 de tone de fructe, restul reprezentând alte culturi.

De asemenea, a fost obţinută o cantitate de 50 de tone de telemea de oaie,100 de tone schweitzer, 100 de tone de caşcaval şi 478.000 de ouă.

"Producţia a fost valorificată aproape în întregime la export în ţări cum ar fi Germania, Anglia sau Austria, unde există interes pentru astfel de produse şi se obţin preţuri avantajoase", a specificat Berca.

În ceea ce priveşte costurile de creare a culturilor vegetale, Berca a precizat că acestea se situează la un nivel aproape similar celui înregistrat în agricultura tradiţională, cheltuielile care apar în plus, şi care determină, de altfel, şi preţul de vânzare, fiind determinate de obţinerea certificării produselor.

Certificarea se realizează de către organisme de control din străinătate, însă este posibil ca până la sfârşitul anului să fie autorizată funcţionarea primelor două organisme de inspecţie şi certificare româneşti.

ÎN ROMÂNIA. 80 % DIN TELEFOANELE MOBILE SUNT CONTRAFĂCUTE

Aproximativ 80% din telefoanele mobile de pe piaţa românească sunt contrafăcute, lider în domeniul furnizorilor fiind China. Acestea se vând ilegal, iar veniturile care intră în buzunarele comercianţilor sunt de sute de milioane de dolari, a declarat Gabriel Turcu, preşedintele Asociaţiei Române Anti-Contrafacere REACT. Cu toate că Românii sunt săraci, telefonia mobilă a prins foarte bine. Într'o ţară cu 6,5 milioane de pensionari şi 4,5 milioane de angajaţi, există peste 6 milioane de utilizatori GSM, numărul lor fiind mult mai mare decât acela al telefoanelor vândute legal. Deşi există dileri autorizaţi, celularele continuă să se vândă în pieţe, la colţ de stradă şi în magazine de mâna a doua. Pentru a nu fi prinşi dilerii clandestini lucrează pe perioade scurte şi îşi schimbă sediul foarte des.

ŞEFUL DELEGAŢIEI VIENEI LA STRASBURG: ROMÂNIA VA ADERA ABIA ÎN 2010

Şeful delegaţiei austriece din Parlamentul European, Hannes Swoboda a declarat că România nu va fi pregătită să adere la Uniunea Europeană înainte de 2010.

Swoboda a explicat că aderarea României la Uniunea Europeană în 2007 nu este posibilă din cauză că Bucureştiul a depus prea puţine eforturi pentru promovarea reformelor şi combaterea corupţiei. Hannes Swoboda consideră totodată o problemă faptul că guvernul dela Bucureşti se comportă ca şi cum aderarea României la UE în 2007 ar fi garantată.

FAŢA NEVĂZUTĂ A PRIVATIZĂRII PETROM

Dincolo de miza economică imediată, deloc de lepădat (statul român se aşteaptă la peste un miliard de dolari încasaţi din vânzarea Petrom) se conturează un joc politic mult mai pervers, cu bătaie lungă, scrie Anchete.ro.

Nu ofertele din plic vor hotărî numele cumpărătorului. Din perspectiva analiştilor politici, menţinerea la putere a PSD este marfa negociată, în timp ce Petrom ar fi doar o ofrandă adusă viitorului proprietar.

LOCUITORII DIN LUPENI I-AU SPUS RĂSPICAT LUI ILIESCU: "AŢI VENIT ÎN VALEA FOAMEI"

Preşedintelui Ion Iliescu nu i-a prea plăcut ce i-a ajuns la urechi în vizita din Valea Jiului, unde a participat la deschiderea noului an universitar la Petroşani. Pe Ion Iliescu l-au aşteptat la Lupeni câteva sute de localnici pentru a-i spune ce probleme au şi a-i cere ajutorul.

"Aici e Valea Foamei", "Nu avem ce mânca", "Nu avem locuri de muncă", "Copiii noştri nu-şi găsesc de lucru", "Nu avem bani", "Nu avem cu ce să plătim întreţinerea", "Unde sunt promisiunile electorale", "Degeaba am votat", i-au spus şefului statului locuitorii din Lupeni.

Ca de obicei în asemenea situaţii, Iliescu le-a explicat oamenilor că au început să se înregistreze progrese în domeniul dezvoltării economice şi că Guvernul a luat unele măsuri în domeniul protecţiei sociale. *"Statul, Guvernul, nu au de unde să dea. Trebue să se schimbe şi mentalitatea oamenilor. Oamenii trebue să aibă iniţiativă, să nu mai aştepte ca statul să le dea"*, a mai spus şeful statului.

"JUSTIŢIA ROMÂNĂ SE AFLĂ SUB CONTROLUL POLITICULUI"

Justiţia română se află sub controlul politicului, iar cei care nu sunt obedienţi sau au o opinie care *"nu concordă cu mesajul ministerial"* sunt sancţionaţi prin toate mijloacele - a declarat Viorica Costiniu, preşedintele Asociaţiei Magistraţilor din România. Într'un comunicat dat publicităţii, Doamna Costiniu declară că, în dubla sa calitate de judecător şi de preşedinte al Asociaţiei Magistraţilor din România, în ultimii zece ani a sesizat în numeroase rânduri abuzurile şi deficienţele din sistemul judiciar.

"Dacă toate aceste manifestări critice, dar şi constructive, reprobabile în percepţia ministerială, înseamnă «politică», atunci ea este politica magistraturii în numele căreia am acţionat şi de care nu mă dezic" - adaugă judecătoarea Viorica Costiniu, răspunzând astfel ministrului Justiţiei, Rodica Stănoiu, care a menţionat numele ei, la Senat, atunci când a vorbit despre implicarea în politică a magistraţilor.

UNUL DIN PATRU ROMÂNI S'A DEBRANŞAT DELA CĂLDURĂ DIN CAUZA BANILOR

O treime dintre oraşele ţării au rămas fără servicii de termoficare, iar peste un sfert din Românii abonaţi la sistemul centralizat s'au debranşat dela reţea, a declarat Ioan Radu, preşedintele Autorităţii Naţionale a Serviciilor Publice (ANRSO).

Potrivit datelor Autorităţii, la 30 Septembrie, la nivel naţional, 649.010 apartamente erau debranşate de la sistemul de termoficare, din cele 2.463.603 racordate la sistemul centralizat.

CONDIŢII PENTRU CA ROMÂNIA SĂ FIE RECUNOSCUTĂ DE U.E. ECONOMIE DE PIAŢĂ

Şeful Delegaţiei Comisiei Europene Jonathan Scheele a declarat că este puţin probabil ca în absenţa îndeplinirii celor 8 măsuri asumate de Premierul Năstase, România să obţină statutul de economie de piaţă funcţională. *"Pentrucă acest statut nu se obţine doar bifând unele căsuţe. Este imposibil de spus că există garanţia că ai o economie de piaţă funcţională, dacă ai bifat cele opt măsuri, însă fără cele opt măsuri, este foarte improbabil să se obţină acest statut."* - a declarat Jonathan Scheele.

Răspunzând la o altă întrebare a corespondentului nostru la Suceava, Scheele a spus că Uniunea Europeană nu are o poziţie în chestiunea introducerii unei cote unice de impozitare, că Uniunea aşteaptă ca România să ia o decizie finală privind sistemul de impozitare şi că ceea ce este important, este *"să ne asigurăm că este un sistem de impozitare care să găsească echilibrul între nevoia de investiţii publice, pe de o parte, şi pe de altă parte menţinerea unui spirit antreprenorial, un semnal corect către economie, în sensul încurajării ei."*

IMPORTURILE AU SĂRIT ÎN AER

Deficitul comercial al României galopează spre un record istoric: după opt luni din acest an dezechilibrul balanţei comerciale a depăşit 3,3 miliarde de dolari - cu un miliard în plus faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut, scrie Ziarul Financiar. Acest lucru poate însemna un deficit de 4,6 miliarde de dolari la sfârşitul lui 2003 dacă se menţine ritmul de creştere.

ROMÂNII VOR TRĂI CA ÎN U.E. PESTE 80 DE ANI

România are nevoie de 80 de ani pentru a recupera decalajul faţă de nivelul mediu al venitului pe cap de locuitor înregistrat în ţările membre ale Uniunii Europene (UE), se arată într'un studiu realizat de divizia de informaţii economice a Grupului *"The Economist"*, informează Rompres.

GUVERNUL A BLOCAT PRIVATIZAREA RODIPET

Guvernul Năstase a blocat privatizarea Rodipet prin abrogarea unei hotărîri care dădea Autorităţii pentru Privatizare mână liberă la vânzarea pachetului majoritar deţinut la cel mai mare distribuitor de presă din România, scrie Ev. Zilei. Deşi susţin că privatizarea Rodipet va continua, autorităţile nu pot da un termen la care procesul va fi reluat. Reprezentanţii opoziţiei cred că guvernul Năstase încearcă cu orice preţ să păstreze în mâna statului monopolul distribuţiei de ziare, mai ales că 2004 este un an electoral.

MEDIUL DE AFACERI DIN ROMÂNIA MAI PUŢIN FAVORABIL DECÂT ÎN ŢĂRILE CANDIDATE LA U.E.

Mediul de afaceri din România este mai puţin favorabil decât în alte state candidate la Uniunea Europeană, iar Guvernul va trebui să asculte şi dorinţele oamenilor de afaceri, nu numai ale sindicatelor, a declarat directorul Băncii Mondiale pentru Europa Centrală şi de Sud, Anand Seth.

"Dacă aş fi economist şi aş face o comparaţie între România şi alte ţări candidate, cum ar fi Polonia sau Slovacia, aş zice că obţinerea autorizaţiilor şi licenţelor necesită eforturi de două ori mai mari în România decât în aceste ţări", a afirmat Seth.

El a apreciat că printre factorii care influenţează negativ calitatea mediului de afaceri se mai numără procedurile juridice greoaie, precum şi legislaţia ineficientă a pieţei muncii.

"Cred că în România siguranţa mea că Justiţia va rezolva problema unui contract comercial neonorat ar fi de două ori mai mică. În plus, rigiditătile în piaţa muncii, libertatea de a angaja şi a concedia, sunt de două ori mai dificile ca în alte state candidate", a precizat oficialul Băncii Mondiale.

Seth a spus că există potenţial de îmbunătăţire a acestei situaţii, iar oficialii guvernamentali cu care s'a întâlnit la Bucureşti l-au asigurat că Executivul doreşte să îmbunătăţească mediul de afaceri.

"La viitoarele consultări în vederea aplicării reforme, Guvernul va trebui să asculte ceea ce au de spus şi oamenii de afaceri, nu numai sindicatele. Restructurarea este un proces dificil, dar ar fi irresponsabil să nu o faci. Trebue, bineînţeles, avute în vedere şi efectele sociale", a mai spus Seth.

BLOCAJUL DIN ECONOMIE, 4.000.000.000 DE EURO

În versiunea românească a raportului de ţară, trimis de Executiv la Bruxelles, printre frazele care debordează de optimism se găseşte strecurată şi o informaţie-şoc: nivelul arieratelor din economie se ridică la 154.641 de miliarde de lei, relatează Ev. Zilei. Oficialii români nu au făcut niciodată publică această sumă şi, dacă Uniunea Europeană n'ar fi cerut acest document, probabil n'am fi aflat niciodată.

CFR ŞI-A MAJORAT TARIFELE CU 5,2%

CFR Călători a majorat tarifele cu 5,2%. Conducerea Căilor ferate justifică această majorare prin necesitatea acoperirii parţiale a pierderilor înregistrate din cauza inflaţiei acumulate din luna Martie, când a avut loc ultima scumpire. Facilităţile de călătorie acordate de CFR se aplică în continuare. E vorba de reducerea de 50% din tariful integral la abonamentele pentru navetişti şi a celei de 75% la abonamentele pentru elevi şi studenţi.

TURISMUL DE AFACERI RESIMTE LIPSA UNEI STRATEGII PENTRU SECTORUL DE PROFIL

Sectorul turistic românesc suferă din cauza lipsei de profesionalism şi a unei strategii, această problemă fiind resimţită şi la nivelul segmentului evenimentelor de afaceri, a declarat Paul Mărăţoiu, preşedinte al *Romanian Convention Bureau*, în cadrul unei conferinţe desfăşurată la Mangalia.

"România poate atrage imagine şi bani prin organizarea de evenimente internaţionale. Este o metodă prin care pot fi aduşi în ţară 40 până la 1.000 de străini, care nu ar fi venit altfel", susţine Mărăţoiu.

Reprezentantul RCB consideră că turismul de afaceri poate fi o soluţie pentru promovarea imaginii României în străinătate şi pentru creşterea veniturilor companiilor din domeniu.

"Capacitatea de cazare de pe litoral, de exemplu, reprezintă 42% din total, dar a fost creată pentru turismul de masă, care nu mai există. În totalul veniturilor din turism, ponderea litoralului este foarte mică, din cauza caracterului sezonier al activităţii", a mai spus Mărăţoiu.

O soluţie ar fi încadrarea hotelurilor de pe litoral şi în alte segmente de activitate, precum turismul de sănătate şi cel de conferinţe.

O altă problemă a turismului românesc este lipsa personalului calificat şi refuzul unor proprietari de hoteluri de a delega responsabilităţi către persoane care ştiu să administreze un hotel.

"Persistă imaginea că în România nu ai cu cine să lucrezi. Forţa de muncă profesionistă pentru hoteluri nu există şi de acea serviciile suferă", a explicat reprezentantul RCB.

Soluţia încheierii unui contract de management cu un lanţ internaţional este posibilă în cazul hotelurilor de mari dimensiuni, costul unui astfel de acord fiind de circa 600.000-700.000 de dolari. Hotelurile mici nu pot acoperi, însă, aceste costuri.

Anual, în România sunt organizate aproximativ 800 de evenimente, dintre care 40% au ca beneficiari companii sau organizaţii străine. Majoritatea acestor manifestări (600) sunt reprezentate de conferinţe, seminarii sau lansări de produse, în fiecare an fiind înregistrate şi 100 de expoziţii.

Localitatea preferată de organizatori este Bucureştiul, care atrage aproximativ 75-80% din totalul evenimentelor, însă un număr important de conferinţe sunt desfăşurate şi în oraşele Cluj, Iaşi şi Braşov. În Capitală există aproximativ 22 de centre de conferinţe, dintre care jumătate sunt în cadrul unor hoteluri. Capacitatea totală pentru găzduirea de reuniuni la nivelul infrastructurii dedicate din Bucureşti, luând în calcul capacităţile maximale ale sălilor, este estimată la aproximativ 33.400 de locuri.

Încasările rezultate din organizarea în România de conferinţe şi alte evenimente s'au cifrat, în 2002, la circa 800 miliarde lei (25 milioane dolari), cu 30% sub nivelul anilor precedenţi, însă pentru acest an este estimată o majorare a acestora, pe fondul redresării uşoare a turismului de afaceri.

Romanian Convention Bureau (RCB) - Asociaţia Naţională a Organizatorilor Profesionişti de Conferinţe şi Expoziţii - are 40 de membri deplini şi şase afiliaţi, incluzând organizatori de evenimente, agenţii de turism specializate, proprietari de locaţii, furnizori de servicii şi alte societăţi implicate în astfel de activităţi.

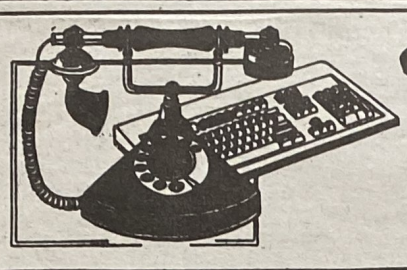

din cele 3 colţuri ale lumii

RUBRICĂ de DAN PĂSTOREL

CHETĂ PENTRU OALELE SPARTE

Preşedintele George W. Bush a venit pe data de 23 Septembrie în faţa Adunării Generale a Naţiunilor Unite, pentru a cere concursul financiar şi militar al membrilor, în vederea normalizării situaţiei haotice din Irak.

De reamintit că tot aici, la 12 Septembrie 2002, preşedintele american a expus, pe baza unor informaţii care s'au dovedit fictive, pericolul pe care îl reprezintă regimul lui Saddam Hussein pentru pacea lumii, pentrucă are arme de distrugere în masă care pot fi lansate în numai 45 de minute...

Secretarul General ONU Kofi Annan a deschis sesiunea celei de-a 58-a Adunări Generale a forului, în faţa reprezentanţilor a 191 de ţări, condamnând doctrina *intervenţiei militare preventive*, o doctrină a administraţiei Bush, aplicată în invazia Irakului.

Kofi Annan

Secretarul General a spus că *"am ajuns la un drum de răscruce. Este probabil un moment nu mai puţin decisiv decât în 1945, când au fost fondate Naţiunile Unite"*. El a subliniat că orice naţiune are, conform cartei, dreptul de auto-apărare, dar are nevoie de *"legitimitatea unică"* conferită de Naţiunile Unite, pentru a justifica acţiunea militară. Dacă argumentul Statelor Unite merge necontrolat, *"vor apare precedente care vor permite naţiunilor să lovească oriunde, oricând, cu sau fără justificare, în felul legilor junglei"*.

Secretarul General a abordat problema terorismului, declarând că numai soluţiile politice ale problemelor respective vor putea opri violenţa, avertizând statele împotriva abuzurilor în lupta lor împotriva militanţilor. *"Terorismul va putea fi înfrânt numai dacă vom acţiona să soluţionăm disputele politice şi conflictele îndelungate care generează un suport pentru terorism. Dacă nu vom face asta, ne vom găsi în situaţia de a recruta noi înşine teroriştii pe care căutăm să-i suprimăm."*

El a citat asasinatele ţintite, în felul celor pe care Israelul le duce împotriva militanţilor palestinieni, ca acţiuni guvernamentale care susţin terorismul.

A fost aşteptată cu interes cuvântarea Preşedintelui George W. Bush, care venea să ceară membrilor Naţiunilor Unite un ajutor militar şi financiar necesar pentru normalizarea haosului creat după invazia din Irak.

Erau aceiaşi membri pe care administraţia americană i-a sfidat şi chiar i-a ameninţat pentrucă au criticat o intervenţie care nu părea justificată şi putea duce la un haos în Orientul Mijlociu, ceea ce s'a şi întâmplat. Li se cerea să contribuie la plata oalelor sparte de coaliţia militară condusă de Americani.

În cuvântarea sa, Preşedintele Bush nu şi-a exprimat nici cel mai mic regret pentru invadarea Irakului, fără aprobarea Consiliului de Securitate, care a dus la o ruptură diplomatică în consiliu. Doar o scurtă frază în care a spus că *"unele naţiuni suverane ale acestei adunări nu au fost de acord cu acţiunile noastre... Aşa că, hai să mergem mai departe."*

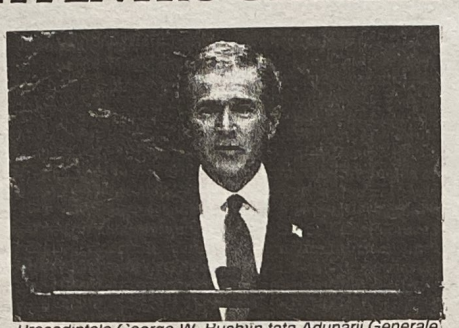

Preşedintele George W. Bush în faţa Adunării Generale

Preşedintele nu a făcut nici o concesie celor care cer să se dea conducerea treburilor irakiene unui guvern irakian cât mai curând, în schimbul sprijinului forţelor multinaţionale conduse de Statele Unite. *"Procesul de trecere spre o conducere irakiană trebue să se desfăşoare în acoord cu nevoile Irakienilor, nici mai rapid nici mai lent, după cum doresc alţii"*, a spus preşedintele. El nu a arătat nici o tendinţă de a acoorda Naţiunilor Unite un rol central, cum cer majoritatea membrilor.

Preşedintele a justificat din nou invadarea Irakului prin cunoscutele sale motive, din care nici unul nu a avut baze reale. Armele de distrugere în masă, care nu s'au găsit şi legătura Irakului înainte de invazie cu terorismul, neconfirmată de nimeni. El a spus că războiul din Irak a fost făcut *"ca să apere pacea şi credibilitatea Naţiunilor Unite"*...

Din motive de propagandă pentru alegătorii americani, Bush a legat din nou Irakul cu acţiunile teroriste, începând din 11 Septembrie 2001.

Luând cuvântul după Preşedintele Bush, Preşedintele Chirac a criticat Statele Unite pentru declanşarea celei mai severe crize din istoria Naţiunilor Unite, astfel de acţiuni unilaterale putând duce la anarhie. *"Nimeni nu poate acţiona singur în numele tuturor şi nimeni nu poate accepta anarhia unei societăţi fără legi"*, a spus preşedintele francez.

Preşedintele Chirac

După două zile dela şedinţa Adunării Generale, nici una din cele 191 de membre nu a făcut promisiuni concrete de ajutor, fie sub formă de contribuţie financiară, fie sub forma punerii la dispoziţie de contingente militare. Americanii au decis să mobilizeze 15.000 de oameni din Garda Naţională.

Decizia Turciei de a trimite trupe în Irak, a fost criticată de membrii irakieni din Consiliul de Guvernare, ca şi de Kurzi.

Nici concursul cerut Preşedintelui Vladimir Putin, nu s'a dovedit mai fructuos. În întâlnirea de două zile dela Camp Davis (26-27 Septembrie). *"Gradul, lungimea şi nivelul participării Rusiei în restaurarea Irakului, vor fi determinate după ce vom cunoaşte parametrii noii rezoluţii"*, a declarat preşedintele rus.

Rezoluţia pe care SUA vrea să o prezinte Consiliului de Securitate este în dezbatere intensă, şi se crede că va mai trece timp până va putea fi adusă în faţa consiliului.

În Irak, violenţele au continuat. Atacuri împotriva trupelor de ocupaţie, convoaie sau puncte de control. Generalul Ricardo Sanchez a declarat că trupele sale trebue să facă faţă la 15-20 de atacuri zilnice, cu pierderi.

S'au adăugat atacuri şi asupra membrilor Consiliului de Guvernare creat de coaliţie. Astfel, a fost ucisă Akila al-Hashemi, una din cele trei femei irakiene care făcea parte din consiliu. Automobilul ei a fost atacat cu focuri de armă.

Al doilea atac sinucigaş la ONU

De asemenea, un vehicul sinucigaş a explodat în momentul când încerca să intre în Cartierul General ONU, omorând un Irakian şi rănind alţi 19. S'au aruncat grenade asupra lui Rashid Hotel, ocupat de militari americani.

Rezistenţa irakiană a tras chiar în interpreţii irakieni care sunt angajaţi de armata americană şi consideraţi colaboraţionişti şi trădători. Au fost ciocniri violente între Americani şi foşti militari irakieni care cereau o alocaţie.

La rândul lor, militarii americani au mână liberă să deschidă focul asupra maşinilor civililor, la cea mică suspiciune. S'a deschis focul asupra unui alai de nuntă, fiindcă unii invitaţi au tras în aer focuri de celebrare.

Comitetul serviciilor secrete al Camerei Reprezentanţilor a ajuns la concluzia că regimul lui Saddam Hussein nu avea un program pentru arme de distrugere în masă. Datele pe care s'a bazat CIA erau perimate. La aceeaşi concluzie a ajuns Grupul de Supraveghere al Irakului. Acest grup condus de un general şi având o echipă de 1.300 de oameni, printre care şi foşti inspectori ONU, a început investigaţiile din Iunie.

În problema armelor de distrugere în masă, Casa Albă s'a compromis în încercarea de a discredita pe fostul ambasador în Gabon, Joseph Wilson. Acesta a fost trimis anul trecut în Nigeria să cerceteze afirmaţiile că Saddam Husein încearcă să cumpere uraniu pentru a produce arme nucleare.

Bush şi Putin

În raportul său, Wilson a spus că nu există nici o evidenţă pentru astfel de afirmaţii. De curând, s'au scurs informaţii dela Casa Albă care au apărut în presă, în care se afirmă că soţia lui Wilson, Valerie Plame, este agent acoperit CIA. Wilson a declarat că oficiali ai Casei Albe au dezvăluit poziţia soţiei sale pentru a-l discredita sau răzbuna, fiindcă a criticat public utilizarea de către Bush, a informaţiei privind cumpărarea de către Irak a unor cantităţi de uraniu din Nigeria, informaţie desmințită şi de Agenţia Internaţională de Energie Atomică.

Ca şi Tony Blair în Anglia, George Bush este sub presiunea corpului legislativ asupra motivelor invadării Irakului şi rezultatele sale dezastruoase.

Administraţia americană încearcă să amelioreze situaţia din Irak formând *Grupul de Stabilizare a Irakului*, sub conducerea consilierului naţional de securitate, Condoleeza Rice.

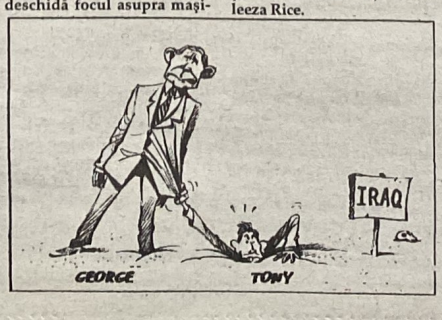

SCURTE STIRI INTERNATIONALE

ESCALADARE IN CONFLICTUL DIN ISRAEL

Vânătoarea forţelor israeliene împotriva liderilor Hamas şi Jihad a continuat, cu victime în populaţia civilă şi ameninţări de represalii din partea militanţilor palestinieni, ceea ce s'a întîmplat, când pe data de 4 Octombrie o bombă sinucigaşe a explodat la Haifa făcând 20 de morţi şi peste 50 de răniţi. Represaliile israeliene nu au întâziat şi pe data de 5 Octombrie, aviaţia israeliană a bombardat tabăra de antrenament din Siria dela Ein Saheb,din apropierea Damascului, suspectată de fi utilizată de gruparea Jihad, care şi-a luat răspunderea pentru atacul din Haifa.

Siria a cerut întrunirea de urgenţă a Consiliului de Securitate. Secretarul General Kofi Annan, Franţa, Germania şi Egiptul au condamnat atacul care violează legile internaţionale şi care agravează situaţia din regiune.

In Consiliul de Securitate SUA se opune unei condamnări a Israelului şi se aşteaptă ca Washingtonul să aplice sancţiuni economice Siriei, considerată că încurajează terorismul

Cabinetul israelian a anunţat că va continua să meargă pe drumul expulzării lui Arafat Acesta este acuzat că nu a luat măsuri de desfiinţare a grupărilor teroriste. Palestinienii au ripostat că nu mai au forţe de poliţie suficiente, suprastructura acestora fiind distrusă de repetatele atacuri israeliene.

Cabinetul israelian a votat pentru continuarea construirii barierei de securitate. Până în prezent s'au construit 150km. In final lucrarea va avea 350km. Reprezentantul ONU al drepturilor omului a spus că guvernele vor condamna bariera ca un act ilegal de cucerire.

Palestinienii au declarat că acest zid nu separă Palestinienii de Israelieni ci separă pe Palestinieni de Palestinieni. Se anexează 300.000 de Palestinieni în interiorul Israelului şi se sabotează planul de pace al preşedintelui Bush pentru crearea unui stat palestinian. Guvernul israelian a anunţat construirea a 600 de noi case în aşezămintele evreieşti, contravenind planului de pace trasat de preşedintele Bush, UE, ONU şi Rusia.

Adunarea Naţiunilor Unite a votat cu 133 voturi pentru, 14 contra şi 15 abţineri, rezoluţia care cerea ca Israelul să revină asupra deciziei de a deporta pe preşedintele palestinian YasserArafat. In Consiliul de Securiate însă, după cum era de aşteptat, Statele Unite au depus un *veto* pe data de 16 Septembrie, asupra rezoluţiei sprijinită de statele arabe, în care se cerea ca *" Israelul să înceteze orice acte de deportare şi orice fel de ameninţări asupra siguranţei preşedintelui ales al Autorităţii Palestineiene.*

ORCHESTRA SIMFONICA A IRAKULUI

Orchestra Simfonică Naţională a Irakului, va da un concert pe data de 9 Decembrie la Centrul Kennedy. Orchestra irakiană va cânta împreună cu National Symphony Orchestra, cu dirijorul Leonard Slatkin şi violoncelistul Yo-Yo-Ma.

Orchestra irakiană, formată în 1959 şi având ca dirijor pe Abdel Razzak Al-Azzawi a supravieţuit războaielor, instabilităţii şi embargourilor economice. Ea a reuşit totuşi ca să facă câteva turnee în anii 1970 şi 1980 în Liban, Iordania, Azerbaigian şi Rusia. Ultimul ei turneu a fost în 1992 în Iordania.

Vor face deplasarea la Washington aproximativ 60 de muzicieni.

"NASA" A IMPLINIT 45 DE ANI

La 1 Octombrie 2003, NASA a împlinit 45 ani de existenţă. Administraţia Naţională pentru Aeronautică şi Spaţiu a fost creată în plin război rece. Lansarea de către sovietici a satelitului cosmic Sputnik 1, la 4 Octombrie 1957, a fost ca un duş rece. Pentru poporul american a avut un efect de "*Pearl Harbour*", creind o iluzie de prăpastie tehnologică.

NASA a început operaţiile la 1 Octombrie 1958 căutând să micşoreze avansul luat de sovietici. Totuşi Iuri Gagarin a fost primul om în spaţiu cosmic la 12 Aprilie 1961. El a fost urmat de Gherman Titov care a înconjurat pământul de 17 ori la 6 August 1961. Americanul John Glenn l-a urmat la 20 Februarie 1962, fiind primul American care a orbitat pământul. Incet, încet, datorită creeri rachetelor de mare putere de către echipa de ingineri ai lui Werhner von Braun, au urmat proiectele Mercury, Gemini, Apollo, culminând cu Apollo 11, care a dus la coborârea primilor oameni pe lună. Cosmonauţii Neil Armstrong şi Edwin Aldrin au alunizat la 20 Iunie 1969.

De atunci au urmat până în zilele noastre cercetări ale spaţiului cosmic cu navetele spaţiale şi colaborări cu Ruşii şi alte naţiuni pentru platformele spaţiale.

ŞTIRI INTERNAŢIONALE

RUSIA A INCLUS BULGARIA ÎNTR'UN NOU PLAN DE EXPANSIUNE ENERGETICĂ

După furnizările ruseşti de gaz natural, combustibil nuclear, de utilaje necesare energeticii bulgare şi după ambiţia de a construi o nouă centrală nucleară *"Belene"* în Bulgaria, tratativele companiei ruse de stat *"Sisteme electroenergetice"* de obţinere de acţiuni în Bulgaria, Letonia, Lituania şi Slovacia vor fi încheiate până la sfârşitul anului, a anunţat Andrei Rapoport, vicepreşedintele acestei companii. Analiştii ruşi pun, însă, sub semnul întrebării motivele care se află în spatele proiectelor de *"expansiune energetică agresivă"* şi bănuiesc că monopolul energetic rusesc îndeplineşte o comandă politică dela Kremlin.

Pe piaţa CSI, Rusii se află într'o strânsă concurenţă cu societatea americană *"AES Corporation"*. *"Din 1998, ne aflăm într'o confruntare directă. AES are pârghii politice şi atunci când interesele noastre se ciocnesc se declanşează lupta"*, a declarat preşedintele Companiei *"Sisteme energetice"*, Anatoli Ciubais. Potrivit publicaţiei *"Nezavisimaia Gazeta"*, Anatoli Ciubais a afirmat, la o conferinţă de presă, că pentru realizarea acestor proiecte compania va trebui să depăşească starea de spirit proamericană şi poziţia negativă a elitei politice locale. Legat de aceasta, o altă publicaţie rusă s'a întrebat dacă ar trebui să se înţeleagă faptul că statul, ca principal acţionar al companiei *"Sisteme electroenergetice"*, i-a dat acestuia sarcina socială şi politică de a se extinde în străinătate, în condiţiile în care cumpărarea de acţiuni peste hotare a devenit o preocupare ce depăşeşte sfera energetică? Este pregătit statul să se asigure împotriva unor riscuri politice pe care le presupun conflictele politice interne în state unde, de asemenea, există amatori de reîmpărţire a proprietăţii sub masca unor lozinci patriotice?

Potrivit unor informaţii neoficiale, în Bulgaria consultantul privind participarea companiei ruse la privatizarea societăţilor energetice bulgare este Mario al Djebury, fost consilier al vicepremierului Nikolai Vasilev şi frate al fostului ministru adjunct al Finanţelor Ghati al Djebury. Bulgaria vinde până la 67% din acţiunile dela şapte societăţi energetice, concomitent, în trei pachete. Experţi independenţi au declarat că, prin afacerile pe care le derulează în Bulgaria, compania rusă doreşte să exporte energie electrică în Turcia. Dacă firmele ruseşti devin proprietarii unuia dintre pachete în care sunt unite mai multe companii, acest lucru va spori dependenţa energetică a Bulgariei de Rusia, ceea ce este legat şi de dependenţa politică, apreciază experţii.

Informaţia a venit din Moscova la puţin timp după întâlnirea dintre Preşedintele rus, Vladimir Putin, şi Preşedintele bulgar, Gheorghi Pârvanov. Putin a ridicat în timpul convorbirilor cu Pârvanov problema participării companiilor ruseşti la privatizarea societăţilor bulgare de distribuţie a energiei şi a companiei *"Bulgargaz"* şi a obţinut asigurarea că societăţile ruseşti vor fi pe poziţii egale cu cele bulgare, susţin surse din cadrul preşedinţiei. Preşedintele Pârvanov a ridicat însă, la rândul său, problema reducerii preţului la gazele naturale cu 3-4 dolari, după ce furnizorul a rămas unul singur - *"Overgaz"*.

Pentru a participa la privatizarea celor şapte societăţi bulgare, compania rusă *"Sisteme electroenergetice"* trebue să renunţe la cerinţa potrivit căreia candidaţii trebue să aibă experienţă în cadrul pieţei liberalizate. Aceasta înseamnă nu doar să vândă energie electrică, ci să şi construiască şi să exploateze utilajele. Potrivit unor jurişti, sunt posibile două variante. Prima, participarea companiei ruse într'un consorţiu ca majoritară, întrucât are o experienţă pe o astfel de piaţă. Cea de-a doua variantă este să se unească cu una din marile companii într'o etapă stabilită de procedură.

Recent, ministrul adjunct al Energiei din Bulgaria, Anghel Minev, a comentat că nu permite companiei ruse să pretindă criteriul experienţei. Totodată, se afirmă că unele din criteriile declarate iniţial şi cerute candidaţilor vor fi schimbate.

Ziarul rusesc *"Izvestia"* a publicat un articol despre *"planurile agresive"* ale energeticienilor ruşi de a uni sistemele energetice ale statelor CSI într'un *"spaţiu energetic unitar"*. În afară de afacerile încheiate cu Georgia, Armenia şi Moldova până la sfârşitul anului, Rusia intenţionează să cumpere o parte din reţelele electrice ale Ucrainei, Kazahstanului şi Tadjikistanului.

În prezent, Rusia lucrează în regim sincronizat cu 14 sisteme energetice din fostele republici sovietice, fapt valabil cu câţiva ani în urmă doar pentru 6 sisteme. Potrivit unor analişti, în trei ani, exportul rus de energie electrică a crescut cu 28%.

Potrivit ziarului *"Izvestia"*, analiştii fondului de piaţă rusesc apreciază de pe poziţie neutră intenţia lui Ciubais de a transforma Rusia în centru şi lider al energeticii în apropape întreaga Eurasie. În prezent, *holding*-ul poate cumpăra ieftin multe lucruri, dar investitorii rămân mai degrabă cu impresia că firma rusă ajută Kremlinul să-şi consolideze influenţa politică în ţările CSI, spune Helmuth Jakob dela *"Renesance Capital"*.

UN SEMNAL NEGATIV PENTRU EUROPA

Instituţiile europene nu au fost surprinse de a afla că Suedia a respins adoptarea monedei europene comune. Sondajele din ultimele zile nu lăsau decât o mică speranţă partizanilor unui răspuns pozitiv.

Deceptionaţi, funcţionarii Comisiei Europene se consolează reamintind că ţările nordice au manifestat întotdeauna unele reticenţe în ce priveşte integrarea valorilor comunitare, ceea ce nu a împiedicat progresle construcţiei europene.

Potrivit experţilor, votul suedez, care relevă o decizie strict naţională, nu va afecta pieţele financiare, nici echilibrele macroeconomice ale zonei euro.

În schimb, acest refuz de a integra zona euro va avea un impact politic care nu poate fi neglijat în Marea Britanie şi în Danemarca, singurele ţări ale Uniunii Europene care, alături de Suedia, nu au adoptat încă moneda comună, notează *Le Figaro*.

"După <nu>-ul suedez, este foarte improbabil ca Tony Blair să organizeze un referendum în legătură cu adoptarea monedei europene mai devreme de alegerile din Iunie 2006", apreciază John Palmer, director al Centrului pentru politici europene dela Bruxelles.

În Danemaraca, unde tabăra adepţilor răspunsului *"da"* nu încetează să crească, rezultatele referendumului suedez ar putea inversa tendinţa în viitoarele luni în favoarea euro-scepticilor.

Analiştii danezi rămân însă optimişti. Ei dau asigurări că efectul de contagiune nu va avea loc. Încrezător în ultimele cifre - 56,6 la sută din voturi în favoarea euro -, guvernul danez ar avea în continuare în vedere convocarea unui referendum asupra adoptării monedei unice, în toamna 2004, în acelaşi timp cu viitoarea Constituţie.

Pe termen mediu, consecinţele scrutinului suedez rămân mai incerte în ce priveşte adoptarea viitoarei Constituţii europene. Dacă ar fi ratificat de cele 25 de guverne ale Europei lărgite, proiectul constituţional elaborat de Valery Giscard d'Estaing va trebui să fie supus referendumului în majoritatea ţărilor europene, între 2004 şi 2005. Atunci va fi suficient un vot negativ într'o singură ţară, de exemplu Polonia, pentru ca arhitectura noului tratat dela Roma să se năruie.

În această perspectivă, votul suedez demonstrează o dată în plus prăpastia care separă cetăţenii, pe de o parte, şi elitele politice, intelectuale, pe de altă parte, atunci când se pune problema de a abandona nişte elemente de suveranitate în favoarea comunităţilor europene.

ARNOLD DELA TERMINATOR LA GUVERNATOR

Electoratul Californiei a votat demiterea guvernatorului Gray Davis, din partea Partidului Democrat, alegându-l în loc pe cunoscutul actor de origine austriacă Arnold Schwarzenegger. De mai bine de optzeci de ani nu s'a mai întâmplat ca guvernatorul unui stat american să fie demis la jumătatea mandatului. Criticii săi l-au acuzat de neglijarea problemelor economice ale Californiei.

După numărarea a mai bine de o treime din voturi, rezultă că Schwarzenegger, care este republican şi n'are nici un fel de experienţă politică, a obţinut peste 50 la sută din voturi. La scrutin s'au prezentat 130 de candidaţi.

În discursul prin care şi a exprimat satisfacţia victoriei, Schwarzenegger a declarat că trebue să termine cu stilul în care s'a făcut până acum politică în California.

NEW YORK TIMES : ROMÂNIA SUPRAVIEŢUIEŞTE, DAR SE AFLĂ PRINTRE ULTIMELE STATE DIN EUROPA

În locul unde fluviul Dunărea se varsă în Marea Neagră, cineva şi-ar putea aminti cât de diferite sunt şi au fost dintotdeauna Vestul şi Estul Europei şi, mai ales, cât de diferite au fost în ultimii 50 de ani şi sunt în continuare după 14 ani dela căderea comunismului, comentează editorialistul american Richard Bernstein al NY TIMES.

Chiar şi la vărsarea în Marea Neagră, fluviul Dunărea îşi trădează caracterul multinaţional. Sulina, unul dintre *"braţele"* prin care se varsă acest fluviu în Marea Neagră, este şi numele unei localităţi construite de Turci, într'o perioadă când Ţările Româneşti s'au aflat sub suzeranitatea puternicului Imperiu Otoman, dar locuită de o importantă comunitate de Ruşi, retraşi aici din vremea ţarului Petru cel Mare. A călători de-a lungul fluviului, prin oraşele şi localităţile situate pe malul românesc al Dunării echivalează cu a face cunoştinţă cu o ţară aflată în cea de-a doua etapă a însănătoşirii sale după aproape o jumătate de secol de regim comunist, a cărui figură dominantă a fost dictatorul Nicolae Ceauşescu, îndepărtat dela putere şi executat în Decembrie 1989, aminteşte editorialistul.

In acest sens, se poate spune că România este asemeni unei persoane care, în sfârşit, a acceptat faptul că a supravieţuit unei maladii prelungite care a stors-o de mai toate puterile. O persoană conştientă că vindecarea sa este un miracol, dar cu toate acestea, euforia supravieţuirii a fost înlocuită în mintea sa de nemulţumirile şi problemele vieţii de zi cu zi, precum plătirea reţetelor medicale.

"România încearcă să devină o ţară normală, dar nu este suficient să fie normală. Este nevoie de succes, de oameni cu succes şi de afaceri de succes", a declarat Radu Filipescu, fost disident în vremea regimului Ceauşescu şi care acum conduce o mică editură.

"Acum nici nu îmi pot imagina cum erau lucrurile înainte. Nu îmi pot imagina cum e să îţi fie frică de un poliţist, deşi înainte a-ţi fi frică de un poliţist era un lucru firesc", a mai adăugat fostul disident.

Prevalează un soi ciudat de pesimism, mai precis sentimentul că România a pornit cu mult în urma altor state europene, cum ar fi de pildă statele baltice sau tradiţionalul rival Ungaria, programată să adere la UE în 2004.

"În competiţia globală, România a avut un start întârziat. În Ungaria şi Polonia se discută despre piaţa liberă încă din anii '80, pe când în România problema era îndepărtarea lui Ceauşescu şi nici acest lucru nu era suficient", este de părere Alin Teodorescu, sociolog şi directorul IMAS (Institutul de Marketing şi Sondaje).

După cum se ştie, în 2004 România va adera cu drepturi depline la un alt club occidental de prestigiu, NATO, după ce a primit invitaţia de aderare la Praga, în 2002. Mulţi oficiali americani împărtăşesc poziţia ministrului american al Apărării, Donald Rumsfeld, care vede România drept o parte importantă a *"noii"* Europe, un element crucial în mutaţia spre Est a centrului de greutate al Europei.

Însă oficialii americani nu trebue să se îngrijoreze în privinţa sănătăţii economice a României sau a disponibilităţii acesteia în direcţia asumării implicaţiilor complexe, legale şi sociale, pe care le va presupune aderarea sa la Uniunea Europeană (UE) alături de Bulgaria, foarte probabil în 2007.

"Nimeni nu este optimist", remarcă Alin Teodorescu, observând că Românii au câştigat în mare măsură libertatea pe care o aşteptau în 1989, nu însă şi prosperitatea care sperau să vină odată cu aceasta. *"80 % dintre Români nu cred că vor trăi mai bine peste un an"*.

Modul în care România este văzută depinde de unghiul din care este privită. Dacă, asemeni lui Radu Filipescu, România este privită din perspectiva trecutului său recent, pesimismul care încă domină starea de spirit din România pare nelalocul lui, aproape ridicol. Dar dacă priveşti lucrurile dinspre Vestul Europei, să zicem Germania, Austria, Ungaria, atunci România pare o ţară din Lumea a Treia, sortită să fie ruda săracă a celorlalţi membri ai UE, apreciază editorialistul american.

Cu toate acestea, la frontiera de Est a Europei, tendinţa este aceea de a reflecta îndelung la cursul istoriei. Scopul iniţial al proiectului european, articulat ca organizaţie economică, era acela de a servi la împăcarea definitivă a unor rivale de moarte până atunci, Germania şi Franţa, care trebuiau să devină atât de legate economic încât un nou război european de proporţii să fi fost de neconceput. Acest scop, unul istoric, dacă a existat vreodată aşa ceva, pare să fi fost atins. Când România şi Bulgaria vor deveni membre ale Clubului european, în Europa vor mai exista deopotrivă săraci şi bogaţi, însă teama de poliţia politică în România va fi de acum de neconceput, aşa cum de neconceput este un război între Franţa şi Germania. Este o evoluţie asupra căreia merită să se reflecte.

CĂTRE CITITORI

SPRE CUNOŞTINŢĂ: Ţinem să facem cunoscut că Redacţia acestui ziar nu împărtăşeşte întotdeauna ideile şi punctele de vedere ale colaboratorilor din articolele semnate.

CĂTRE CORESPONDENŢI

Rugăm pe toţi corespondenţii noştri să trimită articolele spre publicare până la data de 15 a lunii precedente editării ziarului. Redacţia ziarului nu asigură publicarea articolelor nesosite la sediu până la această dată.

CRONICA IDEILOR

EDUCAŢIA ROMÂNEASCĂ

Ion BOIERU

Se vorbeşte mereu că am trăi într'o perioadă de tranziţie, ceea ce este absurd, deoarece nu se face nici un fel de tranziţie. Ideologia şi caracterul comunist sunt atotstăpânitoare, cu caracter definit dictatorial, de eşaloanele de comunişti, care continuă aceleaşi metode, idealuri şi formule politice, specifice mentalităţii comuniste, de tipul cel mai vulgar, al prolet-culturalismului.

Nici unul dintre miniştrii guvernărilor pedeseriste sau pediste nu a avut semnificaţia *"rupturii totale"* din Decembrie 1989. Se presupunea că va începe o *"eră nouă"*, în care valorile anterioare ale spiritualităţii româneşti vor fi recuperate şi integrate valului de desfăşurare istorică a poporului român descătuşat de lanţurile *"robiei sovietice şi inclusiv ale iobăgiei impusă de impostorii comunişti din România, care erau simple unelte ale Moscovei"*. Dar presupunerea era numai a foştilor iobagi, nu a comuniştilor, care pricepeau pe ce lume trăiesc.

Pe linia discuţiei noastre, învăţământul românesc nu a avut parte, după 1989, de cunoscători ai *"fondului originar"* al culturii româneşti şi ai valorilor creştine de tip universal, pentru o reformă a acestei instituţii (care se numea, pe vremuri, *"Educaţia Naţională"*, ea fiind destinată educaţiei tineretului din România), ci de cadre care nu cunoşteau nimic din sistemul anterior al României de dinainte de 1945, sistem ce fusese formulat cu influenţe europene şi experimentat suficient pentru a corespunde în bună parte mentalităţilor poporului român şi spiritului european, pentrucă România aparţinea Europei, încă din vremuri străvechi.

Sub dominaţia silită a bolşevismului sovietic şi a argaţilor acestora din România, poporul român a fost supus unei *"re-educări"* forţate, de tip sovietic, multe din funcţiunile lui sufleteşti fiind alterate. Din această cauză, procesul de educaţie naţională trebuia să cuprindă perspective cât mai largi, pentru a percepe *"coordonatele noi"* ale sufletului românesc, ca să poată fi îndrumat spre regăsirea lui, pe dimensiunea specificului său *"originar"* şi, în acelaşi timp să se apropie de evoluţiile sistemelor pedagogice, în lumea liberă, în consonanţă cu care fuseseră stabilite principiile pedagogiei româneşti, până în 1945.

Miniştrii Educaţiei trebuiau să fie oameni de cultură, inclusiv pedagogică, pentru a putea conduce un astfel de minister care răspundea de viitorul tineretului şi al ţării întregi. În timpul dictaturii sângeroase a partidului comunist, au fost ucise toate personalităţile creatoare şi de elită ale culturii naţionale, pentru a fi înlocuite cu tot felul de târgoveţi de paradă şi epave ale proletariatului.

Cultura naţională a fost salvată de *"Exilul românesc"*, în care s'au adunat cei care au respins vulgaritatea marxismului din România şi au dus mai departe conştiinţa naţională şi puterea creatoare de cultură. În felul acesta, cultura naţională şi-a păstrat integritatea specifică, care a ajutat enorm la sfărâmarea *"nevredniciei acelora din proletculturalismul românesc"*. Prin cultura Românilor din Exil, s'a menţinut şi ideea de Stat Român de Drept, care nu a existat pe vremea lui Dej şi Ceauşescu, căci ideologii partidului comunist de teapa lui Brucan au demolat-o odată cu lichidarea *Monarhiei* şi a *"deschiderii temniţelor politice"*, unde s'au produs înspăimântătoare însângerări, cu asocierea ideologică şi partinică a multora dintre nomenclaturiştii de azi.

După Decembrie 1989, intelectualitatea românească, de bună calitate, adică educată în spiritul *"tradiţiilor tezaurului naţional de gândire şi al concepţiei despre lume şi viaţă"*, ne mai existând decât sporadic şi dărâmată de anii îmbătrânirii şi ai persecuţiilor politice, pentru conducerea unui post aşa de important ca Ministerul Educaţiei, s'a apelat la oameni formaţi de spoiala de cultură a ideologiei marxiste. În felul acesta, nu a fost posibilă o înlocuire a sistemului pedagogic, copiat după cel sovietic, care nu avea nici o tangenţă cu sufletul, mentalitatea şi realităţile specifice din România. S'au creat forme din ce în ce mai hibride şi fără nici o şansă de a schimba direcţia de dezvoltare a unei educaţii în *"spirit românesc autentic"*, nefalsificat de absurdităţile unei gândiri şi ideologii străine. Nici un om politic mai luminat nu s'a găsit măcar să apeleze la o personalitate culturală din lumea veche românească, măcar sub forma unor consultaţii. Aşa se face că asistăm la o foarte pronunţată decădere a *"Învăţământului românesc"* şi de nicăieri nu apare o speranţă de refacere.

Oamenii Pesedeului, ancoraţi în sistemele unei ideologii eliminate din circulaţie pretutindeni în lume, nu vor înţelege niciodată semnificaţia unei reveniri la *"rădăcinile şi izvoarele româneşti ale unei concepţii despre lume şi viaţă, specifice şi diferenţiate"*. Adică, ei nu sunt integraţi în realitatea românească. Acest regim pesedist nu va fi niciodată în stare să stabilească un sistem românesc de educaţie, pentrucă nu are tangenţă cu valorile româneşti.

Exemplele date de aşa-zisele *"manuale alternative"* au demonstrat acest lucru. În sistemele de educaţie nu există, în sine, termenul de *manual alternativ*. Manualele sunt scrise de autori diferiţi, în aceeaşi materie (istorie, psihologie, geografie etc.), pentru fiecare domeniu, în conformitate cu instrucţiunile Ministerului de Educaţie, care face coordonarea învăţământului. Fiecare autor prezintă un manual cu talentul lui de a expune subiectul manualului şi, după aceea, profesorul şcolii este cel care alege cartea, după autor, el are alternativa. Autorii au datoria să se conformeze *"programei analitice"*, stabilită de Ministerul Educaţiei. În uzul contemporan, doar comuniştii pot acorda importanţă cuvântului de *"alternativ"*, creându-se o confuzie de interpretare, fără nici un sens. În manualele actuale de istorie, care sunt *alternative*, în special în istoria Românilor, au apărut interpretări confuze şi aberante ale diferitelor perioade şi evenimente, pentrucă nu au fost coordonate de programa analitică a Ministerului de Educaţie şi nu corespund istoriografiei celei adevărate, de dinainte de perioada comunistă.

Şi aici este buba cea mare. Nu există profesori cu autoritate ştiinţifică, capabili să poată stăpâni materialul necesar, în conformitate cu vechea istoriografie românească, nu să fie scrisă după palavrele sovieto-marxiste care au rămas în circulaţie, prin nomenclaturiştii care nu pot fi acuzaţi de incultură, ci de inconştienţă sau de rea-credinţă.

Dar, dacă nu există profesori pregătiţi, pentru a reface structura învăţământului, nu numai al celui universitar, dar şi al celorlalte forme de instituţii pentru educaţia tineretului şcolar, de diverse categorii: grădiniţe, licee, meşteşuguri etc., cum se poate explica puzderia de universităţi care au împânzit ţara, atât în oraşele mari, ca municipiile, precum şi în oraşe de diferite grade de mărime, cu un număr extrem de mare de studenţi, ale căror certificate vor putea deveni, în scurtă vreme, fără valoare, creând astfel o masă imensă de şomeri, deci o adevărată povară pentru bugetul ţării. Şi încă universităţi lipsite de autonomie, adică de un statut care le garantează prestigiul şi capacitatea de creaţie, prin care s'au distins în toată Europa, de-a lungul secolelor, dela înfiinţarea lor. Nomenclaturiştii nu sunt obişnuiţi cu astfel de lucruri, de înaltă cultură.

Din toate epocile istorice şi studenţimea îşi avea libertatea ei de a se organiza în grupări intelectuale de tot felul, apoi sportive şi pe liniile de orientaree ideologică, fără presiuni şi constrângeri, ca în zilele noastre, ca şi cum această elită a tineretului ţării ar avea nevoie de tutela educaţiei ideologice a pesedeului, căci numai prin intermediul său poate obţine o ascensiune în viaţa publică a statului român sau să aleagă *"calea străinătăţii"*. Astfel, se *"ideologizează"* tineretul român de către *"nomenclatura"* care stăpâneşte dictatorial, toate segmentele societăţii româneşti.

Cea mai destructivă criză a educaţiei româneşti o trăieşte poporul român astăzi, în cadrul iobăgiei naţionale, exercitată de *"pesedeul înstrăinat"* de viaţa poporului român, prin tot ce face el în viaţa publică, căci nu are în conţinutul acţiunilor sale nimic din idealurile naţionale, ci tot *"valorile"* pe care le-a avut înainte de Decembrie 1989. Şi toată lumea ştie care au fost acestea.

Numai o consolidare a conştiinţei naţionale va putea rupe cercul vicios în care se trăieşte azi în România şi înlătura această pacoste, de pe capul poporului român. Prin şcolile româneşti nu se poate face acest lucru, decât foarte rar, ocazional.

În faţa acestei situaţii grave în care se găseşte învăţământul public din România şi în care este ameninţată serios dezvoltarea tineretului ţării, poate că una din soluţiile imediate ar fi o reacţiune a societăţii civile, care dispune de personalităţi de bună credinţă şi dotate cu o pregătire necesară să se creeze o *Fundaţie de Refacere a Sistemului Pedagogic al României*, fără interferenţe din partea oficialităţilor, care nu dispun de cadrele necesare. Încercările care se fac pentru o mai bună remediere, din partea guvernului PSD, sunt inutile şi chiar imposibile, căci nu au nici o vrednicie.

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE/LA VOIX ROUMAINE

pentru orice schimbare de adresă, anunţaţi redacţia ziarului cu cel puţin 4 săptămâni înainte

ROMÂNIA CEA MAI CORUPTĂ ŢARĂ EUROPEANĂ

România se află, în acest an, pe primul loc în topul corupţiei din rândul statelor europene, atât membre ale UE, cât şi candidate, se arată într'un clasament dat publicităţii, ieri, de către organizaţia *Transparency International*. Astfel, pentru 2003, valoarea indicelui de percepţie a corupţiei în ţara noastră a fost de 2,8 puncte, faţă de 2,6 puncte anul trecut, nivel apropiat de cel al corupţiei endemice. Acest punctaj a fost elaborat pe baza a 12 sondaje independente, realizate de organisme internaţionale, precum Banca Mondială, Open Society Institute, Comisia Europeană, Freedom House sau Societatea Academică Română.

Aproape de corupţia endemică

Indicele de percepere a corupţiei are valori între 10, care este considerat maximum de integritate, şi 0, care este considerat gradul maximum de corupţie. De asemenea, statele care au scor mai mic de 2 sunt percepute ca fiind atinse de corupţie endemică. Marian Popa, preşedintele Asociaţiei Române pentru Transparenţă, a declarat: *"Acesta este primul an în care indicele României înregistrează o uşoară creştere, care este de altfel insuficientă, după ce în ultimii patru ani, valoarea sa a scăzut din ce în ce mai mult"*.

Statele nordice, cele mai sigure

În spaţiul european, cel mai mare punctaj a revenit Finlandei, cu 9,7 puncte, urmată de ţările nordice: Danemarca, Suedia, Olanda şi Norvegia. Germania se află pe locul 9, Franţa, la egalitate cu Spania, pe locul 12, iar Italia este abia pe poziţia 18. Dintre statele candidate la Uniunea Europeană, cea mai bine plasată este Cipru, care, cu un indice de 6,1, se află pe locul 15. Bulgaria se află la egalitate cu Cehia, pe locul 22, ultimele cinci locuri fiind ocupate de Letonia, Slovacia, Polonia, Turcia şi România. Marian Popa a ţinut să precizeze că România este singurul stat dintre cele membre sau candidate ale Uniunii Europene care a obţinut mai puţin de trei puncte în acest clasament.

La nivel mondial, ultima poziţie în acest clasament este ocupată de Bangladesh, cu 1,3 puncte. Corupţia este percepută ca dominantă şi în Republica Democrată Congo, Ecuador, Irak, Sierra Leone, Nigeria sau Paraguay.

CORUPŢIA AFECTEAZĂ ÎN ÎNTREGIME VIAŢA ROMÂNILOR

România a făcut puţine eforturi în vederea combaterii corupţiei care este, în continuare, cea mai mare povară care apasă asupra fostei ţări comuniste în drumul său către integrarea în Uniunea Europeană, au afirmat grupuri de presiune, citate de agenţia de ştiri *Reuters* într'un amplu comentariu pe această temă.

În acest stat balcanic sărac, corupţia afectează aproape toate nivelurile vieţii de zi cu zi, iar UE le-a transmis autorităţilor dela Bucureşti că trebue să restructureze sistemul juridic pentru a rezolva problema corupţiei cu mai mare fermitate dacă doresc ca România să adere la blocul european în 2007.

La începutul acestui an, guvernul dela Bucureşti a adoptat un pachet de legi privind prevenirea şi soluţionarea conflictelor de interese ale membrilor Guvernului şi ale demnitarilor din cadrul administraţiei publice centrale, lege menită să facă parte dintr'un demers prin care se urmărea atenuarea îngrijorării internaţionale şi totodată pregătirea drumului pentru integrarea României în UE.

Grupurile de presiune anti-corupţie au declarat, însă, în cadrul unei conferinţe de presă comune, că noua legislaţie nu este adecvată.

"A fost mai degrabă o încercare de obţinere a unei bune imagini politice decât un efort eficient de combatere a corupţiei", a declarat Renate Weber, preşedintele Fundaţiei pentru o Societate Deschisă (FSD, organizaţie nonguvernamentală pentru respectarea drepturilor civile).

"Pachetul de legi conţine articole neclare care pot spori riscul de corupţie în interiorul celor mai importante instituţii ale statutului", a apreciat, la rândul său, Adrian Savin din cadrul organizaţiei nonguvernamentale *Transparency International*, preocupată de combaterea corupţiei.

Un sondaj de opinie realizat de FSD a relevat că 80% dintre Români percep corupţia ca pe un fenomen foarte răspândit în România, ţară cu aproape 22 de milioane de locuitori şi unde salariul mediu este de 130 de euro, comentează *Reuters*.

Problema corupţiei s'a adâncit dela căderea comunismului şi, potrivit unui studiu realizat de *Transparency International*, România se numără printre cele mai corupte state care speră să adere la prosperul club european

Pachetul legislativ anticorupţie adoptat în România, potrivit căruia parlamentarii, miniştrii şi demnitarii din cadrul administraţiei publice sunt obligaţi să îşi declare public averile, a adus puţine rezultate, deoarece legile conţin ambiguităţi şi omisiuni care au permis acte de corupţie, mai susţin grupurile de presiune.

Institutul român pentru politici publice crede că legislaţia adoptată nu îi obligă pe parlamentari să îşi declare public averea, permiţându-le să îşi transfere afacerile pe numele rudelor. Peste 150 de parlamentari din cei 484 câţi numără în total Parlamentul dela Bucureşti au recunoscut că ocupă anumite poziţii sau au interese de afaceri care le compromit poziţia politică.

Doar foarte puţini au demisionat din funcţiile publice, majoritatea preferând să îşi transfere afacerile pe numele membrilor familiei, afirmă grupurile de presiune.